

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2009/16 • 24 Nisan 2009 • 1 TL

**Yasaklara ve tehditlere karşı
devrimci sınıf ruhu ve kararlılığıyla...**

**1 Mayıs'ta
Taksim'e!**

İÇİNDEKİLER

Engeller aşılacak Taksim kazanılacak! . 3	
Devrimci 1 Mayıs Platformu'ndan	
Taksim çağrısı: 4	
DTP'ye yönelik operasyon Kürt hareketini tasfiye etme saldırısıdır..... 5	
DTP'ye yönelik saldırı protestolarla karşılandı! 6-7	
Kamuda TİS süreci sessizlikle geçirtiliyor... 8-9	
BDSP'nin 1 Mayıs faaliyetlerinden 10-13	
Türban dalaşı ve üstü örtülen gerçek	
Gençliğin 1 Mayıs faaliyetlerinden.... 14	
Çiğli'de direnişçi işçiler 1 Mayıs'a çağırdı... 15	
Reformistlerin Taksim kaçkınılığı...	
1 Mayıs ve Taksim iradesinin anlamı. 16-18	
Baskıya, sömürüye, eşitsizliğe ve saldırılara karşı 1 Mayıs'a, Taksim'e! 19-20	
İşçi ve emekçi hareketinden..... 21-22	
Hatice Yürekli yoldaşı saygıyla anıyoruz..... 23	
Direnışçi kadınların mücadele çağrısı! 24-25	
Gençlikten 26	
8. Bir-Kar Gençlik Kampı başarıyla gerçekleştirildi... 27	
Kafkaslar'da gerici güçlerin çıkar çatışmaları 28	
Barack Obama'nın Latin Amerika açılımı... 29	
Batılı emperyalistler ırkçı-siyonistlerin kalkanı! 30	
Mücadele postası 31	

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2009/16 ● 24 Nisan 2009

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul
Tel: 0 (212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: Gün Matbaacılık

Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A
İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

1 Mayıs'a bir hafta kaldı. Ön hazırlık süreci dikkate alındığında ne yazık ki bu 1 Mayıs'ın genel planda etkin ve yaygın bir çalışmaya konu edildiği söylenemez. İstanbul dışındaki birçok ilde sendika bürokratları 1 Mayıs'ı tekellerinde görmeye devam etmekte, DİSK'in merkezi İstanbul kararı nedeniyle DİSK şubeleri 1 Mayıs'ın örgütleyicisi olmamaktadır vb.

Tüm bu olumsuzluklara rağmen sınıf devrimcileri kendi cephelerinden hem toplam süreçlere müdahale etmeye çalışmışlar hem de devrimci seçim çalışmasının ardından kapitalizmin krizine karşı işçi ve emekçi kitleleri 1 Mayıs'ta mücadele alanlarına çağırmışlardır.

Gelinen aşamada tüm Türkiye'de etkisi hissedilen ve belirleyici olan Taksim 1 Mayısı üzerinden yürüten tartışmaları hızla geride bırakılmalıdır. Türk-İş ve Hak-İş gericiiliğinin yanı sıra reformist liberal güçler de kendi cephelerinden, işçi sınıfının ileri bir çıkışı olan Taksim 1 Mayısı'na saldırmaktadırlar. TKP şahsında olduğu gibi kimileri "tek ve kitlesel 1 Mayıs", EMEP şahsında olduğu gibi kimileri de "birleşik ve kitlesel 1 Mayıs" söyleminin arkasına sığınarak Taksim kaçkınılıklarını gerekçelendirmeye çalışmaktadırlar. Düzen güçlerinin işini kolaylaştıran, onlara "sol"dan destek sunan reformist liberal çevreler Hak-İş ve Türk-İş bürokratlarıyla birlikte aynı gerici zeminde durmaktadırlar.

Bu saatten sonra bu türden gerici eğilimlere ve devlet terörü karşısında mücadele kaçkınılığı yapanlara prim verilmemelidir. Tüm işçi ve emekçiler, ilerici sendikacılar, devrimci güçler kapitalizmin krizine karşı işçi sınıfının kitlesel ve militan karşı koyuşunun Taksim'de açığa çıkması için tüm güç ve enerjilerini harcamalıdır. Son hafta hazırlıklar Taksim eylemini güçlendirmek için yapılması gerekenlerin yerine getirilmesi doğrultusunda harcanmalıdır.

Taksim 1 Mayısı'nı "alan tartışması"na indirgemek isteyenlerin mücadele kaçkınılığına, sendika bürokratlarının karalamalarına ve altını boşaltma çabalarına, devletin tüm tehdit, baskı ve terörüne rağmen kapitalizmin krizine karşı birleşik, kitlesel ve devrimci bir 1 Mayıs için Taksim kararlılığına sahip çıkılmalı, Taksim 1 Mayısı'na etkin ve güçlü bir katılım

sağlanmalıdır.

Sınıf devrimcileri kendi cephelerinden tüm illerde 1 Mayıs'ın tarihsel anlamına, sınıfsal özüne ve devrimci içeriğine uygun geçmesi için Taksim 1 Mayısı ruhuyla hareket edecekler, üzerlerine düşün görev ve sorumluluğu yerine getireceklerdir.

* * *

Önemli hatırlatma: Bilindiği gibi 1 Mayıs Cuma gününe geliyor. Okurlarımızın 1 Mayıs tablosunu ve değerlendirmelerini izleyebilmeleri için gazetemizi rutin periyodu olan 1 Mayıs Cuma günü yerine 1 Mayıs'tan sonraki Pazartesi olan 4 Mayıs günü çıkarmayı tercih ettik. Umarız ki okurlarımız da bu tercihimizin yerinde ve amaca uygun bir tercih olduğu konusunda bizimle hemfikir olurlar.

H. Fırat
Tasfiyeci sürecin son aşaması:
Parlamentarizm

H. Fırat
Seçimler
ve sol hareket

Kitapçı ve bayiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

EKSEN YAYINCILIK

İşçiler ve emekçiler kararlılıkla Taksim'e yürüyor!..

Engeller aşılabacak Taksim kazanılacak!

1 Mayıs'a sayılı günler kala hazırlıklar yoğunlaşarak sürüyor. İşçi ve emekçileri 1 Mayıs'ta alanlara çıkmaya çağıran ajitasyon yaygın biçimde sürdürülüyor. Krizin faturasını ödememek için, insanca yaşama ve çalışma koşulları için, sermayeye karşı emeğin gücünü göstermek için 1 Mayıs'ta alanlara çıkmanın önemi vurgulanıyor. Özellikle de krizin faturasına karşı işçi ve emekçilerin talepleri daha güçlü biçimde öne çıkarılıyor. Bu çerçevede bir dizi eylem gerçekleştirildi. 1 Mayıs'ın öngünlerinde eylemlerin yoğunlaştırılması planlanıyor. Bu tablo seçimlerin aldatici ve oyalayıcı havasının geride kaldığını ve artık sınıf mücadelesinin gündemlerinin öne çıkmakta olduğunu gösteriyor. İşçi sınıfı ve emekçiler öfkelerini kuşanıp taleplerini yükselterek 1 Mayıs'a yürüyor.

Bu yürüyüşün en önemli hedefi kuşkusuz Taksim'dir. Düzenin işçi sınıfının önüne koyduğu bir kırmızı çizgi olarak duran Taksim yasağının aşılması, sadece 1 Mayıs Alanı olarak anılan bu alanın kazanılması anlamına gelmeyecektir. Daha da önemlisi, işçi ve emekçi hareketinin mücadele kararlılığı ve özgüveninin önüne dikilmiş bir önemli engelin aşılması anlamına da gelecektir. Çünkü Taksim yasağı işçi sınıfına 12 Eylül'le giydirilmiş bir deli gömleğinin önemli bir düğümüdür. Taksim yasağının aşılması bu düğümün kesilip atılması anlamına gelecektir. Sermaye iktidarı bu bilinçle hareket ediyor ve hiçbir politik ve moral dayanağı kalmamasına karşın Taksim yasağını savunma "kararlılığını" koruyor.

Sermaye iktidarı bunu yaparken sendikal ihanet çetelerine ve bu çetelerin kuyruğundan giderek Taksim kararlılığına karşı cephe alan titre ve iradesiz reformist güçlere dayanıyor. İhanetin başını çekenlerden Hak-İş yönetimi hiçbir manevra yapma gereği bile duymadan Taksim'e cepheden karşı çıkıyor. Türk-İş yönetimi ise bayat bir manevrayla Taksim'i istiyor görünüp Kadıköy'e çıkacağını açıkladı. Türk-İş yönetiminin bu ihaneti karşısında ise ilerici ve muhalif olma iddiasındaki sendikal güçler sesini çıkaramıyor. "Yaygın ve birlikte 1 Mayıs'ı kutlamak" gerekçesiyle iradesizliklerine kılıf uyduruyorlar. EMEP gibi kuyrukçu liberaller de bunların arkasına sığınarak Taksim kararlılığını baltalamaya çalışıyor.

TKP gibi tatlı su solcuları da soluğu Çağlayan'da aldı. Bunun için kimse de onları suçlayamaz. Çünkü siyasal mücadele sertleştiği ölçüde mücadele alanından kaçmak bu reformist çevrenin adeta bir davranış kalıbı oldu. 2004 NATO süreci unutulmadı henüz. "İstanbul'un kapılarını NATO'ya kapatmak" türünden pek büyük iddialarda bulunup da NATO'cular İstanbul'a geldiğinde piknik bahanesiyle İstanbul'u terkedenler de onlardı. Siyasi yüreksizliği bir gelenek haline getirmiş olan bu reformist çevre işi arsızlığa vardırıp Taksim kararlılığını ortaya koyanlara saldırmak cüretini bile gösterebiliyor şimdilerde.

Belli ki Taksim kararlılığı ayrıştırıcı ve saflaştırıcı bir işlev görüyor. Yaşanan ayrışmanın sonucunda ortaya çıkan saflaşma tablosu son derece nettir. Öyle ki şu ya da bu nedenle Taksim kararlılığını gösteremeyenler, son tahlilde düzen cephesinin saflarına sürükleniyorlar. Alt kademe sendikacıların, liberal EMEP'in, majestelerinin komünist partisi TKP'nin düştüğü durum tam olarak böyledir. EMEP alt kademe sendikacıların peşinden gitmekle kalmıyor,

onların arkasına sığınarak gerçekte Türk-İş bürokratlarının kuyruğuna takılıyor. Dolayısıyla Hak-İş'le aynı kapıya çıkıyor. Onun için düzenin Taksim kararlılığının sınıf ve emekçilere taşınmasını engellemek için yıllardır yürüttüğü propagandayı sol söylemlerle süsleyip işçi ve emekçilere yutturmaya çalışıyor. TKP ise daha da geriye düşüyor ve yıllar önce yine Taksim kararlılığıyla aşılan Çağlayan'ı yeniden meşrulaştırmaya çalışıyor. İşçi sınıfını ıssız Çağlayan çukuruna çekmeye çalışıyor. Böylelikle işçi sınıfı ve emekçilere iradesizliği, korkuyu ve Taksim'e çıkılamaz düşüncesini taşımaktan başka bir iş yapmamış oluyor.

Bu güçler kuşkusuz işimizi zorlaştırıyor, fakat kesinlikle moralimizi ve kararlılığımızı etkilemiyor. Ortaya çıkan bu manzara, Taksim alanına çıkmanın pratik bir militan eylem girişimi olmaktan ziyade sınıflar mücadelesinin dengelerini değiştirecek politik bir olay olduğunu bir kez daha gösteriyor. İşçi sınıfı ve emekçilerin içinde Taksim kararlılığı arttıkça ve emek ve sermaye güçleri Taksim ekseninde karşıt cephele halinde bölündükçe, sendika bürokratlarının ve liberal solcuların korkuları daha da büyüyecektir. Zira bu yönde alınacak mesafe, işçilerin sınıf bilincinin gelişmesi ve özgüvenlerinin artması anlamına gelecektir. Tersinden ise sendika bürokratlarının ve sol liberallerin teslimiyetçi ve icazetli eylem anlayışlarına büyük bir darbe olacaktır. Sınıf işbirliği çizgisine dayalı gerilimden uzak tatlı su solculuğu devrinin bitişini işaretleyecektir. Sınıf ve emekçi hareketinin tabandaki dağınıklığına son verecek öncü inisiyatiflerin güçlenmesini besleyecektir. Ve nihayet, birleşik bir militan işçi ve emekçi hareketinin önünü açacaktır.

Dolayısıyla yaşanan ayrışma ve saflaşma tablosu eşyanın tabiatına uygundur. Önemli olan bu noktada Taksim kararlılığını sınıfın geniş bölüklerine böyle bir anlayışla taşıyacak bir politik-pratik çabanın örgütlenmesidir. Önemli olan Taksim kararlılığını fabrika fabrika yaymak, ileri ve öncü işçi ve emekçilerin ellerinde bir örgütlenme seferberliğine dönüştürmektir. Önemli olan Taksim'e çıkış günlerine yayacak bir eylemli mücadele sürecini örebilmektedir. Tüm bunları yapabildiğimiz koşullarda Taksim'in

Bu tablo sendika ağalarının ve liberal-reformist solun gerçek konumunu net biçimde göstermektedir. Bu konumda durularak sermayeye karşı mücadele kararlılığı gösterilemez. Bu konumda durularak hak kazanılamaz. Bu konumda durularak ancak işçi ve emekçiler silahsızlandırılır, kazanılmış haklar direnmeden kaybedilir...

yollarındaki engeller de temizlenmiş olacaktır.

Unutulmasın ki bu noktaya gelmek de öyle kolay olmamıştır. Ancak yılları bulan tok ve kararlı bir mücadelenin sonucunda bu mesafe alınmıştır. Önce Çağlayan çukurundan çıkılmış, sonra yıllarca yasaklı kalan Kadıköy alanı kazanılmış ve son iki yıllık Taksim kararlılığının sonucunda da 1 Mayıs'ın resmi tatil günü ilan edilmesi sağlanmıştır. Eğer meydan sendika bürokratlarına ve liberal sol güçlere bırakılsaydı 1 Mayıs hala da ıssız Çağlayan çukuruna hapsedilmiş olacaktı. 12 Eylül'le gaspedilen 1 Mayıs'ta tatil hakkı ise kazanılmamış olacaktı.

Bu tablo sendika ağalarının ve liberal-reformist solun gerçek konumunu net biçimde göstermektedir. Bu konumda durularak sermayeye karşı mücadele kararlılığı gösterilemez. Bu konumda durularak hak kazanılamaz. Bu konumda durularak ancak işçi ve emekçiler silahsızlandırılır, kazanılmış haklar direnmeden kaybedilir ve yıllar geçse de düzen cephesi vermeye gerek duymazsa alınmaz. Bu geleceğe dönük bir varsayım değil, yaşanmış onyılların defalarca kanıtladığı bir gerçektir. Bunun için işçi sınıfı ve emekçiler Taksim kararlılığını kuşanarak sadece düzene karşı değil, sendika ağalarına ve liberal-reformist akımlara da meydan okuyacaklardır. Bu yolda başarılı olunursa, sadece Taksim kazanılmayacak aynı zamanda rüzgarın işçi sınıfından esmeye başladığı bir dönemin yolu da açılmış olacaktır.

Sonuç olarak, tüm işçileri, emekçileri ve ilerici-devrimci güçleri, cüret ve kararlılıkla Taksim'i kazanmaya çağırıyoruz. Bu ısrarı gösterdiğimiz ölçüde ise 1 Mayıs'ı kazandığımız gibi Taksim'i de kazanacağız!

Bundan hiçbir kuşku duymuyoruz...

Devrimci 1 Mayıs Platformu'ndan Taksim çağrısı:

“Emperyalist saldırganlığa, işsizliğe, yoksulluğa ve baskılara karşı 1 Mayıs'ta Taksim'e!”

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs yaklaşıyor. Sendikalar, odalar, demokratik kitle örgütleri, ilerici ve devrimci kurumlar İstanbul'da 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlayacaklarını açıklıyorlar.

Devrimci 1 Mayıs Platformu, 18 Nisan günü gerçekleştirdiği eylemle 2009 1 Mayıs'ında da Taksim'de olacağını duyurdu.

Taksim Gezi Parkı'nda saat 16.00'da bir araya gelen Platform bileşenleri, “Yaşasın 1 Mayıs! / Devrimci 1 Mayıs Platformu” pankartı ve “Taksim'de 1 Mayıs yasağına son!”, “77 katliamcıları yargılasın!”, “Krizin bedelini ödemeyeceğiz!” ve “Emperyalist saldırganlığa, işsizliğe, yoksulluğa ve baskılara karşı 1 Mayıs'ta Taksim'e!” dövizlerini açarak alkış ve sloganlarla eyleme başladılar.

Devrimci 1 Mayıs Platformu adına yapılan konuşmada, krizin sonuçlarının yıkıcı etkilerinin yanısıra devlet terörünün her geçen gün tırmandığı dile getirildi. DTP'ye yönelik düzenlenen operasyon kınandı. Her ne gerekçe ile olursa olsun 1 Mayıs'ta Taksim dışında bir alana yapılan başvurunun kabul edilemez olduğu söylendi, bu girişimde bulunan ilerici kurum ve sendikalar sorumluluğa çağrıldı.

Ardından Devrimci 1 Mayıs Platformu adına basın açıklamasını Hakan Dilmeç okudu. Dilmeç, 1 Mayıs yaklaşırken, kriz sonucunda işsizlik oranının yüzde 22.5'a ulaştığını, 600 binden fazla kişinin işten atıldığını, çalışanların ücretlerinin düşürüldüğünü ifade etti. Emekçi halklar üzerindeki baskıların arttığını belirten Dilmeç, Kürt ulusuna yönelik imha ve inkar politikasının devam ettiğini, devlet terörünün sokakta keyfi aramalarla ve gözaltılarla sürdüğünü vurguladı. Son iki yıldır Taksim 1 Mayıs'ının zulmün sahipleri ile hakları için direnen emekçilerin irade savaşına dönüştüğünü dile getirdi.

Bu yılın 1 Mayıs'ı için şunlar söylendi: “Bizler bu yıl da egemenlerden hesap sormak için, iş bırakma çağrısını yükselterek 1 Mayıs'ta alanlarda olacağız! Zulmün sahiplerinin karşısına dikilecek, işçi ve emekçilerin taleplerini en güçlü şekilde haykıracağız. ‘77 katliamının sorumlularının yargılanmasını, 1 Mayıs'ın resmi tatil edilmesini ve Taksim üzerindeki 1 Mayıs yasağına son verilmesini isteyeceğiz. Hak ve taleplerimizi dile getirecek, krizin bedelini ödemeyeceğimizi haykıracağız.”

Açıklama şu sözlerle sona erdi: “Devrimci 1 Mayıs Platformu olarak tüm işçileri, emekçileri, gençleri, kadınları egemenlerden hesap sormak, krizin bedelini ödememek, halkların kardeşliğini, devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütmek, birleşik, kitlesel ve devrimci 1 Mayıs'ı yaratmak için Taksim alanına çağırıyoruz! Biz orada olacağız.”

Basın açıklamasının ardından İstiklal Caddesi'nde Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun hazırladığı 1 Mayıs'a çağrı bildirileri dağıtıldı.

Eylemde “Yaşasın 1 Mayıs!”, “1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanındayız!”, “Yaşasın devrimci dayanışma!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İzmir'de Devrimci 1 Mayıs Platformu...

Devrimci ve kitlesel 1 Mayıs için!

İzmir'de bu yılki 1 Mayıs'ın güçlü ve kitlesel geçmesi amacıyla bir araya gelen devrimci güçler yürüttükleri tartışmaların ardından Devrimci 1 Mayıs Platformu'nu oluşturdular.

Geçen yıl İzmir'de Taksim tartışmalarının yansıması sonucunda 1 Mayıs'ın nerede ve nasıl yapılacağı son ana kadar belirsizliğini korumuştur. Bu belirsizlik İzmir'de güçlü ve kitlesel bir 1 Mayıs ön çalışmasını zayıflatmış, bu tablo alanda da kendisini hissettirmişti.

Devrimci güçler bu yıl bir araya gelerek hem geçen yılki tabloyu değerlendirdiler hem de kendi cephelerinden nasıl bir 1 Mayıs olması gerektiği üzerine tartışma yürüttüler.

Tartışmaların ardından Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun oluşturulması, bir deklarasyon metni hazırlanması ve hızla platform dışındaki tüm güçlerle bir toplantı yapılması kararı alındı. Devrimci 1 Mayıs Platformu bileşenleri Alinteri, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), Mücadele Birliği Platformu, Partizan'dan oluşuyor.

Devrimci 1 Mayıs Platformu 18 Nisan günü gerçekleştirdiği basın toplantısı ile İzmir'de nasıl bir 1 Mayıs örgütlenmesi gerektiğini ifade eden deklarasyon metnini kamuoyuna sundu.

İHD İzmir Şubesi'nde gerçekleştirilen basın toplantısında, 1 Mayıs'ın emperyalist saldırganlığa, kapitalizmin krizine, sosyal yıkım saldırılarına, Kürt ulusuna yönelik imha ve inkar uygulamalarına, ırkçılığa ve şovenizme, devlet terörüne yanıt olacak bir tarzda tarihsel ve güncel anlamına uygun olarak kutlanması gerektiği ifade edildi.

İzmir'de geçen yıl 1 Mayıs üzerinden yaşanan tartışmaların uzaması sonucu 1 Mayıs'ın nerede ve nasıl kutlanacağını son ana kadar belirsiz kaldığı dile getirildi. Bundan kaynaklı yeterince güçlü bir ön hazırlık süreci gerçekleştirilemediği vurgulandı. Bu yılki gelişmelerin benzer bir tablonun yaşanacağını gösterdiği ifade edildi. Son iki yıldır 1 Mayıs çalışmalarının güçlü bir ön hazırlık sürecine konu edilmemesi eleştirildi. Bu yıl da benzer bir durumun yaşanmaması için hiç vakit yitirilmeden sınıf mücadelesi yürüten tüm güçlerin bir araya gelmesi, 1 Mayıs'ın nerede ve nasıl örgütleneceğini belirlemek üzere ortak bir örgütlenme komitesi oluşturması gerektiği dile getirildi. Bu iradenin 1 Mayıs alanı da dahil olmak üzere 1 Mayıs'ın örgütlenmesi sürecinde tam yetkili olması gerektiği ifade edildi.

1 Mayıs gününe dair yaklaşımlarını dile getiren Devrimci 1 Mayıs Platformu, eylem alanının da 1 Mayıs'ın devrimci özüne uygun düzenlenmesi gerektiğini söyledi. Bu doğrultuda şu görüşler ifade edildi:

- Kürsüden konuşmaları biri kadın, biri erkek iki işçi yapmalıdır. İşçilerin birliği, halkların kardeşliğini vurgulamak açısından kürsüden bir Kürt işçinin konuşması da anlamlı olacaktır.
- 1 Mayıs örgütlenme sürecinin temel bir tarafı olan siyasal oluşumlar adına Devrimci 1 Mayıs Platformu'na da kürsüden söz hakkı verilmelidir.
- 1 Mayıs alanının program düzenlemesi 1 Mayıs'ın anlamına ve içeriğine uygun olmalıdır.
- Miting “1 Mayıs Marşı” ile başlamalı, işçi sınıfının uluslararası marşı olan “Enternasyonel Marşı” ile bitirilmelidir.
- Pankartlar ve diğer görsellikler 1 Mayıs'ın sınıfsal içeriğine uygun olmalı, 1 Mayıs şehitlerinin fotoğrafları muhakkak kürsü arkasında bulunmalıdır.
- Son katılımcı kurum alana girmeden program başlatılmamalı, başarılı ve disiplinli bir eylem için bütün kurum temsilcilerinden oluşan bir alan komitesi seçilmelidir.
- Konfederasyonlar tabanlarıyla, bizle ve 1 Mayıs'a katılan diğer güçlerle görüşmeden yer ve saat başvurusu yapmamalıdır.
- Yürüyüş kolları tüm güçlerin temsil edildiği ortak örgütlenme komitesi tarafından belirlenmelidir.
- Arama noktalarında eyleme katılan tüm bileşenlerin sağlıklı ve sorunsuz bir şekilde alana girmesi için tertip komitesi adına yetkili ve etkili görevliler belirlenmelidir.
- Devlet son iki yıldır İstanbul'da Taksim 1 Mayıs'ına saldırmaktadır. Taksim 1 Mayıs'ına yönelik herhangi bir saldırı karşısında buna tepki gösterilmelidir. Tepkinin nasıl olacağı yine örgütlenme komitesi tarafından belirlenmelidir.

Kızıl Bayrak / İzmir

DTP'ye yönelik operasyon Kürt hareketini tasfiye etme saldırısıdır...

İşçilerin birliği, halkların kardeşliği için 1 Mayıs'a!

Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 15 ilde başlattığı DTP'ye yönelik operasyon genişletilerek sürüyor. Evler basılıyor, parti genel başkan yardımcıları, belediye meclis üyeleri, yöneticileri, DTP üye ve yöneticileri gözaltına alınıyor, tutuklanıyor. Kürt sorununda "iyimser bir hava"nın yaratıldığı bir dönemde DTP'ye dönük kapsamlı bir saldırı planı yürürlüğe konmuş bulunuyor.

DTP'nin seçimlerde aldığı sonuç, Kürt halkını göstermelik kırıntılarla teslim alma ve PKK'nın silahlı güçlerini tasfiye etme planlarını bir ölçüde zora soktu. Daha önemlisi, DTP'nin son seçim başarısı AKP'nin Kürdistan'daki siyasal etkinliğine de önemli bir darbe indirdi. Sermaye devletinin buna verdiği yanıt ise, Obama'nın ziyareti sırasında ve sonrasında Irak'taki zirvede alınan kararlar doğrultusunda, DTP'ye yönelik yeni bir saldırı dalgası başlatmak oldu.

Hükümet sözcüsü Cemil Çiçek'in seçimlerin hemen ardından yaptığı "*Ermenistan sınırına dayandılar. Partiler üstü stratejik bir yaklaşım geliştirmek gerekir*" şeklindeki açıklaması operasyonun seçim sonuçlarıyla bağlantılı olduğunu gösteriyor. Hatırlanacağı üzere Çiçek, bu açıklamayı seçimler sonrası gerçekleştirilen ilk Bakanlar Kurulu toplantısının ardından yapmıştı. Operasyonu Genelkurmay Başkanlığı'nın onayıyla ve Bakanlar Kurulu'nda tartışılarak alınan siyasal karar olduğu ortadadır. "Stratejik tedbirlerin" adresi ise, MİT ile Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat ve Terörle Mücadele Harekât Daireleri'dir. Sermaye devletinin bu iki stratejik kurumu, DTP operasyonu için gerekli hazırlıkları tamamlayıp saldırıyı başlatmış bulunuyor.

Dikkat çeken nokta, kolluk güçlerinin DTP'ye yönelik saldırı dalgası başlattığı saatlerde Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'un da harp akademisinde sözümona yıllık değerlendirme toplantısında ordu adına "yeni görüşler" ortaya atmasıdır. İlker Başbuğ, cılganmış söylemlerle bildik inkarcı teraneleri tekrarlarlarken, Kürt hareketine karşı kapsamlı saldırılar yürütülmesi gerektiğini belirtmekten de geri durmamıştır. Bu da ordu ve hükümetin bir kez daha Kürt politikasında aynı düşündüğünü gösteriyor. Nitekim ordunun son günlerde sınır ötesi ve berisinde süren kapsamlı askeri operasyonlarına DTP'ye yönelik gözaltı ve tutuklama furyasına eşlik etmesi, Kürt halkına karşı sürdürülen geleneksel inkâr ve imha siyasetinde ısrar edildiğinin apaçık kanıtıdır.

Bütün veriler, sermaye devletinin DTP'ye dönük operasyon hazırlıklarının Obama'nın Ankara ziyareti öncesinde tamamlandığını gösteriyor. Öyle anlaşıyor ki, sermaye devletinin yetkilileri, Obama'nın Ulusal Güvenlik Danışmanı'yla konuyu etraflıca görüştüler ve düğmeye basılması için ABD'nin de onayını aldılar. Çünkü, Obama'nın ziyaretinin ardından gerçekleştirilen bu operasyonun diğer önemli bir yönü de, ABD'nin bölgesel hesaplarıyla bağlantılı olarak sürdürülüyor olmasıdır.

Ankara-Washington-Bağdat üçlü ittifakının devreye koyduğu PKK'yi tasfiye planının işlemesi de büyük ölçüde AKP'nin seçimlerdeki başarısı üzerine kurulmuştu. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün

seçimler öncesi İran ziyareti sırasında Kürt sorunuyla ilgili olarak yaptığı "*iyi şeyler olacak*" açıklamasının arka planında da bu beklenti yatıyordu. Ancak 29 Mart'ta bütün bu hesaplar büyük ölçüde alt üst oldu. AKP üzerinden yürütülen bu plan boşa çıkınca, DTP'nin kısıpaca alınması için düğmeye basıldı.

Özü özeti, Kürt halkını AKP üzerinden sahte TRT 6 gibi "açılımlar"la, liberal yalanlarla, kafa kola alarak terbiye edemeyeceklerini anladıklarından şimdi kartlarını açık oynuyorlar. Kürt halkının Newroz ve yerel seçimlerde sergilediği tutum, sermaye devletini, aslına ve en iyi bildiği yönetime döndürmüştür.

Aslında PKK'nın tasfiye edilmesi için oluşturulan konseptin startı önümüzdeki ay sonlarında Hewler'de düzenlenecek "Kürt ulusal konferansı"nda verilmesi düşünülüyordu. Fakat DTP'nin son yerel seçim başarısı, bu konudaki tüm planları bir ölçüde bozdu. Sermaye devleti "ulusal konferansı" ve sonuçlarını beklemeden tasarladığı konsepti DTP'den başlayarak devreye sokma kararı aldı. Zaten medyaya yansıdığı kadarıyla iki yıldır bu operasyon üzerinde hazırlık yürütülmüş. Gözaltına alınanların iki yıldır 5 özel yetkili savcı tarafından "teknik takip ve gözetim" altına alınmaları sıradan bir operasyon olmadığını göstermeye yetiyor.

Kısacası, yerel seçimlerde ortaya çıkan sonuç, sermaye devletinin hesapları bakımından iki yönlü bir etki yaratmıştır. Kürt hareketini AKP üzerinden geriletme hesabının tutmaması, düzen güçlerinin ABD emperyalizmine daha fazla angaje olmasını kolaylaştırmıştır. Ayrıca ABD'nin Kürt politikalarının etkinlik kazanması için de, seçimlerden güçlenerek çıkan Kürt hareketini etkisizleştirecek bir müdahale yapılmasını gerektiriyordu. DTP'ye yapılan operasyon, bu yönde gerçekleştirilmiş bir müdahale olarak da anlaşılmalıdır.

İşte 14 Nisan ve izleyen günlerde yapılan gözaltı ve tutuklama furyası ile başlayan "DTP Operasyonu" aynı zamanda bir ABD operasyonudur. Aynı anlama gelmek üzere, 14 Nisan operasyonu DTP ve Kürt halkına yönelik bir "Obama Operasyonu"dur da. Bu operasyon da gösterdi ki, eskisi ya da yenisiyle ABD yönetiminin özünde Kürt politikasında hiçbir değişiklik yoktur. Son birkaç haftadır, DTP'ye yönelik saldırılar, ABD'ye rağmen olmuyor. Tersine ABD'nin fiili bir onayı alınmış durumda.

Kuşkusuz ki, Obama yönetiminin bu politikasıyla Türk sermaye devleti de tam bir uyum ve birlik içindedir. Hem AKP hükümeti ve hem de Genelkurmay Başkanlığı, Obama yönetiminin bu politikasına sıkıca bağlanmış durumdadır. Bu çerçevede 14 Nisan operasyonunun, birkaç gün önce gerçekleşen Bağdat zirvesinin ardından gündeme gelmesi hiç de rastlantı değildir. Daha önce yapılmış olan "Bağdat Planı" bu tür yöntemlerle hayata geçirilmeye çalışılmaktadır.

Bugün birçok liberal çevre, DTP'ye dönük bu son devlet terörünü "AKP'nin seçim hazımsızlığı" olarak değerlendiriyor. Bu değerlendirmenin belli bir doğruluk payı varsa da, gerçeğin tümünü yansıtmaktan uzaktır. Çünkü DTP'ye dönük son saldırı dalgası, oldukça planlı bir konsept dahilinde yürütülüyor.

Bunu, seçimler ardından intikam amaçlı basit bir saldırı olarak değerlendirmek hiç de yeterli ve isabetli değildir. 15 ilde eş zamanlı yapılan bir saldırının günü birlik amaçlar taşımayacağı açıktır. Karşı karşıya olunan, sömürgeci sermaye devletinin Kürt hareketini tasfiye etmeye dönük konseptinin önemli bir aşamasıdır. Son operasyonla, bu tasfiye konseptine start verilmiştir.

Öyle anlaşıyor ki, inkarcı sermaye devleti önüne koymuş olduğu planlama gereği önümüzdeki dönemde Kürt hareketinin tasfiyesine yönelik saldırılarına hız verecektir. Hiç kuşkusuz, devlet kendini bu operasyonla sınırlı tutmayacak, Kürt hareketini etkisizleştirme çabalarında her türlü yöntemi devreye koyacaktır. Askeri, siyasi ve psikolojik savaşı daha da derinleştirmeye çalışacak, Irak ve Güney Kürdistan ile girdiği ittifakı daha da güçlendirecektir. Kürt hareketini her taraftan kuşatmaya, tüm imkânlarını bu tasfiye amaçlı kuşatmanın başarıya ulaşması için kullanacaktır. Eğer, bu saldırılara karşı gereken tutum gösterilmezse, sermaye devleti daha da pervasızlaşacaktır.

Bugün yaşananlar, sömürgeci sermaye devletinin "açılım"larının Kürt halkının talep ve beklentilerini karşılamaya yönelik olmadığını netleştirmiştir. Öte yandan, ABD ve işbirlikçilerinin uğursuz planları karşısında Kürt halkının, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin ortaya koyacağı birlik, mücadele ve dayanışma gelişmelerin seyri bakımından belirleyici olacaktır.

Bu çerçevede, Kürt halkına yönelik saldırılara yanıt vermek bakımından yaklaşan 1 Mayıs'ın birleşik, kitlesel ve devrimci bir çizgide kutlanması önemli bir olanak olarak değerlendirilmelidir. Bu yönde atılacak her adım, aynı zamanda Kürt halkına yönelik yoğunlaşan azgın saldırılara da verilecek anlamlı bir yanıt olacaktır.

DTP'ye yönelik saldırı protestolarla karşılandı!

Diyarbakır: “Baskılar bizi yıldırılmaz!”

Yerel seçimlerin ardından DTP'ye yapılan operasyonlarda çok sayıda DTP yöneticisinin gözaltına alınması DTP'liler tarafından tepkiyle karşılandı.

15 Nisan günü Diyarbakır'da binlerce kişinin katıldığı eylemle gözaltı saldırısını protesto eden DTP'liler, DTP Diyarbakır İl binası önünden Koşuyolu Parkı'na kadar yürüyüş düzenlediler.

DTP milletvekilleri Selahattin Demirtaş, Sebahat Tuncel, Ayla Akat Ata, Gültan Kışanak ve Aysel Tuğluk'un yer aldığı yürüyüşe Diyarbakır Belediye Başkanı Osman Baydemir de katıldı.

“PKK halktır, halk burada!”, “Baskılar bizi yıldırılmaz!”, “DTP'ye uzanan eller kırılsın!” sloganlarının atıldığı yürüyüş boyunca PKK ve Öcalan bayrakları taşındı.

Yürüyüş kitlesinin AKP ilçe binası önünden geçişi sırasında ise DTP'liler tarafından bina önünde “güvenlik zinciri” oluşturuldu.

Koşuyolu Parkı'nda kitleye seslenen Osman Baydemir, gözaltı ve tutuklamalarla Kürt halkının direnişinden vazgeçmeyeceğini söyledi. *“Biz gözaltılardan ve zindanlardan korkmuyoruz. Gözaltına aldıklarınız 10 yılını, 20 yılını cezaevlerinde geçirdi. Bizi zindanlarla korkutamazsınız, o devir kapandı”* diyerek kararlılıklarını ifade etti.

DTP Grup Başkan Vekili Selahattin Demirtaş ise 29 Mart'ta yapılan tercihe saygı gösterilmesini ve gözaltına alınan DTP yöneticilerinin serbest bırakılmasını istedi.

Gözaltı ve baskınlar Van, Hakkari, Muş, Iğdır, Erzurum, İstanbul, İzmir, Ankara, Konya, Aydın, Antalya, Manisa, Mersin, Çanakkale, Bursa ve Kocaeli'de de protesto edildi.

İstanbul: “DTP halktır, halk burada!”

DTP İstanbul İl Başkanlığı, DTP yöneticilerine dönük gözaltı ve operasyonlara karşı 16 Nisan günü Beyoğlu Galatasaray Lisesi önünde eylem yaptı.

Basın açıklaması öncesinde, Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi Başkanı Gençay Gürsoy, 78'liler Girişimi Vakfı Başkanı Celattin Can, Prof. Tahsin Yeşildere ve Ahmet Kaçmaz'ın da aralarında bulunduğu grup DTP İstanbul İl Başkanlığı'na destek ziyaretinde bulundu.

Ziyarette konuşan Halil Aksoy duydukları memnuniyeti ifade ederek, operasyonlar hakkında bilgi verdi. Gençay Gürsoy da konuşmasında, saldırıları demokratik siyasal çözümü engelleyen çabalar olarak gördüklerini belirterek, DTP ile dayanışma içerisinde olacaklarını söyledi.

Galatasaray Lisesi'ndeki eylemde “Ateşle oynamayın! Onlar Kürt halkının temsilcileridir! Temsilcilerimizi derhal serbest bırakın” pankartını açan DTP'liler, “Obama'nın kanadı AKP, Kürtlerin inadı DTP!”, “Kürt halkının onuru ile oynamayın!”, “Direnmek var, durmak yok!”, “Gece-gündüz direneceğiz!” dövizlerini taşıdılar.

DTP İstanbul İl Başkanı Halil Aksoy'un konuşması ile başlayan protesto DTP İstanbul İl Başkan Yardımcısı Dursun Yıldız'ın okuduğu basın

açıklamasıyla sürdü.

Açıklamada DTP'ye yönelik saldırıların sebebi AKP'nin yerel seçimlerde aldığı yenilginin intikamı olarak değerlendirilirken, Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek'in “İğdir”ı da aldılar, Ermenistan sınırına dayandılar” sözleri hatırlatıldı. Gözaltına alınan DTP'lilerin derhal serbest bırakılması istendi.

Aksoy açıklamanın sonunda, halka ve demokrasi güçlerine seslenerek, barış ve kardeşlik için duyarlılık ve destek çağrısında bulundu.

DTP Diyarbakır Milletvekili Akın Birdal'ın da söz aldığı basın açıklamasına 300 kişi katılırken, TTB, '78'liler Girişimi Vakfı, Barış Meclisi, Toplumsal Özgürlük Platformu, Dersim Enstitüsü, Sine-Sen, Üniversite Öğretim Üyeleri Derneği, SODAP, SEH, ESP ve EHP de destek verdi.

Eylem boyunca, “Baskılar bizi yıldırılmaz!”, “DTP halktır, halk burada!”, “AKP şaşırma sabrımızı taşırmalı!”, “Biji bratiye gelan!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Barışa bir ses, çift taraflı ateşkes!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İstanbul'da DTP baskını protesto edildi...

Türkiye ve Kürdistan'da DTP il başkanlıkları ve yöneticilerine dönük baskın ve gözaltı terörü 17 Nisan sabahı DTP İstanbul İl Başkanlığı'na yapılan baskınla sürdü.

Baskın sırasında kimsenin bulunmadığı binanın bulunduğu bölgeye giriş ve çıkışlar kapatıldı. Polis baskınını haber almasının ardından il başkanlığına gelen DTP İstanbul İl Başkanı Halil Aksoy, bazı aranan kişiler için polisin elinde bulunan arama listesiyle il başkanlığında bulunan evraklar ve arşivlerde inceleme yapıldığını açıkladı. İstanbul'da Ümraniye, Avcılar merkez ve Cihangir mahallesinde yapılan ev baskınlarında da 5 kişi gözaltına alındı.

DTP İstanbul İl Başkanlığı'na yapılan baskın 17 Nisan günü bina önünde DTP'liler tarafından gerçekleştirilen basın açıklamasıyla protesto edildi.

Açıklamada konuşan DTP İstanbul İl Yöneticisi Hülya Yer, 30 yıldır Kürt halkı üzerinde sürdürülen inkar ve imha politikaları karşısında diz çökmeyeceklerini belirtti.

DTP avukatı Hüseyin Çalışçı ve DTP yöneticisi Şamil Altan'ın da söz alarak DTP'ye dönük saldırıları kınadıkları basın açıklaması sırasında “Edi Bese!” dövizleri taşındı. “DTP halktır halk burada!”, “Baskılar bizi yıldırılmaz!” sloganları atıldı.

Gözaltına alınan DTP İstanbul İl Başkanı Halil Aksoy akşam saatlerinde serbest bırakıldı.

ÇHD İstanbul Şubesi de DTP'ye dönük saldırılara karşı DTP İstanbul İl Binası önünde basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasını okuyan Av. Taylan Tanay, gerçekleşen operasyonun DTP şahsında Kürt halkının politik-meşru temsilcilerine yönelik olduğunu ifade etti. 29 Mart seçimlerinin ardından siyasal iktidar tarafından her türlü siyaset dışı yöntem ve yol kullanılarak Kürt halkının iradesinin teslim alınmaya çalışıldığını vurgulayan Tanay, Kürt halkının iradesinin ipotek altına alınmasını kabul etmediklerini belirtti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İstanbul: “Hepimiz Kürdüz, hepimiz DTP'liyiz!”

Demokratik Toplum Partisi'ne dönük saldırılar 18 Nisan günü İstanbul Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilen eylemle protesto edildi. Saldırıya karşı bir araya gelen yüzlerce kişi *“Hepimiz Kürdüz, hepimiz DTP'liyiz!”* dedi, Kürt halkıyla dayanışmayı yükseltme çağrısı yaptı. Eylem öncesinde Galatasaray Lisesi önü başta olmak üzere tüm İstiklal Caddesi yoğun polis ablukası altına alındı.

“DTP halktır, halkın iradesine dokunulamaz! Hepimiz Kürdüz, hepimiz DTP'liyiz!” pankartının açıldığı eylemde basın metnini DTP Sarıyer belediye başkan adayı Tuncay Yılmaz okudu. Yılmaz yaptığı açıklamada DTP'ye yapılan bu saldırıyla, 1 Mayıs'ı kutlamaya hazırlanan işçilere, emekçilere ve tüm ilerici kesimlere gözdağı verilmek istendiğini

söyledi.

Yılmaz açıklamanın sonunda şunları ifade etti: “Bizler bu ülkenin sosyalistleri, devrimcileri, demokratları olarak Kürt halkına ve onun siyasal temsilcisine dönük saldırıları kendimize yapılmış saydığımızı ve bu saldırılar karşısında sessiz kalmayacağımızı bir kez daha belirtiyor, işçileri, emekçileri, ezilenleri yani toplumun bütün muhalif kesimlerini, Kürt halkıyla dayanışmaya onun siyasi temsilcisi DTP’yi sahiplenmeye, Türk ve Kürt halklarının kardeşliği şiarını yükseltmeye çağırıyoruz.”

DTP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel, saldırıları sadece DTP’ye yönelik değil, tüm emekçilere dönük bir saldırı olarak değerlendirdi. Kürt sorununun tüm Türkiye’nin sorunu olduğunu belirten Tuncel, saldırının seçim sonuçlarıyla ilişkisine de değindi.

Yüzlerce kişinin katıldığı eylem boyunca, “Eşitlik, kardeşlik, Kürt halkına özgürlük!”, “Kürdistan faşizme mezar olacak!”, “Biji bratiya gelan!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Kahrolsun ABD işbirlikçi AKP!”, “DTP halktır, halk burada!”, “DTP’ye uzanan eller kırılсын!” sloganları atıldı.

Eylemin ardından DTP İstanbul İl Binası’na yüründü ve burada “İrademe dokunma” önlükleri ile bir oturma eylemi gerçekleştirildi.

Eyleme Antikapitalist, Devrimci İşçi Partisi Girişimi, Marksist Bakış, Partizan, Sosyalist Dayanışma Platformu, Sosyalist Demokrasi Partisi, EHP, ESP, KÖZ, TÖP, ÖDP, SEH, SP, Teori ve Politika Dergisi, Türkiye Gerçeği, Limter-İş, Tekstil-Sen katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kartal DTP’den protesto

DTP Kartal İlçe Teşkilatı, DTP’ye yönelik tutuklama terörüne karşı 19 Nisan günü Kartal Meydanı’nda basın açıklaması gerçekleştirdi.

Yürüyüşle başlayan eylemde “Baskılar bizi yıldıramaz!”, “DTP halktır halk burada!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!” sloganları atıldı. Basın açıklamasında, son dönemde yaşanan operasyonların Kürt halkının özgürlük mücadelesini boğmaya dönük saldırılar olduğu söylendi. Devletin katliamcı kimliğinin teşhir edildiği açıklamada Kürt halkının mücadelesinin engellenemeyeceği dile getirildi.

Yaklaşık 70 kişinin katıldığı basın açıklamasına ESP, EMEP, Eğitim-Sen de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Kartal

Adana’da DTP ile dayanışma

DTP’ye yönelik operasyonu protesto etmek amacı ile 20 Nisan günü İnönü Parkı’nda bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

DİSK, ÖDP, EMEP, SDP, DİP-G, Sosyalist Parti, İHD, Halkevleri, SFK, ÇHKM, DHF, BDSP, SEH, Türkiye Gerçeği, Halk Cephesi’nin düzenlediği eylem saat 12.30’da gerçekleştirildi.

“DTP’ye yönelik saldırılar son bulsun! Gözaltı ve tutuklamalar serbest bırakılсын!” pankartının açıldığı eylemde, “DTP yalnız değildir!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Biji bratiya gelan!”, “Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldıramaz!”, “Barışa uzanan eller kırılсын!” sloganları atıldı.

Açıklamada, yaşanan saldırıların iki boyutu olduğu ifade edildi. Hem AKP’nin 29 Mart yerel seçimlerinde yaşadığı bozgunun kendince intikamını almaya çalıştığı, Hem de ABD başkanı Obama’nın Türkiye ziyareti sonrasında yaşanan bu saldırıların ABD onayı ve tavsiyesiyle yapıldığı ifade edildi. Saldırıların birlikte Ortadoğu’nun en önemli dinamiklerinden biri olan Kürt halkının siyasi iradesinin etkisiz hale getirilmek istendiği vurgulandı.

Açıklama şu sözlerle sona erdi: “Yapılan saldırı sadece DTP’ye değil bütün ezilenlere, işçi sınıfı ve emek güçlerine, devrimci, sosyalist çevrelere yöneliktir. Zira adı ve gerekçesi ne olursa olsun ‘devlet terörü’ her anlamda emeği ve onuruyla yaşayan bütün Türkiye kamuoyunu hedef almaktadır. Ama AKP’nin silahı geri tepmiştir. Bugün Türkiye’de her gün onbinlerce insan bu saldırılara tepkisini dile getirmekte, yüzlerce aydın, yazar ve bilim insanı imza kampanyaları ve açıklamalarla

tavır almaktadır. Diyarbakir başta olmak üzere Bölge’de esnaf kepenk kapatmıştır.

Biz aşağıda imzası bulunan kurumlar diyoruz ki; *Operasyonlar durdurulmalı, gözaltına alınanlar ve tutuklananlar derhal serbest bırakılmalıdır! *DTP’lilerden ve kamuoyundan özür dilenmeli, bu hukuk dışı olayın sorumluları hakkında en kısa sürede işlem yapılmalıdır!”

Kızıl Bayrak / Adana

DTP’ye yönelik yeni bir saldırı dalgası...

İmha ve inkar politikalarına karşı “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği” şiarını yükseltelim!

Sermaye devleti, 15 ilde 90 adrese eşzamanlı olarak gerçekleştirilen operasyonlarda, aralarında üç genel başkan yardımcısının da bulunduğu onlarca DTP’liyi “PKK’nin kadrosu” olduğu gerekçesiyle gözaltına aldı. Diyarbakir Büyükşehir Belediyesi’ne bağlı Konuk Evi’ne yapılan baskında GAP Belediyeler Birliği’ne ait odanın kapısı bile polisler tarafından kırılabilirdi.

Havaların ısınmaya başlamasıyla, son günlerde “PKK’liler saklandıkları mağaralardan çıkıp ovaya inecekler” iddiasıyla düzen medyasının manşetlere taşıdığı “PKK’ye Karşı Bahar Harekâtı” çılgınlıkları eşliğinde ortam gerilmiş, ardından da DTP’ye yönelik bir “PKK operasyonu” başlatılmıştır.

Kürt halkına karşı yürütülen çok yönlü saldırıların arkası kesilmiyor. İmhaya yönelik silahlı saldırıların yanı sıra başka kollardan da saldırılar aralıksız sürüyor. Gerek siyasal alan, gerek medya kanalı, gerekse de yargı üzerinden, her söz ve davranış bir saldırı bahanesi yapılmaya çalışılıyor.

Öyle anlaşılmaktadır ki, 29 Mart yerel seçimleri sonrası Genelkurmay’ın, Başbakan’ın ve Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek’in kışkırtıcı açıklamaları sözle sınırlı kalmayıp pratik bir politika olarak da hayata geçirilmektedir. Ağrı ve Halfeti’de olağanüstü hal uygulamalarını aratmayan saldırılarla başlayan ve Kürt halkına yönelik vahşet boyutuna ulaşan terör dalgası, bu kez gözaltı ve tutuklama furyası ile sürmektedir.

Yaşananlar da gösteriyor ki, Kürt halkı “barış” sesini yükselttikçe, sömürgeci sermaye devleti bunu bir zayıflık sayıp daha yüksek sesle savaş çılgınlıkları atmaya sürdürüyor, imha ve inkâr politikalarına sıkıca sarılıyor. Gerek yaşanan süreç, gerek hâlihazırda Kürt halkına yönelik yoğunlaştırılan saldırılar, döne döne sömürgeci sermaye devletinin Kürt sorunu üzerinden yaşadığı iflası göstermektedir.

O halde, Kürt işçi ve emekçileri de, düzenin bu aşağılamalarına, inkar ve imha saldırılarının “barışçıl çözüm” talebiyle karşılanamayacağını, bunun mümkün olmadığını artık görmelidirler. Çünkü Kürt sorununu yaratan ve büyüten, sömürgeci sermaye düzeninin ta kendisidir.

Bu sorunun çözümünü de sermaye düzenine karşı işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin birleşik örgütlü mücadelesidir. Kürt sorununu çözebilecek biricik güç, bunu gerçekten isteyen, buna ihtiyacı olan işçi sınıfıdır. Çünkü o, din, mezhep, milliyet ayrımlarının dışında ve üstündedir. Çünkü Türkiye işçi sınıfını oluşturanlar, her millet, din ve mezhepten işçilerdir. “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği” şiarı, sınıf mücadelesinin ortaya çıkardığı ve yükselttiği bir şiardır. Kürt sorununun tek gerçek ve kalıcı çözümü, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkının tanınmasıyla mümkün olabilir. Bunu tanıyacak tek sınıf ise, devrimci işçi sınıfıdır.

Sermaye devletinin ırkçı politika ve uygulamalarına karşı halkların kardeşliği şiarını yükseltelim. Halkların kardeşliğini tesis edebilmek için, işçilerin birliğini ve mücadelesini örgütleyelim.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

Kamuda TİS süreci sessizlikle geçiriliyor...

Krizin faturasını ödememek için TİS sürecine grev ve direnişlerle sahip çıkılmalı!

Kamuda TİS dönemi kapitalizmin krizinin milyonlarca işçi ve emekçiyi derinden etkilediği koşullarda gerçekleşecek. Üstelik kamu TİS görüşmeleri, ihanetle sonuçlanan metal toplu sözleşmeleri ve bir kez daha sefalet düzeyinde belirlenen asgari ücret oranının etkisi altında sürdürülecek.

Sermaye iktidarının en önemli ve öncelikli saldırıları bilinmektedir. Kıdem tazminatının tırpanlanması, bölgesel asgari ücret uygulaması, düşük ücret dayatması, sosyal hakların budanması, esnek çalışmanın TİS'lere girmesi.

Yaklaşık 300 bin kamu işçisini ilgilendiren böylesi bir sürecin sınıf hareketi açısından önemi tartışılmaz. Ancak bugüne kadar gerçekleştirilen kamu TİS'leri hükümetin saldırılarını meşrulaştıran sendika ağalarının gölgesinde geçti. Sendika ağaları "saldırılara geçit vermeyeceğiz" türünden söylemlerle yağıp gürlmeye ne zaman başladıysalar arkasından yeni bir ihanet geldi. Bu seneki TİS'lerin de benzer bir ihanetle ve satışla sonuçlanmaması için geçmiş süreçlerden ders çıkarmak gerekiyor. İlerici iddialar taşıyan sendikacıların ve öncü işçilerin süreci doğru bir biçimde değerlendirmeleri ve bunu pratik bir tutumla birleştirmeleri gerekiyor.

Geçtiğimiz yıllarda böylesi bir tutumla çıkılmadığı için kamu işçisi, başta özelleştirmeler olmak üzere sermayenin çok yönlü saldırılarının temel hedeflerinden biri durumuna geldi. Özelleştirme saldırısının sonucunda onbinlerce kamu işçisi işinden oldu ve çalıştıkları kurumların dışında kurumlarda çalışmaya zorlandılar. Ücret ve sosyal haklarda önemli kayıplar yaşandı.

Hükümetin henüz kamu TİS'lerine ilişkin somut bir söylemi bulunmuyor. Ama IMF'nin dayatmalarına bakılarak nasıl bir tablo ile karşılaşılacağı rahatlıkla anlaşılabilir. Enflasyonun, zam ve vergilerin altında ezilen ücretler, özelleştirmelerin son hamlelerinin tamamlanması, kıdem tazminatı hakkının tırpanlanması...

Türk-İş yönetiminden ses çıkmıyor!

TİS süreci Türk-İş de kendi cephesinden TİS hazırlıklarına başlamış görünüyor. Türk-İş bünyesinde oluşturulan Kamu Toplu İş Sözleşmeleri Koordinasyon Kurulu'nda 29 Aralık '08'de alınan kararlar var. Türk-İş yönetimi ile Tes-İş, Tek Gıda-İş, Demiryol-İş, Belediye-İş, Türk Metal, Tarım-İş, Genel Maden-İş, Şeker-İş, Petrol-İş, Yol-İş, Haber-İş sendikalarından oluşan TİS Koordinasyon Kurulu toplanarak bir takım kararlar almıştı. Çalışma koşullarının ve hakların iyileştirilmesinden oluşan kararlar doğrultusunda kamu TİS'lerinin sürdürülmesi öngörülmektedir.

Kamu TİS'leri Koordinasyon Kurulu'nun aldığı kararlar şunlardır:

TİS prosedüründe aksama olması halinde kurula bildirilmesi; 1 Ocak tarihinde en az memur ücretinin 1.218.49 TL olacağı dikkate alınarak, düşük ücretler için iyileştirme istenmesi; İşe giriş skalalarının düşük tutulmaması, genel iyileştirme dışında ücretler arası uyum gözetilerek, işe giriş skalalarının yükseltilmesi ve işletme içi ücret dengesizliklerinin giderilmesi;

Ücret zamları ve ek zamlarda geçici/daimi vb. ayırım yapılmadan düzenlemelere gidilmesi; Ücret zamlarının TİS'in 1. yılı için enflasyon ve büyüme dikkate alınarak yüzde 20 oranında; 2. yıl içinse 1. yılda gerçekleşen enflasyon üzerine 4 puan refah payı eklenerek talep edilmesi; Sosyal yardımların ortalama yüzde 40 oranında artırılarak talep edilmesi; İşyeri/işletmenin/çalışanların özelliklerinden kaynaklanan akçalı maddelerin sendikalarca belirlenmesi; Esnek çalışma, izinler, kıdem ve ihbar tazminatları vb. konularda ödün verilmemesi; Gelişmelerden, kurulum bilgili kılınması.

Kamu TİS'leri Koordinasyon Kurulu'nun aldığı kararlar doğrultusunda başlayan TİS'lerin akıbeti hakkında Türk-İş yönetiminden ses dahi çıkmamaktadır. Türk-İş yönetimi bugüne kadar uyguladığı TİS taktiğine dahi gerek duymamaktadır. Önceki yıllarda taleplerini ileri süren Türk-İş yönetimi taleplerden taviz verilmeyeceği ilan eder, ardından hükümetin dayatmaları karşısında yelkenleri suya indirir ve işçinin kabul etmesi için çeşitli manevralar yapardı. Bu sene buna dahi ihtiyaç duymamaktadır. Kamu TİS'leri Koordinasyon Kurulu'nun altına imza attığı taleplerle ve TİS görüşmeleriyle ilgili tek bir söz dahi etmemektedir.

Türk-İş hainleri yeni bir ihanete hazırlanıyor!

Kamu TİS'leri Koordinasyon Kurulu bileşenlerinden Türk Metal'in başını tutan çetenin metal TİS'lerindeki tutumu Türk-İş bürokratlarının da niyeti hakkında bir fikir vermektedir. En son Karadeniz Ereğli'de kurulu bulunan, Türkiye'nin en büyük yassı çelik üreticisi Erdemir'de MESS ve Türk Metal arasında anlaşmaya varılan TİS'in bazı maddeleri değiştirilerek işçi ücretlerinin %35 oranında düşürülmesi, Türk-İş hainlerinin işi nereye kadar vardırabileceğini göstermektedir.

Türk-İş'in İstanbul 1 Mayısı üzerinden Taksim ileri çıkışının ve iradesinin altını boşaltmak için yaptığı manevralar ve "Taksim olmazsa Kadıköy'deyiz!" açıklaması da sermaye yanlısı konumunu gözler önüne sermektedir. Geçen yıl binlerce işçi ve emekçiyi azgın devlet terörüyle baş başa bırakan, ortak kararı çiğneyerek apar-topar Taksim iradesinden vazgeçen ve

alanı terkeden Türk-İş hainlerinin bu TİS'lerde bir kez daha işçi sınıfını arkadan hançerleyeceği açıktır.

Sendikal bürokrasiyi aşacak bir irade ve inisiyatifin önemi

Sözü fazla uzatmak gerekmiyor. Zira işçi ve emekçiler, ilerici sendikacılar Türk-İş bürokratlarının sayısız kez tekrarlanan ihanetleri hakkında yeterince fikre sahiptir. Bu ihanete tabandan yükselen bir öfke ve tepki de vardır. Ancak esas sorun da bu noktada başlamaktadır. Sermaye işbirlikçisi bu hainlerin kimlikleri, konum ve tutumları bilinmesine rağmen işçi ve emekçileri ilgilendiren temel gündemler karşısında sendikal bürokrasiyi aşacak bir irade ve inisiyatif gösterilememektedir. Bu kısır döngünün her seferinde yeniden yeniden yaşanması anlaşılır ve kabul edilebilir bir durum değildir.

Sendikal ihanet şebekesini aşacak bir irade gösterilemediği için tabandan yükselen tepkiler kısa süreli olmaktadır. Örneğin Erdemir işçileri sendikal ihanete karşı sendika önünde toplanmışlar, bu tutumu sloganlarla protesto etmişlerdir. "Bizi sattınız, bizi satanı biz de satarız!", "Yönetim istifa!" sloganları atan öfkeli işçiler sendika binasına girmek istemişler ancak kolluk kuvvetlerinin yığınağı nedeniyle içeriye girememişlerdir. Bir süre sloganlarla bekleyen işçiler bir süre sonra dağılmak zorunda kalmışlardır.

Başka bir tepki Türk-İş'e bağlı sendikaların Ankara şubelerinden yükseldi. Başta kamu TİS'leri olmak üzere yaşanan sorunlara karşı Türk-İş yönetiminin sessizliğine tepki gösteren şubelere üye işçiler 2 Nisan'da gerçekleştirdikleri eylemle bu tepkilerini ortaya koydular.

Türk-İş'e bağlı TGS, TÜMTİS Ankara şubeleri, Tez Koop-İş Ankara 1 ve 2 No'lu Şubeler, Yol-İş Ankara 3 No'lu Şube, Petrol-İş ve Harb-İş Ankara 1 No'lu Şube üyesi işçiler yaptıkları eylemle hem Türk-İş yönetimine hem de sermaye hükümetine "haklarımızı gasp ettirmeyeceğiz, sessiz kalmayacağız" mesajı verdiler.

Kamu TİS'leri üzerinden yaşanan sessizlik fesadı yeni bir ihanetin daha habercisidir. Zira geline aşamada sözleşmelerin tıkanıdığı, sendikaların taleplerine karşı Kamu İşveren Kurulu'nun kriz bahanesini öne sürdüğü ifade edilmektedir. Tüm bu

gelişmeler karşısında Türk-İş bürokratları sessizliklerini korumaktadırlar. Kendi tabanlarını dahi kamu TİS'leri hakkında bilgilendirmekten uzak durmaktadırlar. Ankara'da olduğu gibi Türk-İş'e bağlı bazı sendika şubelerinin tepkisi anlamlı ancak yeterli değildir.

Tabanın iradesine ve örgütlülüğüne dayalı bir inisiyatif!

Ankara ve İstanbul örneklerinde olduğu gibi Türk-İş içerisindeki kimi ilerici sendikacılar birleşik mücadeleyi öne çıkarmakta ancak bunun gereklerini yeterince yerine getirememektedirler. Tabanın iradesine ve örgütlülüğüne dayalı bir inisiyatif geliştirilemediği koşullarda sendikal bürokrasinin alt edilmesi, sınıf hareketinin gelişiminin önündeki engellerin aşılması mümkün olmayacaktır. Bunun en bariz örneği SSGSS sürecinde yaşanmıştır. İstanbul Türk-İş Şubeleri bu süreçte sendikal bürokrasiye karşı çıkmışlar, ancak bunu tabanın iradesini ve inisiyatifi açığa çıkarma çabasıyla birleştirmemişler ve konumlarını kaybetmemek için geri adım atmak zorunda kalmışlardır. Alt kademe sendika yönetimlerinin handikabına ve sınırına işaret eden bu tablo kırılmadığı koşullarda kaybeden işçi sınıfı olacaktır.

Üstelik bu TİS'ler merkezi olarak Türk-İş yönetimiyle değil tek tek sendika genel merkezleriyle yapılacaktır. Bu da ilerici olma iddiası taşıyan şubelere daha fazla görev ve sorumluluk yüklemektedir.

Ancak alt kademe sendika yönetimleri, SSGSS sürecinde olduğu gibi Taksim 1 Mayısı üzerinden de sınıfta kalmışlardır. Geçen yıl Türk-İş yönetiminin gericiliğine rağmen Taksim 1 Mayısı'na açık bir şekilde sahip çıkan Türk-İş İstanbul Şubeleri, bu yıl daha geri bir tutum almakta, Türk-İş yönetiminin gerici tutumunu güçlendirecek tarzda hareket etmektedirler. TİS sürecinde de benzer bir tutum gösterilir ve tepkiler açıklamalarla sınırlı kalırsa, sonuç yine değişmeyecektir.

TİS sürecini kazanıma dönüştürmek için bir an önce harekete geçilmelidir!

Yapılması gerekenler son derece açık ve nettir. Bir an önce işyerlerine ve tabana dönüşmeli, kapitalizmin krizine karşı yükseltilmesi gereken haklı ve meşru talepler tabanla birlikte belirlenmeli ve ortaklaştırılmalıdır. İşten atmalara, ücretli-ücretsiz izinlere, düşürülen ücretlere, sosyal hakların gaspına, kıdem tazminatı hakkının tırpanlanmasına, özelleştirme saldırısına geçit verilmemesi için mücadelenin yol ve yöntemleri tabanla birlikte belirlenmeli, militan bir hat üzerinden yükseltilmelidir.

Bunun için sendikal bürokrasiyle açıktan hesaplaşılmalı, taleplerin arkasında kararlılıkla durulmalı, hak alıcı mücadele yöntemleri tabanın iradesine ve gücüne dayandırılmalıdır. SSGSS süreci tüm eksik yanlarına rağmen, alt kademe sendika yönetimleri bir parça dirayet gösterdiğinde, mücadele arayışı halindeki tabanın nasıl hareketlendiğini göstermektedir.

Krizin ağır ve yıkıcı sonuçlarının milyonlarca işçi ve emekçiyi doğrudan etkilediği ve sınıf kitlelerinin tepkisine konu olduğu bir süreçte kamu TİS'leri ortak mücadelenin zeminini de güçlendirmektedir. TİS sürecinde ileri sürülecek talepler sadece kamu işyerlerini değil bir bütün olarak işçi ve emekçileri ilgilendirmektedir. Bunun için motor güç olması gereken örgütlü, sendikalı işçilerdir. Bu da grev ve TİS komiteleri üzerinden, tabanın “söz, yetki ve karar” hakkına dayanan örgütlülükler üzerinden yükseldiği koşullarda gerçekleşebilecektir.

Türk-İş yönetiminin TİS sürecindeki tepkisizliğine ve sessizliğine tepki duyan ve eleştiren tüm öncü işçi ve emekçiler, ilerici sendikacılar TİS sürecini kazanıma dönüştürmek için bir an önce harekete geçmelidir.

Hekimlerden “Tam Gün”e karşı açıklama...

Türk Tabipleri Birliği kamuoyunda “Tam Gün Yasa Tasarısı” olarak bilinen yasa tasarısı hakkındaki görüşlerini 17 Nisan günü düzenlenen basın toplantısı ile duyurdu.

Toplantıya, TTB Merkez Konseyi Başkanı Gençay Gürsoy, TTB MYK üyesi Dr. Elif Kırteke ile TTB MYK üyesi Dr. Ali Çerkezoğlu katıldı.

Açıklamadan önce konuşan Gençay Gürsoy, “parça başı iş yapma mantığı”nın oturtulmaya çalışıldığını belirtti. Hazırlanan taslağın hastaneleri işletmelere dönüştürme ve hekimleri birbirleriyle yarıştırmaya dönük bir uygulamayı ortaya çıkaracağını belirtti. Türkiye genelinde 25 Tabip Odası başkanıyla yasa taslağını değerlendirdiklerini belirten Gürsoy, sağlık sisteminin giderek özelleştirildiği bir sistemde “Tam Gün Yasa” taslağının işgücünü anlamsızlaştıracığını ifade etti. Sağlık çalışanları açısından güvenceli bir özlük hakkı kazanımının bulunmadığını söyleyerek, yasa tasarısının emekliliğe yansımayan, sadece döner sermaye üzerinden hekimlere ücretin uygun görüldüğü bir tasarı olduğunu belirtti.

TTB adına açıklamayı Ali Çerkezoğlu yaptı. Taslağın 10 bine yakın işyeri hekimini ve işyeri sağlık hizmetlerini doğrudan etkileyeceğini belirten Çerkezoğlu, “parça başı” iş yapma ve taşeron sisteminin oturtulmaya çalışıldığını ifade etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Araştırma görevlilerinden eylemler...

“Doktoralı işsiz olmayacağız!”

YÖK'ün araştırma görevlilerini doktoralı işsizliğe mahkum eden son düzenlemesi olan 50/d maddesine karşı 17 Nisan günü Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi önünde basın açıklaması yapıldı.

Ege Üniversitesi, Dokuz Eylül Üniversitesi ve İzmir İleri Teknoloji Enstitüsü araştırma görevlilerinin örgütlediği ve Eğitim-Sen İzmir 3 No'lu Şube, SES İzmir Şube ve TMMOB İzmir İKK'nın desteklediği basın açıklamasında, üniversitede iş güvenliğini sağlayacak gerekli yasal düzenlemeler yapılmadıkça ve üniversitelerde şirketleşme mantığı yaygınlaştırılmaya devam edildikçe sorunun çözülmeceği ifade edildi.

Açıklamada YÖK'ün yakında gerçekleştirmeyi planladığı son düzenlemede, 33/a ile 50/d maddeleri arasındaki statü farkının 33. maddenin tanıdığı iş güvencesini de daraltarak ortadan kaldıracığı dile getirildi. Araştırma görevlilerinin, iş güvencesini ortadan kaldıracak düzenlemeleri kabul etmeyeceği, çalışma haklarına, bilime ve üniversite özerkliğine sahip çıkacağı söylendi.

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı basın açıklamasında “Doktoralı işsiz olmayacağız!”, “Asistan kıyımına son!”, “YÖK dışarı bilim içeri!”, “Sermaye dışarı bilim içeri!” sloganları atıldı. Tüm üniversite çalışanları 24 Nisan'da Ankara'da YÖK önünde gerçekleştirilecek protesto eylemine çağrıldı. Ardından Eğitim-Sen 3 No'lu Şube adına yapılan konuşmada mücadele çağrısı yapıldı.

Uludağ Üniversitesi'nde araştırma görevlileri de 17 Nisan günü Mediko-Sosyal önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Araştırma görevlileri, akademik özgürlüğün olduğu ve bilimin üretildiği üniversite için taleplerini dile getirdiler ve öğretim görevlilerini, öğrencileri eyleme destek vermeye ve taleplerine sahip çıkmaya çağırdılar.

“Asistan kıyımına son! Uludağ Üniversitesi Araştırma Görevlileri” pankartının açıldığı basın açıklamasının ardından Rektörlük binasına yürüyüşe geçildi. Yürüyüşü engellemek isteyen ÖGB'ye “Baskılar bizi yıldıramaz!” sloganıyla karşılık verildi. Rektörlük binası önünde yapılan ajitasyon konuşmaları ve sloganlarla eylem sona erdi.

100'e yakın kişinin katıldığı basın açıklamasında sık sık “Ferman YÖK'ün üniversiteler bizimdir!”, “Biz kalıyoruz YÖK gitsin!”, “Doktoralı işsiz olmayacağız!”, “Yusuf Ziya Özcan 50/d'ye geçsin!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!” sloganları atıldı.

Uludağ Üniversitesi- Ege Üniversitesi / Ekim Gençliği

BDSP'nin 1 Mayıs faaliyetlerinden...

“Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için 1 Mayıs'ta mücadele alanlarına!”

Kartal'da 1 Mayıs çağrısı

Kartal BDSP olarak 19 Nisan günü Kartal Meydanı'nda “1 Mayıs'ta Taksim'el” çağrı yapan bir basın açıklaması gerçekleştirdik.

Açıklama öncesinde Kartal Meydanı'ndaki çay bahçelerinin önünden başlayan bir yürüyüş gerçekleştirdik. “Yaşasın 1 Mayıs!” şiarlı pankartın açıldığı yürüyüşte sık sık “1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanındayız!”, “Krizin bedeli patronlara!”, “İşten atmalara, ücretsiz izinlere, düşük ücretlere karşı işgal, grev, direniş”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Yaşasın 1 Mayıs! Yaşasın mücadelemiz!” sloganları atıldı.

Coşkulu yürüyüşün ardından Kartal Meydanı'na gelindiğinde, önce kriz koşulları altında ezilen işçi ve emekçilerin eylemli bir hatta alanlara akmasının zorunluluğunu ifade eden kısa bir konuşma yapıldı. Konuşmanın ardından okunan basın metninde şunlar söylendi:

“Bu yılın 1 Mayıs'ına çok özel koşullarda hazırlanıyoruz. Çünkü kapitalizmin krizinin faturası bizlere kesildi, kesiliyor. Yüzbinlerce işçi kapının önüne konuldu. Çalışmaya devam edenlerin büyük bölümü ise ücretlerini alamıyor. İkramiye ve diğer haklarını kaybetti, daha düşük ücretlerle daha ağır şartlarda çalışmak zorunda bırakıldı. Temel tüketim maddelerine fahiş zamlar yapıldı ve bu ağır fatura giderek katlanacak. İşte böyle bir atmosferde 1 Mayıs'a hazırlanıyoruz. Ve 1 Mayıs'a girerken sermaye devleti rüşvet olarak 1 Mayıs'ı resmi tatil ilan ederek Taksim kararlılığını kırmaya çalışıyor. Bizler başta krizin yükünü ödetmek, baskı ve yasakları kırmak, Taksim yasağını silip atmak için bu yıl taleplerimizle fabrika fabrika, okul okul, semt semt Taksim'e akmalız. Yıllardır ayağımıza takılan bu kelepçeden kurtulmalıyız.”

Yapılan konuşmalara çevrede bulunan emekçiler alkışlarla destek verdiler. Açıklamanın ardından 1 Mayıs bildirilerimizi kitlesel bir şekilde çay bahçelerinde ve Bankalar Caddesi'nde dağıttık.

Kartal BDSP

Pendik'te 1 Mayıs çalışmaları

Yoğun geçen seçim sürecinin ardından bahar sürecinin zirvesi olan 1 Mayıs'a yönelik hazırlıklarımız sürüyor. 19 Nisan günü Volkan Yaraşır'ın katılımıyla gerçekleştirilen “İşçiler 1 Mayıs'ı tartışıyor” toplantısının ardından 1 Mayıs piknik hazırlıklarına başlamış bulunuyoruz.

Öte yandan 1 Mayıs'a çağrı amacıyla hazırlanan propaganda ve ajitasyon materyallerini kullanıyoruz.

Aydos ve Süluntepe başta olmak üzere işçi ve emekçi semtlerine ve sanayi havzasındaki fabrikalara 1 Mayıs çağrı bildirilerini ulaştırdık. Bildirilerimizi sabah saatlerinde işçilerin servis ve geçiş güzergahlarında, 1 Mayıs'ın resmi tatil ilan edilmesi ve Taksim'de kutlanmasına dair tartışma eşliğinde dağıtıyoruz.

Aydos, Süluntepe, Ertuğrulgazi ve Sanayi mahalleleri hattını ise “Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için 1 Mayıs'a! /BDSP” şiarlı afişlerle donattık.

Önümüzdeki hafta başında fabrikalarda yaşanan

sorunları işleyen ve işsizliğe, düşük ücretlere, fazla mesailere ve örgütlenmeye yönelik saldırılara karşı işçileri 1 Mayıs'ta alanlara çağırın özel sayıları kullanacağız.

Pendik BDSP

Topkapı'da 1 Mayıs çalışmaları

Topkapı'da 1 Mayıs hazırlıkları kapsamında öncelikle BDSP bildirilerinin dağıtımını yaptık. Fabrikalara ve işçi sirkülasyonunun yoğun olduğu noktalara yapılan dağıtımları ajitasyon konuşmaları eşliğinde gerçekleştirdik. Birçok işçinin Taksim konusunda sorular sorduğu dağıtımlarımızı büyük ölçüde bitirmiş bulunuyoruz.

Kullandığımız diğer bir materyalimiz ise afiş oldu. Oldukça yoğun bir şekilde yaptığımız afişlerimizle alanda bir atmosfer oluşturduk. Buna karşı devletin engelleme girişimleriyle karşılaştık. Afiş ekiplerimizden biri polis ekipleri tarafından durdurularak engellenmeye çalışıldı. Bu girişimlere karşın Topkapı'nın her köşesi afişlerimizle süslenmiş durumda.

1 Mayıs ve Kurtuluş direnişi gündemini ağırlıkla işlediğimiz bültenimizin dağıtımına da başladık. Ayrıca fabrikalarda ve atölyelerde işçilerle 1 Mayıs gündemli görüşmelerimiz yoğun bir şekilde sürüyor.

Bu hafta sonu ise pikniğimizi gerçekleştireceğiz. Piknik programı için hazırlıklarımız son aşamaya geldi.

Son haftayı özellikle direniş gündemine bağlı eylemlerle birlikte zenginleştirecek, çalışma temposunu giderek arttıracacağız.

Topkapı BDSP

Küçükçekmece'de 1 Mayıs hazırlıkları

Küçükçekmece bölgesinde devrimci bir 1 Mayıs çalışmasının örgütlenmesi için yapılan planlamalar çerçevesinde 1 Mayıs'a dönük materyallerin kullanımı sürüyor.

1 Mayıs ana gündemli çıkardığımız “Emekçinin

18 Nisan 2009 | Çiğli

Gündemi”ni

bu hafta Yenibosna, İkitelli, Sefaköy bölgelerindeki metal, tekstil ve farklı sektörlerin bulunduğu fabrikalara ulaştırdık. İşçilerle 1 Mayıs'a dönük sohbetler yaptık. Özellikle krizden kaynaklı ücretlerin ödenmesinin gecikmesi, işten atılmaların yaşanmasının getirmiş olduğu huzursuzluğun bir yansıması üzerinden 1 Mayıs'a dönük ilgi kendini gösterirken, 1 Mayıs'ın resmi tatil olmasının getirmiş olduğu rahatlık da sohbetlerimizde karşılaştığımız bir diğer nokta oldu.

Afişlerimizi ise öncelikle Sefaköy Merkez, İnönü Mahallesi, İkitelli, Şahintepe, Bayramtepe, Söğütlü Çeşme, Halkalı fabrikalar yolu güzergahına yaptık. Son hafta ise E-5 güzergahı üzerine yapacağız.

Kızıl Bayrak gazetesinin satışları Sefaköy Merkez, İnönü, Söğütlüçeşme ve İkitelli'de sürüyor. Satışlarımızı devrimci 1 Mayıs için Taksim'e çağrıyla bütünleştiriyoruz.

“Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için 1 Mayıs'ta mücadele alanlarına!” başlıklı BDSP imzalı özel sayılarımızı fabrikalara ulaştırdık. Ayrıca İnönü Mahallesi, Şahintepe, İkitelli bölgelerinde işçi ve emekçilerin yoğun oturduğu semtlere dağıtımını yaptık.

Küçükçekmece BDSP

Ümraniye'de 1 Mayıs çalışmaları

1 Mayıs gündemli “Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için 1 Mayıs’a! / BDSP” imzalı afişlerimizi Dudullu OSB, Aşağı Dudullu, Kazım Karabekir, Sarıgazi, Sultanbeyli Başaran ve Teferruç semtlerine, Samandıra Kavaklık Mahallesi ile işçi servis geçiş güzergahlarına yaygın bir şekilde astık.

Afiş çalışmamızın yanı sıra krize ilişkin BDSP imzalı bildirilerimizi de bölgedeki fabrikalara ulaştırdık.

Önümüzdeki günlerde işçi ve emekçilerin 1 Mayıs’ta Taksim’e çıkmaları yönündeki çağrımızı güçlendirerek 1 Mayıs faaliyetimizi sürdüreceğiz.

Ümraniye BDSP

Tuzla’da 1 Mayıs hazırlıkları

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs’a kısa bir süre kala bölgemizdeki işçi ve emekçilere Taksim çağrısını yükseltiyoruz.

Bu çerçevede yaptığımız planlamaların ilk durağı Tuzla tersaneleri oldu. Ağır çalışma ve sömürü koşullarına maruz kalan Tuzla tersane işçilerine BDSP imzalı “Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için, 1 Mayıs’ta mücadele alanlarına!” başlıklı bildirilerimizi dağıttık.

16 Nisan günü sabah erken saatlerde iki ekip halinde yaklaşık 2 bin adet bildiriye Aydıntepe istasyon ve Tuzla Gemi tersanesi önünde ajitasyon konuşmaları eşliğinde dağıttık.

Ardından tersane ve diğer sektörlerde çalışan işçilerin yoğun olarak oturduğu Pendik’in Ahmet Yesevi, Bingöl ve Esenyalı olmak üzere üç bölgesine bildirilerimizi ulaştırdık. Burada yaptığımız dağıtımlarda, kamuoyunda 1 Mayıs ve özeldede Taksim’in yer etmeye başlamasından kaynaklı insanların yakın ilgisiyle karşılaştık.

17 Nisan günü ise Tuzla Evliya Çelebi ve Yayla mahallelerine bildirilerimizin dağıtımını yaygın bir şekilde gerçekleştirdik. Şimdiye kadar 1 Mayıs’a çağrı bildirilerinden 5 bin adet kullandık.

Bunun dışında “Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için 1 Mayıs’a! / BDSP” yazılı afişlerimizi yaygın bir güzergah üzerinde astık.

Afiş çalışmamıza Pendik Esenyalı bölgesinden başladık. Seçimlerde yakaladığımız atmosferi sürdürme hedefiyle Esenyalı’da yaygın bir faaliyet yürütüyor, emekçilerin ilgisini çekiyoruz. Düzenli olarak gerçekleştirdiğimiz gazete satışlarının yanı sıra yaygın bildiri dağıtımı gerçekleştirdiğimiz Esenyalı’da yaygın afişleme de yaptık. Afiş çalışması sırasında birçok emekçiyle tanışma ve sohbet etme şansı yakaladık. Esenyalı’ya toplam 1500 bildiri ve 200 afiş astık.

Afiş çalışmasındaki diğer durağımız ise Tuzla tersaneleriydi. Bu doğrultuda İçmeler İstasyon, Aydıntepe İstasyon, İçmeler 1. ve 2. köprü (E- 5), Güzelyalı köprüsü, Pendik Askeri Tersane, Gebze Feniş Köprüsü’ne afişlerimizi astık.

Tuzla Merkez’e bağlı Yayla Mahallesi’nde yaptığımız afişleme sırasında polislin müdahalesiyle karşılaştık. Üç arkadaşımıza 140’ar TL para cezası kesildikten sonra arkadaşlarımız serbest bırakıldı.

26 Nisan günü gerçekleştireceğimiz pikniğin ardından değişik faaliyetlerle 1 Mayıs yürüyüşümüzü güçlendirmeye devam edeceğiz.

Tuzla BDSP

Çiğli’de 1 Mayıs çalışmaları

İşçi sınıfının “uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü” olan 1 Mayıs’a sayılı günler kala, Çiğli BDSP, devrimci 1 Mayıs çalışmalarına hız veriyor. İşçi ve emekçileri krizin faturasına, işsizliğe, sefalete ve sömürüye karşı 1 Mayıs’ta alanlara çıkmaya çağırıyor.

Devrimci 1 Mayısı örgütlemek için yapılan planlamalar doğrultusunda “Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için 1 Mayıs’a!” şiarlı BDSP imzalı afişler Çınarlı, Bayraklı, Naldöken, Çiğli, Ata Sanayi ve Menemen hattına yapıldı.

18 Nisan’da “Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için, 1 Mayıs’ta mücadele alanlarına!” başlıklı BDSP imzalı bildiriler Menemen’de işçilerin servislere bindiği güzergahlara iki ekip halinde dağıtıldı.

İşçi ve emekçi semtleri olan Zeytinlik’e ve Asarlık’ın bir bölümüne bildiri dağıtımları devam etti. Aynı gün Güzeltepe semtine de bildiri dağıtımı gerçekleştiren BDSP’liler, işçi ve emekçilerle 1 Mayıs

gündemli konuşmalar yaptılar.

BDSP’liler 20 Nisan günü sabah saatlerinde işçilerin servislere bindiği Soğukkuyu, Dedebaşı ve Serinkuyu güzergahlarına bildiri dağıtımlarına devam ettiler. İşçilere kendi talepleri için alanlara çıkma çağrısı yaptılar.

Sermayenin saldırılarının pervasızlaştığı, krizin faturasının her geçen gün daha da ağırlaştırılarak işçi ve emekçilere fatura edilmeye çalışıldığı şu günlerde 1 Mayıs’ın anlamı daha bir önem kazanmaktadır.

Sınıf devrimcileri 1 Mayıs hazırlıkları çerçevesinde düzenleyecekleri işçi toplantılarıyla, fabrika dağıtımlarıyla daha çok işçi ve emekçiye ulaşacaklar.

Kızıl Bayrak / İzmir

1 Mayıs faaliyetine baskı ve terör!

Kocaeli’de baskı ve engellemeler sürüyor...

Kocaeli’nde yürütülen devrimci 1 Mayıs faaliyetine dönük yeni bir saldırı 18 Nisan gecesi ve 19 Nisan günü yaşandı. 1 Mayıs çalışması yürüten BDSP’liler bir hafta içinde üçüncü kez gözaltına alındılar.

13 Nisan günü “Yaşasın 1 Mayıs!”, “Krizi karşı 1 Mayıs’ta alanlara!”, “Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!” ve “1 Mayıs’ta alanlara!” BDSP imzalı yazılamalar yapıldığı yönündeki bir ihbar sonucu resmi polisler tarafından gözaltına alınan bir yoldaşımız götürüldüğü Saraybahçe Emniyet Karakolu’nda yoğun hakaret, kaba dayak ve saç yolma işkencesine maruz kalmıştı.

Yaşanan gözaltı terörüne rağmen devam eden devrimci 1 Mayıs çalışması, 18 Nisan gecesi, İzmit Merkez civarına 1 Mayıs afişlerinin yapıldığı sırada sermayenin kolluk güçleri tarafından gözaltı terörüyle karşılandı. Gözaltına alınan yoldaşlarımız Kocaeli Elele Polis Karakolu’na götürülmelerinin ardından serbest bırakıldılar. 19 Nisan günü ise BDSP imzalı afişleri yanı sıra, 1 Mayıs bildirilerini Derince ilçesi Öğretmenler Mahallesi’nde dağıtan beş yoldaşımız polis ekiplerince gözaltına alındılar. Yoldaşlarımız, “Kabahatler Kanunu”ndan ceza yazılmasının ardından serbest bırakıldılar.

Sınıf devrimcileri olarak, sermaye devletinin terörünü, emekçi semtlerinde ve işçi havzalarında yükselttiğimiz devrimci faaliyetimizle cevaplayacağımızı bir kez daha haykırıyoruz.

Kocaeli BDSP

Gülsuyu’nda gözaltı terörü

1 Mayıs’a hazırlık çalışmalarımız aralıksız sürüyor. 19 Nisan günü Gülsuyu Mahallesi’ne BDSP afişlerimizi taşıdık. Bir kez daha düzenin komünistlere tahammülsüzlüğüyle karşılaştık. Çalışmamızın yarısını tamamladığımız esnada iki akrep zırhlı aracıyla gelen 10’a yakın polis çalışmamızı engellemeye çalıştı. Araca binmemizi isteyenlere cevabımız tok oldu. Bunun üzerine saldırganlaşan polisler zor kullanarak bizi araca bindirdiler. Araca bindirilene kadar “Baskılar bizi yıldıramaz!”, “Yaşasın 1 Mayıs!” sloganlarını haykırdık. Daha sonra Esenkent Polis Karakolu’na götürüldük.

Burada hazırladıkları ifadeyi getirdiler. İfadeyi imzalamayacağımızı söylememizin ardından 1 saat kadar bekletilerek hiçbir işlem yapılmadan bırakıldık.

Bu saldırganlığa yanıtımız kesintisiz faaliyet ve 1 Mayıs günü Taksim kararlılığımız olacaktır.

Kartal BDSP

Karaköy’de 1 Mayıs gözaltısı

Devrimci 1 Mayıs hazırlıkları çerçevesinde 22 Nisan günü sabah saatlerinden itibaren “Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için 1 Mayıs’ta alanlara! / BDSP” ve “Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için 1 Mayıs’ta alanlara! / Ekim Gençliği” afişlerini yapan Ekim Gençliği okurları faaliyet sırasında polis engeliyle karşılaştı.

İstanbul Avrupa Yakası’nda Tünel-Karaköy Yokuşu ve Karaköy-Tophane hattına afiş yapan Ekim Gençliği okurları Tophane’de polis engeliyle karşılaştılar. Yapılan afişlerin fotoğrafını çeken polis afiş yapan iki kişiyi “polise mukavemet” gerekçesiyle gözaltına aldı.

İstanbul Ekim Gençliği

Mamak'ta yoğun ve güçlü 1 Mayıs faaliyeti

Ankara Mamak'ta faaliyet yürüten sınıf devrimcileri olarak, devrimci seçim faaliyetinin deneyimleri doğrultusunda 1 Mayıs çalışmasını haftalardır yoğun bir faaliyet üzerinden örgütlüyoruz.

Ev toplantıları ve ziyaretleri

Faaliyetin ağırlık merkezini oluşturan “krizin faturasını kapitalistlere ödetmek” bakışını işçiler, emekçiler ve gençlerle paylaşacak her olanağı değerlendiriyoruz. Öncelikli olarak kitle faaliyetini ev toplantıları ve ev ziyaretleri üzerinden planlayarak emekçileri 1 Mayıs gündemi üzerinden ziyaret ediyor, bu ziyaretler üzerinden ev toplantıları örgütlüyoruz.

İmza kampanyası ve stantlar

İki ay önce başlattığımız “Krizin faturasını kapitalistler ödesin” şiarıyla “İşten çıkartmalar yasaklansın! Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!” taleplerini içeren ve 11 Mayıs'ta sona erecek imza kampanyasını 1 Mayıs çalışması ile birlikte sürdürüyoruz. Tek Mezar ve Şirintepe'de açtığımız stantlarımızı kapitalistlerin krizine karşı örgütlenme masaları olarak ele alıyoruz. Stantlarımıza yoğun bir emekçi ilgisi söz konusu.

BDSP imzalı “1 Mayıs'ta mücadele alanlarına!” çağrısı yapan bildirileri ve Kızıl Bayrak gazetesini de etkin bir şekilde kullanıyoruz. Haftanın iki günü açtığımız stantları önümüzdeki günlerde de açmayı sürdüreceğiz.

1 Mayıs birlik, mücadele, dayanışma etkinliği

26 Nisan günü ise saat 17.00'de Mamak İşçi Kültür Evi Atölye Çalışmaları'nın yer aldığı etkinlikte kadın halk oyunu ekibi, müzik atölyesi, tiyatro topluluğunun çalışmaları sergilenecek. Etkinlik krizin faturasını kapitalistlere ödetme bakışıyla 1 Mayıs alanına çağrı yaparak örgütleniyor.

Miting çalışması

Mamak İşçi Kültür Evi 2009 1 Mayıs'na da Mamaklı emekçilerin kapitalist sisteme karşı olan öfkelerini alana aktaracak bir planlama içerisinde hazırlanıyor. “Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için Mamak İşçi Kültür Evi ile 1 Mayıs'ta alanlara!” çağrısını yapıyor.

Pankart ve afişler

“Herkese nitelikli yaşanılabilir konut hakkı için”, “Sağlıklı yaşam, güvenli gelecek için”, “Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için”, “Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi”, “İşten çıkartmalar yasaklansın”, “İşçilerin birliği halkların kardeşliği için Mamak İşçi Kültür Evi ile 1 Mayıs'ta alanlara!” şiarlı toplam 9 pankartı bölgede yaygın bir şekilde asarak, 1 Mayıs çağrımızı taleplerimizle birlikte güçlendirmiş olduk.

“Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için 1 Mayıs'a!” şiarlı BDSP afişlerini bölgede iki haftadır yaygın bir şekilde kullanıyoruz. Her türlü araç işlevli bir biçimde ele almaya çalıştığımız faaliyetimiz tüm olanaklarımızı seferber ederek sürecek.

Mamak BDSP

Sincan'da 1 Mayıs hazırlıkları

Sincan BDSP olarak 1 Mayıs hazırlıklarımız devam ediyor. Afişlerimizi ve bildirilerimizi Sincanlı

işçi ve emekçilere ulaştırıyoruz. Kısa aralıklarla yaptığımız afişlerimiz Sincan'daki servis güzergâhlarını ve emekçi mahallelerini süslüyor.

BDSP imzalı “Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için 1 Mayıs'a!” şiarlı afişimizin yanı sıra geçmiş 1 Mayıslar'da kullandığımız BDSP imzalı afişlerimizi de yoğunluklu olarak kullanıyoruz. “Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için 1 Mayıs'ta mücadele alanlarına!” şiarlı BDSP imzalı bildirilerimizi servis noktalarındaki işçilere ulaştırıyoruz.

Krizin faturasının işçi ve emekçilere kesildiği, daha da kapsamlı saldırıların planlandığı böylesi bir dönemde, 1 Mayıs'ın sermaye düzeninden hesap sorulacak bir mücadele çağrısıyla ve özüne uygun bir şekilde işçi-emekçilerin gündeminde yer almasını sağlamak için çalışmalarımız güçlenerek devam edecek.

Sincan BDSP

Adana'da coşkulu 1 Mayıs pikniği

Yoğun ve tempolu geçen devrimci seçim faaliyetimizin ardından Nisan ayı ile birlikte 1 Mayıs çalışmalarına hız vermiş bulunuyoruz. Merkezi çıkartılan 1 Mayıs afişlerini ve bildirilerini kullanmaya

başladık. 1 Mayıs bildirilerinin büyük bir çoğunluğunu şimdiden bitirdik. Şakirpaşa Metal Sanayi, Karşıyaka Sanayi, Uçak, Ova, Onur, Şakirpaşa, Meydan ve Dumlupınar mahallelerine bildirilerimizi dağıttık. Şakirpaşa sanayi yolu üzerinde, Beşevler Caddesi, Metro köprüsü ve Metro Tren Köprüsü'nde afişlerimizi yaygın bir şekilde kullandık.

1 Mayıs çalışmamızın bir parçası olarak düşündüğümüz, bölgemizdeki işçileri, emekçileri ve gençleri biraraya getirmek

amacıyla 19 Nisan günü 1 Mayıs

pikniği yapma kararı aldık. Kendi güçlerimizi ve çevre ilişkilerimizi katarak pikniğimizin çalışmalarına başladık. İki hafta süren ön hazırlık sürecinde pikniğimizin çağrı afişlerini Şakirpaşa Mahallesi'ne yaygın bir tarzda kullandık. Ayrıca piknik için çıkarttığımız 200 adet piknik davetiyesinin büyük bir bölümünü dağıtarak güçlü bir ön hazırlık çalışması

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

19 Nisan 2009 | Adana

gerçekleştirdik.

Pikniğimizi 19 Nisan günü 70 kişinin katılımıyla başarıyla gerçekleştirdik. Önce hep birlikte kahvaltımızı yaptık, ardından kolektif bir tarzda oyunlar oynadık, katılımcılarının büyük bir bölümünün yer aldığı yakan top, halat çekme, voleybol vb. oyunlarımız çok keyifli geçti.

Saat 13.30'da etkinlik programımızın ilk bölümüne geçildi. Bu bölüm tiyatro gösterimi ile başladı. Ardından şiir ve müzik dinletisine geçildi. Hep beraber çektiğimiz halaylarla etkinliğin ilk bölümü sonlandırdık. Etkinliğimizin bu bölümü oldukça ilgi çekti ve uzun süre alkışlandı.

Öğle yemeğinin ardından kısa bir çay arası verildi ve etkinliğin ikinci bölümü başladı.

İlk olarak BDSP adına konuşma yapıldı. Kapitalist düzenin yarattığı kriz ve yıkımlar teşhir edilerek, kapitalistlerin uzay ve teknoloji çağı olarak adlandırdığı 21. yüzyılın aslında açlığın, yoksulluğun, savaşların ve yıkımların katmerleştiği bir yüzyıl olduğu ve kapitalist yıkıma karşı tek çözümün devrim ve sosyalizm mücadelesinin yükseltilmesinden geçtiği belirtildi.

BDSP konuşmasının ardından SİDER adına bir konuşma gerçekleştirildi. Kriz ve krizin yarattığı işsizlik üzerinde duruldu. Krizi yaratan patronların işten atmalarla ve hak gasplarıyla krizin faturasını işçi ve emekçilere ödettiği ve emekçilerin yaşamlarının gittikçe daha katlanılmaz hale geldiği belirtildi. İnsanca bir yaşam ve onurlu bir gelecek için sanayi havzalarında, fabrikalarda ve atölyelerde örgütlenme, mücadeleyi yükseltme çağrısı yapıldı.

Konuşmaların ardından “Kamera Şakası” adlı tiyatro gösterimine geçildi. Tiyatro gösteriminin ardından şiir ve müzik dinletileriyle etkinliğimiz sona erdi.

Baştan sona coşkulu geçen pikniğimiz 1 Mayıs'ta mücadele alanlarında buluşma çağrısıyla sona erdi.

Adana BDSP

Manisa'da 1 Mayıs faaliyetleri

İşçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma günü olan 1 Mayıs'ı işçi ve emekçilerin gündemine sokmak ve alanlara çıkılmasını sağlamak için çok daha fazla bir çaba sergilemek gerekmektedir. Bu nedenlerin başında krizin tüm yükünün işçi ve emekçilere ödetirilmek istenmesi gelmektedir. Bu sorumlulukla, ilimizde bu amaca hizmet eden bir çalışma kapasitesi sergilemekteyiz. Manisa İşçi Birliği Derneği'nde daha önce yapmış olduğumuz toplantının ardından alınmış kararları hayata geçirmek için planlı bir çaba içerisindeyiz.

1 Mayıs gündemini dışımızdaki güçlerle ortaklaştırma, yerelde uzun yıllardan sonra 1 Mayıs mitingi örgütlenme başarısını gösterebilmek için sendikalar cephesinden atmış olduğumuz adımın somutlanmaya başladığını söyleyebiliriz. 1 Mayıs gündemli bir ilk toplantı yapılmış bulunmaktadır. Bu toplantıdan şimdilik MİB-DER, SGD, EMEP ve DTP tarafından bir tertip komitesi oluşturulmuştur. SES ise aktif olarak çalışmalara katılacağını ifade etmiş bulunmaktadır.

1 Mayıs faaliyeti...

Nisan ayının ilk haftası elimize ulaşan BDSP'nin seçim değerlendirmesi ile ilgili bildiriye bir hafta boyunca sabah servislerinde ve hedeflediğimiz bir emekçi mahallesinde dağıttık. BDSP'nin 1 Mayıs bildirilerini ise dernekte gerçekleştireceğimiz etkinliklerin duyurusuyla birlikte yine birçok servis noktasında işçilere ulaştırdık ve aynı emekçi mahallesinde kullandık. BDSP'nin "Krizin faturasını ödememek için 1 Mayıs'a!" afişini de merkezi yerlerde ve Manisa Organize Sanayi ve küçük sanayi sitesinde yaptık. Sınıf mücadelesinde bir mevzimiz olan MİB-DER'in "Sömürüye, işsizliğe ve güvencesiz çalışmaya karşı 1 Mayıs'ta alanlara!" afişlerini de yaygın bir biçimde yapıyoruz.

MİB-DER olarak 1 Mayıs'a çağrı amaçlı çıkardığımız bildirilerin yanı sıra etkinliklerimiz çerçevesinde el ilanları ve A-4 afişlerini de etkili bir tarzda kullanıyoruz.

MİB-DER olarak 1 Mayıs'a hazırlık çerçevesinde aldığımız kararlardan bir tanesi de derneğimizde "Kriz ve 1 Mayıs" başlıklı bir toplantı yapmaktır. Toplantıya çağrı amaçlı yaklaşık bin el ilanını, bildirileri ve A-4 afişleri merkezi yerler ve servis güzergâhlarında kullandık. 19 Nisan günü gerçekleştirdiğimiz toplantıda, krizin faturasını işçilerin ve emekçilerin değil patronların ödemesi gerektiğini ifade ettik. Sesimizin daha bir gür çıkması gereken önemli bir gün olduğunu vurgulayarak, 1 Mayıs'a katılırken neler yapacağımızı konuştuk. 25 Nisan'da yapacağımız 1 Mayıs'la ilgili basın açıklamasına ve dernek binamızda yapacağımız 1 Mayıs etkinliğine hazırlıkları değerlendirdik.

Faaliyetimiz esnasında kolluk güçlerinin engellemesiyle de karşılaştık. "Kabahatler kanunundan" iki MİB-DER çalışanına 300'er TL para cezası verildi. Hiçbir engellenmenin bizi, işçi ve emekçileri 1 Mayıs'a çağırmaktan alıkoyamayacağını yürüttüğümüz faaliyetle göstermeye devam edeceğiz.

Manisa'dan sınıf devrimcileri

Eskişehir'de 1 Mayıs çalışmaları

Eskişehir'de güçlü bir politik faaliyetle başlayan bahar süreci, hafta boyunca süren 1 Mayıs çalışmasıyla devam ediyor. İşçi ve emekçi semtlerine dönük yürüttüğümüz 1 Mayıs faaliyetleri, ağırlıklı olarak gazete satışları, ev ziyaretleri, afiş ve bildiri dağıtımlarıyla sürüyor.

İşçi ve emekçilerin yaşadığı Büyükdere, Gültepe, Yıldıztepe Mahalleleri'ne dönük sürdürülen çalışmada BDSP afişleri yaygın bir şekilde kullanılıyor. Yine bu mahallelerde ve özellikle semt pazarlarında binlerce bildiri işçi ve emekçilere ulaştırılıyor.

BDSP afişlerinin ve bildirilerinin kullanımının yanı sıra Nisan sonunda yapılacak "Derinleşen kriz ve 1 Mayıs!" başlıklı etkinliğin çağrı materyallerinin kullanımına da önümüzdeki günlerde başlanacak.

Eskişehir'de BDSP faaliyetleri, çalışmanın birikim ve kazanımlarını 1 Mayıs'a taşıma hedefiyle güçlenerek sürecek.

Eskişehir BDSP

1 Mayıs etkinliklerinden...

İzmir'de tekstil işçilerinden 1 Mayıs pikniği

Tekstil İşçileri Bülteni'nin 1 Mayıs öncesi düzenlediği birlik ve dayanışma pikniği 19 Nisan günü gerçekleşti. MTK, BEGOS ve Gıda Çarşısı'ndaki birçok atölye ve fabrikadan tekstil işçileri pikniğe katıldılar.

Program, pikniğin düzenlenme amacının anlatıldığı açılış konuşması ile başladı. Kahvaltının ardından bülten çalışanı bir tekstil işçisi 2009 1 Mayısı öncesi oluşan ekonomik ve siyasal tabloya dair bir konuşma yaptı. Krizin faturasını bir kez daha işçilerin sırtına yüklemeye çalışan ve işçileri sefalet içinde bir yaşama mahkûm eden sermaye sınıfından hesap sormak için bu seneki 1 Mayıs mitinglerinin işçiler için tarihsel bir anlamı olduğunu vurgulandı. 1 Mayıs'ın tarihçesi ve işçiler için öneminin anlatıldığı konuşmada, 1 Mayıs'ın tekstil işçilerinin krize karşı verdikleri mücadelede anlamlı bir başlangıç olması gerektiği vurgulandı. Konuşmanın ardından birçok işçi söz alarak tartışmalara katıldı ve 1 Mayıs mitingine katılmanın önemine dair konuşmalar yaptı.

Programa verilen arada değişik atölyelerden gelen işçiler bir araya gelerek çalışma koşullarına dair sohbetler yaptılar. İşçilerin birbiri ile tanıştığı, sohbet ettiği bu bölümde, sorunların ortak olduğu, hemen her atölyede, ücret, sigorta, çalışma saatleri, servis, yemek gibi sorunların yaşandığı vurgulandı. İşyerlerinde bu sorunların çözümüne yönelik neler yapılabileceği, taban örgütlenmeleri kurulmasının imkânlarının olup olmadığı tartışıldı.

Pikniğe MTK'daki bir atölyeden katılan işçiler piknik öncesi yaşadıkları ücretsiz izin saldırısına karşı gösterdikleri tepkiyi diğer işçilerle paylaştılar. Diğer atölyelerden işçiler de yaşadıkları deneyimleri ve özel olarak kriz sürecindeki tabloyu anlattılar.

Öğle yemeğiyle devam eden piknikte hep birlikte oyunlar oynandı, halaylar çekildi. Pikniğin son bölümünde ise "Tekstil işçileri ne yapmalı" konulu tartışma yapıldı. Tekstil İşçileri Bülteni çalışanının sunum yaptığı söyleşide, İzmir'de tekstil sektöründe çalışan binlerce işçi olmasına rağmen tek bir fabrikada dahi sendika olmadığı, tekstil sektörünün hak gasplarının en yoğun yaşandığı sektörlerin başında geldiği halde buna karşı bir tepki oluşmadığı vurgulandı. Tekstil işçilerinin bir örgüte ihtiyacı olduğu, bu olmadan hiçbir sorunun çözülemeyeceğinin söylendiği konuşmada bu örgütün yaratılması için verilen mücadeleye destek olunması çağrısında bulunuldu. Bu bölümde de işçiler söz alarak bir birliğin olmayışının yakıcılığına dair düşüncelerini aktardılar. Tartışmaların ardından bilgi yarışması yapıldı.

1 Mayıs mitinginde açılacak Tekstil İşçileri Bülteni pankartı arkasında tekrar buluşma çağrısı ile piknik bitirildi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Esenyurt'ta tekstil işçileri etkinliği

Esenyurt İşçi Platformu Tekstil Komisyonu 19 Nisan günü Esenyurt Depo Mahallesi'nde "kriz, sonuçları ve 1 Mayıs" gündemli bir etkinlik gerçekleştirdi.

Etkinlik, komisyon sözcüsünün yaptığı konuşmayla başladı. Konuşmada kapitalizmin teşhiri yapıldı. "Bugün yaşanan bir kriz var ve bu krizin faturası işçilere ve emekçilere kesilmek isteniyor. İşçiler emekçiler de faturayı asıl sahiplerine yani patronlara ödetmek için güçlü bir şekilde 1 Mayıs alanlarını doldurmalıdır. Sermayenin topyekun saldırılarına karşı işçilerin de topyekün karşı koyması gerekir" diyen komisyon sözcüsünün ardından etkinliğe katılan işçiler söz alarak düşüncelerini dile getirdiler. Bu bölümde yapılan konuşmalarda fabrikalarda yaşanan sorunlar dile getirilirken, patronların saldırılarına karşı örgütlenmenin gerekliliği ifade edildi.

Etkinlikte bir tekstil işçisi Nazım Hikmet'in "Türkiye işçi sınıfına selam" şiirini okudu. Esenyurt İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu türkü ve marşlardan oluşan bir dinleti sundu. Son olarak 1 Mayıs'ı anlatan sinevizyon gösterimine geçildi. 1 Mayıs'ta alanlara çağrı yapılarak etkinlik sonlandırıldı. Etkinliğe 30 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Gençliğin 1 Mayıs faaliyetlerinden...

Beytepe'de 1 Mayıs çalışmaları

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde çalışma yürüten siyasal gençlik örgütleri, Ankara 1 Mayısı'na "Beytepe 1 Mayıs Platformu" adı altında hazırlanıyorlar.

Çalışmanın ilk haftası olan 6-10 Nisan arasında üniversitedeki kantin sorunu işlendi. Öğrencilere, kantinlerin sadece yiyecek ihtiyacının karşılandığı yerler değil aynı zamanda arkadaşlarımızla vakit geçirip sohbet ettiğimiz sosyal alanlar olduğunu hatırlattık. Bu sorunu işleyen bildirileri dağıttık, öğrencileri kütüphane önünde açtığımız çay standına çağırdık. "Yaşasın 1 Mayıs! Makine değil sohbet istiyoruz!" yazılı dövizlerle öğrencileri çayımızı, sohbetimizi paylaşmaya ve 1 Mayıs'ı tartışmaya çağırdık.

Standımızın yanına ellerinde telsizler bulunan özel güvenlik elemanlarının maketlerini koyduk. Son dönemde Beytepe'de artış gösteren ÖGB baskısını da faaliyete konu ettik.

Rektörlük, 1 Mayıs afişlerinin asılmasının yasaklandığı söylenerek Biyoloji Topluluğu'na bırakılan malzemeleri topladı. Biz de elimizdeki materyallerle çalışmaya devam ettik. Hep birlikte yeni bir pankart yaptık, yeni araç gereçler aldık.

13-17 Nisan tarihleri arasında ise kapitalizmin kriziyle ilgili kısa bir sohbet gerçekleştirdik.

3. hafta için ise "Neden 1 Mayıs'a gitmeliyiz?" başlığı altında bir çalışma kurguladık. 29 Nisan'da ise üniversitede yapılacak yürüyüşle başlayacak bir etkinlik gerçekleştireceğiz

Beytepe Ekim Gençliği

AÜ'de 1 Mayıs çalışması

Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde geçen hafta başladığımız 1 Mayıs çalışmaları devam ediyor. Geçen hafta BDSP afişleri ve Ekim Gençliği satışıyla başlattığımız 1 Mayıs çalışmasını bu hafta yine okulun dikkat çeken noktalarına yaptığımız BDSP afişleri ve "Krizin bedelini kapitalistlere ödetmek için 1 Mayıs'a! / Ekim Gençliği", "Yaşasın 1 Mayıs! / Ekim Gençliği" afişleri ve dergi satışlarıyla sürdürdük.

1 Mayıs'a kadar çeşitli etkinlik ve materyallerle çeşitlendireceğimiz çalışmamız yoğunlaşarak devam edecek.

Anadolu Üniversitesi Ekim Gençliği

DEÜ'de devrimci 1 Mayıs çalışmaları

1 Mayıs'a az bir zaman kala çalışmalarımızı hızlandırdık. Üniversitemizi ve çevresini "Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için 1 Mayıs'a" şiarlı BDSP afişleriyle donattık. "Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için 1 Mayıs'ta alanlara!" şiarıyla hazırladığımız ozalitleri okulun merkezi kafelerine astık. Afişlerimizle ve ozalitlerimizle görsellik kattığımız "Ekim Gençliği" masamızı da düzenli olarak açıyoruz.

Öğrencilerle kapitalizmin krizinin üniversite gençliğine yansımalarına, özellikle de krizin DEÜ'deki yıkıcı sonuçlarından olan yemekhane zamlarına dair sohbet ederek, 1 Mayıs'a katılmanın önemini vurguluyoruz. DEÜ'deki yemekhane zamları ile ilgi olarak "Yemekhane zamları geri çekilsin!, Sağlıklı ve ücretsiz yemek istiyoruz!, Parasız eğitim istiyoruz!" talepleriyle bir imza kampanyası başlattık. Yanısıra krizi, diplomalı işsizliği, paralı eğitim sistemini ele alan ve 1 Mayıs'a çağrı yapan "Krizin faturası kapitalistlere!" başlıklı bildirilerimizi

kullanıyoruz.

Topladığımız imzaları 30 Nisan günü gerçekleştireceğimiz bir basın açıklamasının ardından Rektörlüğe vereceğiz. Bu kampanya aracılığıyla kapitalizmin krizine karşı bir tepki oluşturmayı ve 1 Mayıs'a etkin bir katılım sağlamayı hedefliyoruz

Ekim Gençliği DEÜ

İÜ Ekim Gençliği 1 Mayıs'ta Taksim'de!

Geçtiğimiz hafta ve bu hafta Fen-Edebiyat Fakültesi ve Merkez Kampüs'te *Ekim Gençliği* masası açtık ve derginin satışını gerçekleştirdik. "Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için 1 Mayıs'ta alanlara! / Ekim Gençliği" imzalı afişlerimizle "Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için 1 Mayıs'a! / BDSP" imzalı afişlerimizi Fen-Edebiyat Fakültesi, Merkez Kampüs İktisat Ek Bina ve Yabancı Diller Bölümü'ne yaygınca yaptık. BDSP'nin 1 Mayıs bildirilerini dağıttık.

21 Nisan günü, Hatice Yürekli yoldaşın Ölüm Orucu'nda şehit düşmesinin yıldönümü olması vesilesiyle Edebiyat Fakültesi'nde duvar gazetesi

hazırladık. Yoldaşın resimlerinden oluşan duvar gazetesinde, mücadeleye adanmış yaşamını, zor dönemde göğüslediği saldırıları, devrime olan inancını anlattık.

İstanbul Üniversitesi Ekim Gençliği

Ege Genç-Sen'den Emek Günleri

1 Mayıs'a sayılı günler kala Ege Üniversitesi'nde Genç-Sen Hazırlık ve Mühendislik Birimleri ortak çalışma başlatmış bulunuyor.

Öncelikle hazırlık bölümünün sorunları arasında yer alan "yaz okulu" işlenecek. "Hazırlıkta kalma kaldırılslın!" talebi kriz ve parasız eğitim talebiyle birleştirilerek ele alınacak. Hazırlık binasına yazılama yapan Genç-Sen Hazırlık Birimi, bildirilerle 27 Nisan'da yapılacak seçimin duyurusunu yapacak, talepleri işleyecek ve 1 Mayıs'a çağrı yapacak. 29 Nisan günü ise "Kriz, 1 Mayıs ve gençlik" başlıklı söyleşi gerçekleştirilecek. Mühendislik Birimi'yle ortak yapılacak bu söyleşi de Genç-Sen'in düzenleyeceği Emek Günleri'nin içinde yer alacak.

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği

İLGP 1 Mayıs'ta Taksim'de!

Esenyurt'ta 1 Mayıs çağrısı!

Esenyurt'ta 18 Nisan'da gerçekleştirdiğimiz etkinliğimize devrim şehitleri ve 1 Mayıs mücadelesinde yitirdiklerimiz için saygı duruşu ile başladık. Ardından 1 Mayıs'ın tarihçesini anlatan bir sinevizyon gösterimi yaptık. Etkinlik, liseli bir arkadaşımızın şiir dinletisi ile sürdü.

Daha sonra İLGP temsilcisi bir liseli konuşma yaptı. Liselilerin eşit, parasız, bilimsel ve anadilde eğitim hakkı talepleri ile 1 Mayıs'ta Taksim'de olması gerektiğini ifade etti. Ardından liseli arkadaşlar serbest kürsü bölümünde duygu ve düşüncelerini ifade ettiler. Konuşmalarda 1 Mayıs çalışmasına tüm liselilerin katılması gerektiği söylendi.

Son olarak İşçi Kültür Evi müzik grubu olan "Uyanışın Sesi" etkinliğimize katkılarını sundu. Coşkulu geçen etkinliğimize 30 liseli katıldı.

Esenyurt İLGP

Kartal'da coşkulu etkinlik!

Kartal İLGP olarak 1 Mayıs gündemli bir etkinlik gerçekleştirdik. Etkinlik çağrısı için bir hafta boyunca 100 davetiye ile liselerde çağrılar yapıldı.

Sahneye "Kapitalizm kriz ve geleceksizliktir! Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm! / İLGP" pankartı asıldı. Etkinlik devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu ile başladı. Ardından Kartal İLGP'nin hazırladığı sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi.

İLGP adına yapılan konuşmada, gençliğin mücadeleden başka seçeneği olmadığı ve mücadele için 1 Mayıs'ta alanlarda olmak gerekliliği vurgulandı. Hatice Bayraktar Lisesi'nden gençlerin hazırladığı tiyatro gösterimi ve okullarda toplanan paraları teşhir eden skecin ardından Kartal Lisesi'nden gençlerin hazırladığı şiir dinletisi sunuldu.

BDSP temsilcisi ise yaptığı konuşmada, geleceğin gençliğin ellerinde büyüdüğünü söyledi. 1 Mayıs'ta Taksim'de olmanın önemini vurguladı.

30 liselinin katıldığı etkinlik Kartal'dan liselilerin müzik dinletisi ile sona erdi.

Kartal İLGP

Çiğli'de direnişçi işçiler 1 Mayıs'a çağırıyor...

“Kapitalizmin krizine karşı işgallerle, direnişlerle, grevlerle 1 Mayıs'a yürüyelim!”

Çiğli İşçi Platformu (ÇİP) 19 Nisan günü “Kapitalizmin krizine karşı işgallerle, direnişlerle, grevlerle 1 Mayıs'a yürüyelim!” şiarlı bir işçi toplantısı gerçekleştirdi.

Toplantıya çağrı amacıyla çok sayıda değişik metaryal kullanıldı.

Etkinlik üç bölümden oluşuyordu. İlk bölümde 1 Mayıs'ın tarihini ve sınıf mücadelesini anlatan sinevizyon gösterimi teknik bir sorundan kaynaklı gösterilemedi.

ÇİP: “Çiğli Organize'de patronlar örgütlü, işçiler örgütsüz!”

Açılış konuşmasında kısaca 1 Mayıs'ın tarihçesine değinildi. 1 Mayıs'ın tarihsel ve güncel çağırısı dile getirildi. İşçi sınıfı ve emekçilerin niçin alanlarda olması gerektiği anlatıldı. Hakları korumak, krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için örgütlenme çağırısı yapıldı.

Ardından söz alan Çiğli İşçi Platformu sözcüsü, krizin Çiğli Organize Sanayi Bölgesi'ndeki etkisini ele aldı. Konuşma, ÇİP çatısı altında örgütlenmeye ve 1 Mayıs'ta alanlarda olmaya yapılan çağrıyla son buldu.

MEHA işçisi: “Kurtuluş yok tek başına!”

Daha sonra sözü MEHA Tekstil işçisi aldı. 4 Mart'ta direnişe çıktıklarını ifade etti ve bugüne kadar yaşanan gelişmeleri aktardı. Patronun işçileri bölmek için birçok yol denediğini ama başarılı olamadığını ifade ettikten sonra 1 Mayıs'ın öneminden bahsetti. Bedel ödeyerek bugünlere geldiğini, 1 Mayıs'ın tatil olmasının da işçilerin mücadelesi sonucunda olduğunu söyledi. 1 Mayıs günü Taksim'de olacaklarını belirtti. Sözlerini “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!” sloganıyla bitirdi.

Gürsaş işçisi: “Sendikal bürokrasiye rağmen sendikalar işçilerin!”

Daha sonra sözü Gürsaş işçisi aldı. “117 gündür direnen işçilerin selamını getirdim” diyen Gürsaş işçisi sendikalaşma nedenlerinden bahsetti. Dört ay önce patronun üç vardiya çalışın talebini kabul etmediklerini, bunun üzerine patronun kapıyı gösterdiğini söyledi. Örgütlenerek işi durdurduklarını, eylemlerinin sonucunda patronun taleplerini kabul etmek zorunda kaldığını söyledi.

Gürsaş işçisi direniş boyunca çok şey öğrendiğini, bu süreçte sendikal bürokrasiyi yakından tanıdığını anlattı. Sendikanın önemli olduğunu ama işçilerin taban örgütlülüğü kurarak sendikal bürokrasinin önüne geçmeleri gerektiğini belirtti. Direniş boyunca işçi sınıfını, mücadeleyi öğrendiğini söyledi. Hakların alınması ve korunması için mücadelenin gerekliliğini ifade etti. 1 Mayıs'ta alanlarda olma çağırısıyla konuşmasını bitirdi.

TİB-DER: “Gücümüzü yasalardan değil fiili-meşru eylemlerden alıyoruz!”

Bu bölümde son sözü TİB-DER Başkanı Zeynel Nihadioğlu aldı. Konuşmasına direnişte olan işçilerle görüştiklerini söyleyerek başladı. Torgem direnişinde 8 kişi olmalarına rağmen 10. günde zaferlerini ilan ettiklerini söyledi. Tuzla'da yaşanan eylemliliklerden ve sorunlardan bahsetti. Bir yıl içinde yaptıkları eylemlerini faaliyet raporuyla kamuoyuna sunduklarını söyledi. TİB-DER olarak yasalara değil asıl olarak fiili meşru eylemlere inandıklarını anlattı. TİB-DER'in fiili ve kararlı mücadele anlayışı sayesinde Tuzla'da tanındığını söyledi. Sözlerinin

sonunda örgütlenmenin önemine ve 1 Mayıs'a değindi.

ÇHD: “Burjuvazinin hukuku patronlardan yana!”

ÇHD'den İmdat Ataş, yasaları işçiler lehine yazanın işçi ve emekçilerin mücadelesi olduğunu vurgulayarak sözlerine başladı. Asıl belirleyici olanın işçinin birliği ve örgütlülüğü olduğunu ifade ettikten sonra burjuvazinin hukukunda işçi lehine sınırlı haklara değindi. 2003'te değiştirilen iş kanununun sermaye yanlısı mantığını anlattı. İşçilerin 1 Mayıs'ını kutladıktan sonra 1 Mayıs'ta alanlarda olmaya çağırıldı.

Daha sonra soru ve cevap bölümüne geçildi. Bu bölümde işçiler söz alarak hem soru sordular hem de deneyimlerini paylaştılar. Canlı tartışmaların yaşandığı toplantıya 60 işçi ve emekçi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

İstiklal'de grev ve direnişler buluşması...

“Yaşasın sınıf dayanışması!”

Kriz karşıtı eylem ve ATV-Sabah grevcilerinin her Cumartesi akşamı gerçekleştirdikleri yürüyüşle 18 Nisan akşamı eylem alanına dönen İstiklal Caddesi, “Krizin bedelini ödemeyeceğiz!” diyen işçilerin sloganlarıyla yankılandı.

Saat 19.00'da hükümetin “krize karşı önlem” adı altında IMF anlaşmasıyla hayata geçirmek istediği “6. Paket”e karşı tepkilerini gösteren “7. Paket” eylemcileri, yüzlerce kişinin Taksim Tramvay Durağı'nda toplanmasıyla eylemlerine başladılar.

Facebook üzerinden örgütlenen ve çeşitli sendikalar, platformlar, siyasi partiler, demokratik kitle örgütleri, ve direnişçi işçilerin yer aldığı eylem çeşitli taleplerin yer aldığı dövizlerle kitlenin çember oluşturmasıyla başladı.

Gaziosmanpaşa'da direnişlerini sürdüren MEHA Tekstil işçileri, Kurtiş Matbaacılık işçileri, DESA direnişçileri, Sinter Metal işçilerinin yer aldığı eylemde ATV-Sabah grevcilerinin her Cumartesi gerçekleştirdikleri yürüyüşlerine geçildi.

18 Nisan akşamki eylem şimdiye kadar gerçekleştirilen yürüyüşlerin en kitlesel olanıydı.

Kurtiş, DESA, Sinter ve MEHA işçilerinin direniş coşkularını kattıkları eylem Taksim Tramvay Durağı'ndan Galatasaray Lisesi'ne gerçekleştirilen yürüyüşle yapıldı.

En önde “Sabah-ATV grevi sürüyor, dayanışma büyüyor! / TGS” pankartının yer aldığı yürüyüşte Kurtiş işçileri “Aylarca ücretlerimiz ödenmedi, işten atıldık! Haklarımız gasp edilemez!”, “Alacaklarımız ve onurumuz için direniyoruz! / Kurtiş İşçileri” dövizleriye yer alırken MEHA işçileri “Yaşasın LC Wakiki direnişimiz!”, “Krizin faturası patronlara! / MEHA Giyim İşçileri” dövizleriyle eyleme katıldılar.

DESA direnişçisi Emine Arslan'ın da yer aldığı yürüyüşe Ümraniye'de direnişlerini sürdüren Sinter Metal işçileri de önlükleriyle katıldılar.

İstiklal Caddesi üzerinde bulunan LC Waikiki ve Desa Deri mağazaları önünden geçen yürüyüş kitlesi, burada bir süre durarak MEHA işçilerinin uğradığı hak gaspının ana sorumlusu olan LC Wakiki'yi ve Desa Deri patronunu protesto etti. DESA ve Waikiki patronları yuhalandı.

Yürüyüş boyunca, “Grev, grev, grev...”, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Grev sürüyor dayanışma büyüyor!”, “Sabah'a boykot greve destek!”, “Yaşasın 1 Mayıs!”, “1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanındayız!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Krizin bedeli patronlara!”, “ATV- Sabah işçisi, MEHA işçisi, Kurtiş işçisi, Sinter işçisi direniyor! Direne direne kazanacağız!” sloganları atıldı. Yürüyüş boyunca İstiklal Caddesi'nden geçen insanlar alkışlarla eyleme destek verdiler.

Galatasaray Lisesi önüne gelindiğinde burada konuya ilişkin basın açıklaması gerçekleşti. Açıklamada, Turkuvaç çalışanlarının 13 Şubat'ta başlattığı grevin 65. gününü geride bıraktığı vurgulandı. Greve toplumun her kesiminden destek alınmasına rağmen hala bir şeylerin eksik olduğunun hissedildiği ifade edildi. Bu eksikliğin ise devam eden grevlerinde diğer meslektaşlarının yanlarında olmaması olarak gösterildi.

Açıklama, “Sendikal mücadelenin sonucu ne olursa olsun, sektörde çalışanların örgütlenmesinin ülkedeki diğer emekçiler için ne kadar önemli olduğunu biliyoruz. Bu nedenle buradaki mücadelenin sonucunu beklemeden tüm basın çalışanlarını sendika çatısı altında örgütlenmeye çağırıyoruz” sözleriyle sona erdi.

Basın açıklamasının ardından Kurtiş ve MEHA işçileri, Galatasaray Lisesi önünden Taksim Tramvay Durağı'na kadar sloganlarla yürüyüş gerçekleştirdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Reformistlerin Taksim kaçkınılığı...

1 Mayıs ve Taksim

1 Mayıs'ta işçi ve emekçilerin kapitalizmin krizine karşı alanlarda gösterecekleri kitlesel tepki, kararlılık ve militanlık oldukça önemli. Bu hem 1 Mayıs'ın tarihsel anlamı, hem de güncel önemi ve çağırısı bakımından böyle.

Sermaye iktidarı 1 Mayıs'tan yansıyan güçler tablosuna göre, ya krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmede daha fazla pervasızlaşacak, ya da buna kolayından cesaret edemeyecektir. Kuşkusuz böylesi bir hesaplaşmanın sadece 1 Mayıs günü açığa çıkması tek başına olanaklı değildir. Bunda toplam sınıf bölüklerinin örgütlenme ve bilinçlenme düzeyi, mücadele deneyimleri, solun ve sendikal bürokrasinin konumu ve mücadelenin ivmesi temel bir rol oynamaktadır.

Halihazırda işçi sınıfının örgütlenme ve mücadele düzeyi örgütsüz ve dağınık olma halini aşabilmiş değildir. TİS, SSGSS vb. süreçler dışta tutulursa sendikal örgütlenme isteği üzerinden yaşanan bir takım süreçlerin ardından krizin kitlesel işten atmalar, ücretsiz izinler, düşük ve ödenmeyen ücretler vb. azgın uygulamaları karşısında işçi sınıfı ve emekçilerde giderek artan bir tepki açığa çıkmaktadır. Bu tepkilerin yaygınlığı ve düzeyi henüz yeterli değildir, sınırlıdır. Ancak bu tür eylemli tepkiler ilk önce sendikal işçiler üzerinden kendini göstermektedir.

İşçi sınıfı ve emekçilerin krizin sonuçlarına karşı tepkisi derindir ve bu tepki henüz istenilen düzeyde ve yaygınlıkta olmasa da kimi zaman fabrika işgalleri, direnişler vb. militan biçimler altında ortaya çıkmaktadır. Bu militanlığı ve kararlılığı boşa düşürmeye çalışan en temel etmenlerden birisi de sendikal bürokrasidir. Bu 1 Mayıs'ta önemli olan mevcut tabloyu ileri bir çıkışın zemini haline getirmektir. Günlerdir sürmekte olan Taksim 1 Mayıs tartışmalarına da buradan bakmak gerekmektedir.

Açıktır ki, ön hazırlık süreci, 1 Mayıs alanı ve sonrasıyla bu seneki 1 Mayıs'ın sınıf hareketinin mevcut tablosunda ileriye sıçrama yaratması, militan bir hat üzerinden yükselmesi, sınıf kitlelerinin umutsuz ruhhalini dağıtarak kendi öz gücüne ve mücadeleye güven duymasını sağlaması ve tüm bu kazanımların kapitalizmin krizine karşı açığa çıkması, 1 Mayıs'ın güncel anlam ve önemine işaret etmektedir. Yineliyoruz, 1 Mayıs'ta ortaya çıkacak güçler dengesi sonraki mücadele sürecine etkide bulunacaktır.

İstanbul üzerinden böylesi bir 1 Mayıs'ın Taksim üzerinden açığa çıkmasının ayrı bir anlamı ve önemi bulunmaktadır. Taksim, sınıf kitlelerini düzene yedeklemeye, kıpırdanmakta olan işçi hareketini dizginlemeye çalışan hükümet yanlısı sendika bürokratlarıyla mücadele kaçkını liberal reformist anlayışların temcit pilavı gibi tekrar ettikleri gibi, basitçe bir "alan tartışması" değildir. Taksim, işçi ve emekçilerin, ilerici-devrimci güçlerin militan bir ileri çıkışı üzerinden devletle açık bir irade savaşıdır. İşçi ve emekçiler, ilerici-devrimci güçler Taksim kararlılığının ve iradesinin arkasında durarak, sermaye iktidarına, "baskı ve yasaklara, sosyal yıkım saldırılarına ve devlet terörüne karşı Taksim'i

kazanacağız mesajı vermekte, son iki yıldır işçi sınıfının moral kazanımlarını artırmaktadır. '96 1 Mayıs'ının ardından yasaklılar listesine giren Kadıköy Meydanı bu irade sayesinde yeniden kazanılmıştır. Sermaye iktidarı, yine bu basıncın bir ürünü ve rüşveti olarak, 1 Mayıs'ı tatil ilan etmek zorunda kalmıştır.

Sermaye devleti de bu irade savaşının moral kazanımlarının fazlasıyla farkındadır. İki yıldır Taksim iradesinin arkasında durarak kararlılıkla direnen, bunun için gerekirse çatışan binlerce işçi ve emekçinin fiili meşru eylemlerinin ardından hala da Taksim alanını işçi sınıfına açmak istememektedir. Zira bunun moral kazanımlarından ürkümekte, İMF-TÜSİAD saldırı paketini dilediği gibi hayata geçiremeyeceğinden korkmaktadır. Onlar da çok iyi bilmektedir ki, iki yıldır Taksim'i zorlayan, bunun için büyük bir irade ve kararlılık gösteren, devletin tüm baskı ve terörüne rağmen bundan vazgeçmeyen ve bunu başaran bir sınıf kitlesi kendine güvenecek, savunma pozisyonundan saldırıya geçecek, söke söke hak kazanma bilinci ve pratiği gelişecektir.

İşte bu yüzden düzen güçleri aylar öncesinden işçi sınıfı ve emekçilere, sendikalara, devrimci güçlere meydan okuyarak, tehditler savurarak, Taksim iradesini ve kararlılığını zayıflatmaya çalışmaktadır. Sendikal bürokrasi de kendi cephesinden bu çabaya destek vermekte, sermayenin işini fazlasıyla kolaylaştırmaktadır.

Hak-İş, zaten açıktan Taksim 1 Mayıs'ına saldırmakta, devlet ağzıyla karalamaktadır. Türk-İş bürokratları ise bunu biraz daha inceltilmiş bir şekilde yapmaktadır. Sözde Taksim çağırısı yükseltmekte, bunun için Taksim'de 1 Mayıs için miting başvurusunda bulunmakta, ama devlet "izin vermezse" Kadıköy'de olacağını açıklayarak daha baştan Taksim kararlılığının altını oymaktadır. Böylece Taksim'e çıkmak isteyenleri "terörist" göstererek "uslu çocuğu" oynamaktadır. Taksim'in meşruiyetini zayıflatmaya çalışmaktadır. İşçi ve emekçilerin

emekçilerin öfke ve tepkisini düzene yedekleyerek sermayenin işini kolaylaştırmaktadır.

Devrim kaçkını reformist unsurlar da bir başka cepheden benzer bir role soyunmaktadır. Bunların en bariz temsilcisi EMEP ve TKP'dir. TKP 15 Nisan günü yaptığı bir basın duyurusu ile "sürmekte olan tartışmalara dönük yaklaşımı"nı kamuoyu ile paylaşma ihtiyacı duymuştur. Ne gariptir ki yaptığı açıklama ile, düzen güçleriyle emek güçleri arasında süren bu tartışmada düzenin işini kolaylaştırmaktadır.

TKP, yaptığı açıklama ile bu yıl 1 Mayıs sürecinde ortaya çıkan gelişmelerden "rahatsızlık" duyduğu başlıkları duyurmuştur. Bunun başında DİSK ve KESK'in tüm eksikliklerine rağmen Taksim kararlılığı göstermelerinden duyulan rahatsızlık vardır. Sendikal bürokrasinin yıllardır başta 1 Mayıs olmak üzere her eylemde kendini gösteren dayatmacı tutumu bilinmektedir. Devrimci güçler de kendi cephesinden bu dayatmacı tutuma karşı yıllardır mücadele etmektedir. TKP, sendikal bürokrasinin bu dayatmacı tutumunu ne hikmetse bu yılki Taksim 1 Mayıs'ında pratik bir tutuma çevirmekte, işi ayrı bir eyleme kadar vardırmaktadır. Sendikal bürokrasinin dayatmacı tutumuna, Taksim ileri çıkışı üzerinden örnek göstermekte, "sendikacılar bize sormadan Taksim" dedi şeklinde eleştirmektedir. TKP, "1 Mayıs'ı Taksim'de kutluyoruz" açıklaması yapan, daha sonra siyasi parti ve örgütlere "bilgilendirici" toplantı için davet yollayan sendikacılara kızarak bu toplantılara katılmadığını açıklamaktadır.

Devrimci güçlerin de yıllardır mücadele ettiği sendikal bürokrasi yıllardır bunu yapmaktadır. Ne olmuştur da TKP, bu yıl ileri bir çıkış anlamına gelen Taksim 1 Mayıs'ı üzerinden bunu bir tutuma çevirmiştir?

DİSK ve KESK'in, iki yıldır azgın bir devlet terörüne rağmen gerek iç, gerekse de dış dinamiklerin basıncıyla almak zorunda kaldığı Taksim kararı ileri bir çıkıştır. Ne tuhaftır ki TKP, bu

iradesinin anlamı

ileri çıkışı kendi cephesinden desteklemek ve güçlendirmek yerine zayıflatmak için çaba harcamaktadır. Taksim iradesini boşa çıkarmaya ve karalamaya çalışan Hak-İş ve Türk-İş'in tutumuna ise hiçbir şey dememektedir.

TKP, “*son derece zor ve kritik bir dönemden*” geçiliyor olmasına dikkat çekerek, “*sermayenin emeğe saldırılarına karşı, gericiliğe ve emperyalizme karşı emekçilerin kitlesel tepkisini ortaya koymak için*” 1 Mayıs’ın özel olanaklar sunduğunu ifade etmektedir. Bu olanağı

değerlendirmek yerine, konuyu medya üzerinden süren bir “alan tartışması”na indirgeyen tutumun “Taksim kararlılığı”na gölge düşürdüğünü iddia etmektedir. Böylesine “önemli bir süreçte” “kitlesel bir 1 Mayıs”ın açığa çıkmasını öne çıkaran bu liberaller, yine ne tuhaftır ki, bunun Taksim’de açığa çıkmaması için ellerinden geleni yapmaktadırlar.

Yaptıkları açıklamada AKP’nin ve valiliğin Taksim alanında sınırlı bir kutlamaya izin verilebileceğini dile getirmekte, “*Onların bütün derdi, Taksim’de yüz binlerin toplandığı bir*

gösteridir, bunun altından kalkamayacaklarını, bunun sermaye açısından büyük yenilgi olduğunu bilirler. Onlar cephesinde durum budur” diyerek ahkam kesmekte, tüm güç ve enerjisini “sermaye açısından büyük bir yenilgi olacağı”nı iddia ettikleri yüz binleri Taksim’e yığma yönünde kullanacaklarına, tam tersini yapmaktadırlar.

TKP, “*Türk-İş yönetimi Taksim’e miting başvurusu yapacağını ve bu başvurunun reddinden sonra başka bir alana yöneleceğini açıklamıştır. Türk-İş bu yolla DİSK ve KESK’in Taksim*

Liberal kaçkınların 1 Mayıs Taksim korkusu

Taksim kaçkınılığını gerekçelendirmeye çalışan, bunu yaparken de çarpıtmanın, karalamanın, gericiğin baş aktörlüğüne soyunan EMEP ve şürekasının tutumu da bir başka açıdan ibretlik.

Evrensel’in 17 Nisan tarihli köşesinden ahkam kesen İ. Sabri Durmaz, bir kez daha Taksim tartışmaları üzerinden mücadele kaçkınılığı yapmakta, devrimcilere ve devrimci değerlere saldırmaktadır.

Bu devrimci mücadele kaçkını oportünistlerin, sınıf mücadelesi adına ilerici her durum karşısında sık sık uyguladıkları bir yöntemdir.

İ. Sabri Durmaz, EMEP’in Taksim 1 Mayıs’ı’nı karalamaya ve altını boşaltmaya yönelik yaklaşımını “*Adım adım 1 Mayıs’a giderken...*” başlıklı yazısında gerekçelendirmeye çalışmış. DİSK’i, çeşitli “sol” siyasi çevreleri de yanına alarak 1 Mayıs’ı Taksim’de kutlamakta ısrar ettiği için yerden yere vurmakta, bunu da geçmiş yıllarda olup bitenlerden hiç ders alınmadığının göstergesi olarak sunmaya çalışmaktadır. Taksim iradesini savunan bileşenleri “Taksim’e çıkmayı bir araç olmaktan öte amaç haline getiren aşırı idealizme sarılmış” olmakla eleştirmekte ve bundan da son derece “üzüntü” duyduğunu ifade etmektedir.

İ. Sabri Durmaz ve onun gibileri günlerdir tuttukları mevziler üzerinden, düzenin ekmeğine yağ sürercesine, Taksim 1 Mayıs’ını zayıflatmak için kullanmaktadırlar. Bu baylar nedense kriz, işsizlik, yoksulluk, sendikal hak ve talepler gibi konularda, “tüm emekçileri aydınlatma ve onların ellerini ve seslerini birleştirme konusunu” ileri sürerek, “Taksim’de böylesi bir 1 Mayıs gerçekleşemez” tezini savunmaktadırlar.

Neden gerçekleşemez sorusuna verdikleri yanıt ise gerçekten ibretliktir! Çünkü bu liberal baylara göre, 1 Mayıs’ın geçmiş onlara öyle gösteriyormuş ki, “*1 Mayıs’ın 125 yıllık tarihi içinde şekillenen değerleri; birincisi işçi sınıfının sömürsüz ve savaşız bir dünya idealini sembolize eden evrensel değerlerdir. 1 Mayıs’ın ikinci önemli özelliği ise ‘güncel’ ve somut olmasıdır. 1 Mayıs’ın güncelliği de; her 1 Mayıs’ın, sınıfın en temel uluslararası ve ulusal acil*

taleplerinin en genel (en kapsayıcı) olanlarını kapsayarak kutlandığını göstermektedir.”

Bu baylar 1 Mayıs’ın güncel anlamını güya kavramışlar ama ne hikmetse tarihsel anlamından tümüyle bihaber kalmışlardır. Ondandır hiçbir öğrenememişler! 1 Mayıs’ı sermaye düzeninin iddia ettiği gibi “bayram” havasında kutlamayı kendilerine görev bilen bu oportünistler, nedense 1 Mayıs’ın can bedeli kazanılan bir mücadele günü olduğunu unutmakta ve unutturmaya çalışmaktadırlar!

Taksim’i “sembolik” bir alan tartışmasına indirgeyen bu devrim kaçkınları, kapitalizmin en büyük ve en derin krizinin ortalığı kasıp kavurmasından dem vurmakta ama kapitalizmin krizini devrimci amaçlar doğrultusunda derinleştirmek için hiçbir şey yapmamaktadırlar. Bu amaç doğrultusunda 1 Mayıs’ın nasıl bir mevziye çevrilebileceği üzerine kafa yoracaklarına bu yönlü bir imkan olabilecek Taksim 1 Mayıs’ına saldırmaktadırlar.

EMEP’in oportünistleri, Taksim 1 Mayıs’ı’nı kapitalizmin krizine karşı işçi sınıfının militan mücadelesini yükselteceği bir güne çevirmek yerine “*1 Mayıs’ı bir şov gününe, fraksiyonların yarış gününe ya da kendi geleceğini kurtarma aletine dönüştürmek isteyenlerin oyunları bozulmalıdır*” diyerek açıktan devrimcilere saldırmaktadırlar.

“DİSK’i ve onu destekleyenlerin” “Taksim’i yeniden bütün taleplerin önüne koyması”nı anlayamayan bu devrim kaçkınları, “bu en hafifinden sınıfın taleplerine sırt dönmektir” diyecek kadar Taksim 1 Mayıs’ından hiçbir şey anlamadıklarını, daha doğrusu anlamak istemediklerini göstermektedirler. 1 Mayıs’ta Taksim’i kapitalizmin krizine, emperyalist saldırganlığa ve devlet terörüne karşı yükselttikleri taleplerle zorlayan işçi ve emekçilerin, devrimci güçlerin, ilerici unsurların militan mücadelesinin açığa çıkması mı sınıf mücadelesini güçlendirecek, sınıfa moral verecektir, yoksa EMEP gibi devletin terörü karşısında yılgınlığa düşen, teslimiyeti seçen, Taksim kaçkınılığını teorize etmeye çalışan oportünistlerin tutumu mu?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Devrim kaçkınları “1 Mayıs’ta Taksim’e nasıl çıkılır?” başlığı altında güzellemler dizerek aslında “Taksim’e asla çıkılamaz” düşüncesini işlemektedirler. Bu liberal baylara göre geçmiş yıllardaki deneyimler de göstermektedir ki, “1 Mayıs’ta Taksim’e çıkmak için işçilerin Taksim’i fethedecekleri bir güç birikimine ihtiyacı vardır.” İşçi ve emekçilerin her türden ileri çıkışının karşısına gerici bir barikat ören, sınıfın devrimci güç birikimini heba etmek için ellerinden gelen her şeyi yapan, Saraçhane çıkışının karşısında Çağlayan çukuruna gömülen bu baylar, bugün aynı şeyi Taksim 1 Mayısı üzerinden yapmaktadırlar.

Sorunsuz ve kitlesel bir 1 Mayıs’ın sınıf mücadelesini geliştireceğini iddia eden mücadele kaçkını bu liberaller Taksim iradesini savunanlara “*Öyle anlaşılmaktadır ki Taksim diyenler; ya Taksim çevresinde polisle çatışmayı yeterli gören bir ‘kutlama’ya razıdırlar ya da Avrupa’dan gelecek bir sendikacı heyetinin korumasıyla Taksim’e çıkmayı ummaktadırlar.*

‘Hayır böyle değil’ diyen, şu iki soruya açık ve somut yanıt vermelidir:

Hangi güçle ve nasıl Taksim’e çıkacaksınız?

Valilik izin vermezse ne yapacaksınız?” diye sormaktadırlar.

Reformizmin bataklığına boylu boyunca uzanmayı marifet sayan, laf salatası yaparak Taksim kaçkınılıklarını gerekçelendirmeye çalışan bu liberaller asıl şu sorulara yanıt vermek zorundadırlar:

İşçi ve emekçilerin kapitalizmin krizine karşı taleplerini yükselttiği, üstelik bu talepleri kontgerilla devletinden hesap sorma bilinciyle birleştirdiği, devlet terörüne karşı militanca direnen Taksim 1 Mayısı mı daha çok devrimci sınıf mücadelesinin amaçları ve ihtiyaçlarıyla uyumludur, yoksa Taksim 1 Mayıs’ının altını boşaltmak için Türk-İş gericiğinin devletin icazeti altında gerçekleşecek olan Kadıköy 1 Mayısı mı?

“Hangisi daha çok bir işçi bayramına yakışan bir 1 Mayıs tablosudur?”

“Hangisi daha devrimci bir 1 Mayıs’ı ifade eder?”

“Hangisi daha kızıl bir 1 Mayıs tablosudur!”

Devlet güdümünde gerçekleşecek Türk-İş’in kuyruğuna takılanlar, işçi sınıfı ve emekçilerin ileri bir çıkışını ifade eden Taksim 1 Mayıs’ına yönelik devlet terörü karşısında teslimiyet bayrağını çeken ve Taksim 1 Mayıs’ının altını boşaltmaya çalışanlar kendisini bu sorumluluktan kurtaramaz.

politikasını gayri meşru hale getireceğini düşünmektedir. Türk-İş'in 'ayrı 1 Mayıs' tavrı mahkum edilmelidir” diyerek sözde Türk-İş bürokrasisinin gericiliğini teşhir ve mahkum etmekte, ancak kendisi “*hem Türk-İş yönetiminin manevralarına karşı hem de 2009 yılında da ‘dağınık’ bir 1 Mayıs geçirilme olasılığına karşı bir ‘önlem’*” olarak Çağlayan’a, (dikkat edilirse Kadıköy bile değil, Çağlayan’a!) miting başvurusunda bulunduklarını/bulunacaklarını ilan etmektedir.

Bu ne yaman çelişkidir ki TKP, eleştirdiği ve mahkum ettiği Türk-İş’le aynı misyona soyunmaktadır!

TKP bir yandan “Taksim’in işçi sınıfının ileri hamlesi için çok elverişli” olduğunun altını çizerek Taksim’in önemini sözde ne kadar bildiklerini ispatlamaya çalışmakta, diğer yandan ise “tek ve kitlesel bir 1 Mayıs”ın önemine döne döne vurgu yaparak, Taksim kaçkınlığını gerekçelendirmeye çalışmaktadır. O halde TKP işçi sınıfının ileri bir hamlesi olan Taksim kararlılığından ne için ve ne adına vazgeçmektedir? Diyelim ki milyonların bir araya geldiği, ama düzeni ve onun icazetini aşmayan, işçi sınıfının hanesine moral kazanım sağlamayan Çağlayan çukurundan ne ummaktadır?

Devrim iddiası olmayan, düzenle ve devletle karşı karşıya gelmek zorunda kaldıklarında hızla tatlı sulara manevra yapmaya alışık TKP’nin tabii ki “kaygıları” vardır. Ancak bu kaygılar hiç de sınıf ve kitle hareketinin devrimci ihtiyaçları, devrim mücadelesinin gerekleri değildir. TKP, sürece kendi iradesizliğinden ve iddiasızlığından bakmakta, iki yıldır Taksim’i zorlayan iradenin bu yıl da aynı kararlılığı göstermesini “birbirini tekrar eden eylemler” olarak algılamakta, azgın devlet terörü karşısında Taksim kararlılığının arkasında durma gücü ve cesareti bulamamakta ve teslimiyeti seçmektedir.

Basın metninde “...emekçilerin mücadelesini ilerletecek bir 1 Mayıs’ın organize edilebilmesi için, bu çerçevede ‘Taksim politikası’nın geniş kitleler açısından inandırıcı ve güven verici hale gelebilmesi için” vb. üzerine laf ebeliği yapan TKP, “Taksim politikası’nın geniş kitleler açısından inandırıcı ve güven verici hale gelebilmesi için, Çağlayan çukuruna kaçmaktan başka ne yapmaktadır? Bu tatlı su solcusu liberaller, NATO zirvesi sürecinde de aynı şeyi yapmışlardı. Önden sözümona İstanbul’u NATO’ya yasaklamış, ama tam da zirve gelip çatığında, kilometrelerce uzağa kaçarak İstanbul’u terk etmişlerdi.

TKP, “*Şu ana kadar yaşanan gelişmeler ortaya büyük bir risk çıkarmaktadır”* vurgusu yaparak “*Taksim politikasının altı doldurulmadığı ve somut olarak bütün güçler İstanbul’da birleştirilmediği takdirde, Taksim bir kez daha devlet terörüne sahne olacaktır. Bu durumda Türk-İş Genel Merkezinin açıklamaları doğrultusunda düzenlenecek bir 1 Mayıs mitingi, emeğin mücadele bayramının ‘sınıf bölücüsü’, sağcı sendikacılara kalması anlamına gelir. TKP’nin böyle bir tabloyu kabul etmeyeceğini herkes bilmelidir”* demektedir. Bu tutumlarıyla Taksim politikasının altını oyan TKP’li liberaller, Taksim politikasının altını boşaltmaya, binlerce işçi ve emekçiye umutsuzluk aşılamaya çalışmaktadır.

Taksim’in meşruluğunu tarihsel haklılıkta, fiili mücadelede, kitlelerin kararlılığında ve militanlığında aramayan TKP, bir kez daha zoru gördüğünde mücadele sahnesinden kaçmaktadır.

Devrimciler içinse yapılması gereken açık ve nettir: “Kitlesel ve birleşik 1 Mayıs’ın Taksim’de gerçekleşmesi için etkin ve yaygın bir kitle çalışması yapmak, Taksim iradesini güçlendirmek ve gerçekleştirmek için tüm güçleri ve olanakları enerjik bir biçimde seferber etmektir.

Adana’da 1 Mayıs’a çağrı!

İşçi sınıfının birlik mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs Adana’da gerçekleştirilecek mitingle kutlanacak.

Adana’da 21 Nisan günü biraraya gelen güçler mitinge çağrı amacıyla basın açıklaması gerçekleştirdiler.

“Yaşasın 1 Mayıs!” pankartının açıldığı eylemde, “İnsanca yaşamak istiyoruz!”, “Kahrolsun ABD, kahrolsun emperyalizm!”, “Yaşasın 1 Mayıs!”, “Parasız eğitim parasız sağlık!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!” sloganları atıldı.

Eylemde basın metnini Türk-İş Bölge Başkan Yardımcısı Edip Gülnar okudu.

Aşırı üretim ve yüksek kar hırsının kapitalizmi dünya ölçeğinde yeni bir krize sürüklediği söylenerek, sömürü ve baskıda sınır tanımayan burjuvazinin, krizin yükünü işçi ve emekçilerin sırtına yıkarak sistemini korumanın telaşı ile hareket ettiği vurgulandı. İşten atmaların, düşük ücret dayatmalarının, maaşların zamanında ödemediği ve ücretsiz izin uygulamalarının yaşandığı bir dönemde 2009 1 Mayıs’ının saldırılara karşı güçlü bir yanıt olması gerektiği ifade edildi.

Basın açıklaması şu sözlerle son buldu: “*1 Mayıs, işçi ve emekçilerin hak ve özgürlük mücadelesinin güç kazandığı, emekçilere dönük her türlü saldırıya karşı bağımsız demokratik hareketin geliştiği gün olmalıdır. Demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti için; iş için, ekmek için, barış için, tüm emekçileri 1 Mayıs 2009 Cuma günü, Adana’da Mimar Sinan Açık hava Tiyatrosu önünde, saat 14.00’te başlayacak mitinge katılmaya çağırıyoruz.*”

Eyleme yaklaşık 70 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

Bu yıl da devrimci güçler sürecin örgütlenmesinin dışında bırakılmaya çalışıldı...

Ankara 1 Mayıs Sıhhiye’de!

Ankara 1 Mayıs’ını örgütleyen TMMOB, KESK Ankara Şubeler Platformu, Türk-İş Ankara Şubeleri ve ATO’nun yer aldığı 1 Mayıs Tertip Komitesi, 19 Nisan günü Petrol-İş Ankara Şubesi’nde “*İşsizliğe, yoksulluğa, krize karşı eşitlik özgürlük, barış ve kardeşlik için 1 Mayıs’ta Sıhhiye’deyiz!*” şiarıyla basın toplantısı gerçekleştirdi.

Okunan ortak açıklamada, işten atmaların ve ücretsiz izinlerin yasaklanması, kıdem tazminatı ve işsizlik fonunun gasp edilmemesi, NATO’nun dağıtılması, üslerin kapatılması, eşitlik, özgürlük, kardeşlik, halklara barış ve demokrasi için Ankara’daki işçiler, emekçiler, kadınlar, gençler 1 Mayıs’ta Sıhhiye’ye çağrıldı. Ardından basın metni okundu. Ankara 1 Mayıs’ı saat 13.30’da Tren Garı’nda başlayacak.

Ankara’da sınıf devrimcileri ve devrimci güçlerin yer aldığı Ankara Devrimci 1 Mayıs Platformu sürece önden müdahale ederek birleşik, kitlesel ve devrimci özüne uygun bir 1 Mayıs’ın örgütlenmesi üzerinden ilk adımlarını atmıştı. Ancak, Ankara’da sendikal bürokrasi ve onun ardındaki siyasal örgütlülüklerin devrimci güçleri sürecin dışında bırakarak örgütlemeye çalıştıkları 1 Mayıs tablosu bu yıl da tekrar etmiş durumdadır.

Bu yıl Ankara Devrimci 1 Mayıs Platformu, Nisan ayının ortasına kadar süren belirsizlik tablosunu aşarak, Ankara 1 Mayıs sürecinin sınıfsal ve tarihsel özüne uygun bir şekilde ele alınması için sürece önden müdahale etmiş, sendikalara, ilerici devrimci kurumlara, demokratik kitle örgütlülüklerine “Emperyalist saldırganlık, kriz, işsizlik, yoksulluk ve baskılara” karşı Ankara 1 Mayıs’ını örgütlemeye sorumluluğuna uygun davranmaları için çağrı yapmıştır. Ankara’da geniş güçlerin çağrıldığı ilk Ankara 1 Mayıs’ını örgütlemeye toplantısını da Devrimci 1 Mayıs Platformu örgütlemiştir. Ancak bu çaba rahatsızlık yaratmış, kriz gibi bir dönemi atalet içerisinde geçiren Emek ve Meslek Örgütlülükleri Platformu tarafından acele bir şekilde 1 Mayıs toplantısı örgütlenmeye çalışılmıştır. Platform bu duruma müdahale ederek (platform DSP, CHP’nin dahi çağrıldığı toplantıyı tesadüf eseri öğrenmiştir), üç gün sonra, Ankara 1 Mayıs sürecinin ortak bir zeminde tartışılacağı bir toplantı örgütlenmiştir.

Sonuç olarak, 1 Mayıs’ı birlikte örgütlemeye konusunda niyet beyan eden kimi kurumların samimiyetsizliği ve ilkelerden yoksunluğu bir kez daha ortaya çıkmıştır. Toplantı süreçlerinde 1 Mayıs’ın bu yılki güncel çağrısı üzerinden yürütülen tartışmalarda, hassasiyetler gözetilmeden hazırlanan metin ve afiş dayatılmıştır. Devrimci 1 Mayıs Platformu’nu 1 Mayıs’ı örgütlenme sürecinin dışında bırakma çabası ile birlikte süren bu tutumun “ortak mücadele”, “birleşik ve kitlesel” bir 1 Mayıs örgütlemeye anlayışına ters olduğu ifade edilerek, Devrimci 1 Mayıs Platformu Ankara 1 Mayıs eylemine imzacı olmamış ancak ideolojik-siyasal müdahalesini sürdürmüştür.

Ankara Devrimci 1 Mayıs Platformu düzenlenen Sıhhiye mitingine katılarak, 1 Mayıs’ın devrimci ve tarihsel özüne uygun bir tutumla yerini alacaktır. Sınıf devrimcilerinin de bu çerçevede işçi sınıfını ve emekçileri mücadele alanlarına çağırان faaliyetleri devam etmektedir.

Ankara BDSP

Baskıya, sömürüye, eşitsizliğe ve saldırılara karşı 1 Mayıs'a, Taksim'e!

- İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs sizin için ne ifade ediyor?

Küçükçekmece'den bir metal işçisi: 1 Mayıs öncelikle adından da anlaşılacağı gibi birlik, mücadele, dayanışma günüdür. Tüm işçi sınıfının büyük bedeller ödeyerek kazandığı bir gündür. Tarihsel olarak 1 Mayıs'a sahip çıkmak, işçi sınıfının mücadelesine ve devrimci misyonuna, bilimsel dünya görüşü olan sosyalizme sahip çıkmaktır. O yüzden 1 Mayıs tarihsel anlamına ve devrimci özüne uygun olarak kutlanmalıdır.

Sabri Özel'den atılan bir işçi: İşçilerin yani emek kesiminin birlik, mücadele ve dayanışma günüdür. Bütün dünyadaki işçilerin bir araya gelmesi gerekiyor. Bu 1 Mayıs bana bunu hatırlatıyor.

Sefaköy'den bir matbaa emekçisi: 1 Mayıs ülkemizde kan, polis, panzerler, gaz ve şiddet kavramları ile özdeşleştirilmeye çalışılıyor. Sermaye sınıfı kendisini mezara gömecek yegane güce karşı ülkemizde eşitsiz güç kullanmayı topluma kanıksatmış bulunuyor. Bunun nedeni bence dünyada emek sömürüsünün en ağır şartlarla yaşandığı bir ülke oluşumuzdur. Buna rağmen alanlar haksızlığa, sömürüye, savaşa, baskıya karşı haykıran onbinlerle dolmaktadır.

Polaris Tekstil'den bir işçi: 1 Mayıs emekçilerin mücadele günüdür. 1 Mayıs, bir araya gelen işçilerin kendi güçlerini görecekları bir gün olacağı için bugüne çok önem veriyorum. İşçiler böylesi günlerde örgütlülüğün ne kadar etkili bir güç olduğunu görürler.

İkitelli Metal-İş Sanayi Sitesi'nden bir metal işçisi: Ben şimdiye kadar 1 Mayıs'a katılmış değilim. Ama haberlerden, çevredeki insanlardan duyduğum ve gazetelerden okuduğum kadarıyla her sene eylemlerle kutlanan işçi bayramı. Bence de işçiler kendi haklarını eylemlerle arayabilmeli ve bunun için 1 Mayıs'a katılmalılar.

Güneşli'den bir tekstil işçisi: 1 Mayıs biz işçilerin hep birlikte hakları için alanlara çıktıkları ve sömürücü patronlara karşı taleplerini haykırdıkları işçi bayramıdır.

Sefaköy'den bir tekstil işçisi: 1 Mayıs biz işçilerin bayramıdır, özel bir anlam ifade eden bir gündür. İşçilerin yaşadıklarını, sorunlarını dile getirdikleri bir mücadele günüdür. İşçilerin hep beraber kendi mücadele iradelerini ortaya koydukları bir gündür.

Sefaköy'den bir İLGP'li: Benim için 1 Mayıs, işçi sınıfının sömürüldüğü günden itibaren devrim için yakılan ateşin devrim ateşiyle harlamasını ifade ediyor.

Kağıt sektöründe çalışan bir işçi: 1 Mayıs biz işçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günüdür. Biz işçiler ve emekçilerin sermayenin bize dayattığı kölece yaşam koşullarına artık yeter dedğimiz ve mücadele ettiğimiz bir gündür. Bizler her an patlamaya hazır birer volkanız. Her 1 Mayıs'ta bu volkan daha da patlamaya hazır hale geliyor. Bizler haklarımızı alana dek de bu volkan sönmeyecek.

Nakliyat işçisi: Bence en büyük anlamı dünya ölçüsünde iki sınıfın karşı karşıya gelmesidir. İki sınıfın güçlerini karşı karşıya gelerek göstermeleridir. Asıl 1 Mayıs'ın anlam ve önemini ortaya çıkaran, emek-sermaye cephesinin karşı karşıya gelmesidir.

Türk Metal üyesi bir işçi: 1 Mayıs işçilerin kendini en özgür bir biçimde ifade ettiği, kendi

duygularını açığa çıkarttığı çok önemli tarihsel bir gündür. Ben 1 Mayıs'ı çalıştığım işyerinde sıkıntılarımı, dertlerimi açıkcası söylemek isteyip söyleyemediğim bütün her şeyimi haykırabildiğim bir gün olarak tanımlıyorum.

Sefaköy'den bir tekstil işçisi: 1 Mayıs bir bayramdan çok bir kavga günüdür. 1 Mayıs'ın resmi tatil olarak yasallaştırılmaya çalışılması bir armağan değil, biz işçilerin iki-üç yıldır sürekli mücadele ile elde ettikleri bir gün olarak görüyorum.

- Krizin derinleştiği bugün hangi taleplerle mücadele alanlarına çıkılmalıdır?

Küçükçekmece'den bir metal işçisi: Bir kriz döneminden geçiyoruz, taleplerimiz buna uygun olarak seçilmelidir. "Krizin bedelini ödemeyeceğiz" şiarı önde olmalıdır ve demokratik taleplerimizi, emeğin korunması mücadelesindeki taleplerimizi orada iyi bir şekilde haykırabilmeliyiz. İkinci olarak Kürt sorunu üzerinden de taleplerimizi haykırmalıyız. Gerçek barış devrimde, sosyalizmde diyebiliriz.

- Sabri Özel'den atılan bir işçi: Çalışma sürelerini ve koşullarını iyileştirmek ve düzeltmek için gerekli olan taleplerimizi ileri çıkarmalıyız. Son süreçte kadın işçiler çok fazla baskı altında, onlar da taleplerini ortaya koymalı. Parasız eğitim, sağlık hakkı olmalı. Kriz tam bir fırsata dönüştürüldü. Buna karşı işten atmalara karşı, ücret düşürülmesine karşı taleplerimiz de olmalı.

Sefaköy'den bir matbaa emekçisi: Derinleşen ekonomik kriz ve bunun yansıması olan işçi kıyımlarına karşı tek yürek olarak alanlarda olmalıyız. Orada örgütlü gücümüzle ve irademizle hak alma eylemlerinde en önde olmak gerekiyor. Ne olursa olsun örgütlü olmak gerekiyor.

Polaris Tekstil'den bir işçi: Sendikal hak ve özgürlüklerimiz için, eşit işe eşit ücret için, insanca yaşam ve çalışma koşulları için ve sömürüye karşı olmak için talep ve şiarlarımızla alanlarda olmalıyız.

İkitelli Metal-İş Sanayi Sitesi'nden bir metal işçisi: Her gün işe gittiğimizde işten atılma korkusu yaşıyoruz. Ama üretim devam ediyor. Bence patronlar krizi kullanarak, kendilerini zor durumda göstererek, işçilerin maaşlarını ödemiyor, zam yapmıyorlar. Kısacası krizi fırsata çevirerek bizleri eziyorlar. Böyle bir süreçte bizler eylemleri krize karşı eylemlere çevirmemiz lazım. İşten atmaların durdurulması, ücretsiz İPDK Kitap Arşivi - <https://arhiv.org>

herkese iş, tüm çalışanlara işgüvencesi sağlanması ve yapılan tüm zamların geri çekilmesi için 1 Mayıs'a katılabilmeliyiz.

Güneşli'den bir tekstil işçisi: Bugün yüzbinlerce işsiz var. Hiçbir sebep gösterilmeden binlerce işçi kapı önüne koyuldu. Kimi yerlerde direnişler, grevler oluyor ama bu eylemler cılız ve zayıf kalıyor. Parça parça olan bu direnişler 1 Mayıs'ta alanlarda bütünleştirilmeli. O zaman daha güçlü olduğumuzu göreceğizdir. İşten atmaların yasaklanması ve ücretsiz izinlerin durdurulması gibi talepleri öne çıkarmalıyız.

Sefaköy'den bir tekstil işçisi: İşten atmalara karşı, ücretsiz izinlere karşı ve kapitalist sömürü sisteminin en büyük sorunu olan işsizliğe karşı 1 Mayıs'ta alanlarda yerimizi almalıyız. İşçileri yoksullaştıran ve çıkarlarına aykırı olan tüm yasalar iptal edilmelidir.

Sefaköy'den bir İLGP'li: Bence şu taleplerle mücadele alanlarına çıkılmalı. Açlığa, işten atmalara ve gün geçtikçe insanı insana yabancılaştıran kapitalizme karşı sosyalizm talebiyle alanlara çıkılmalı ve bu talepler gür bir şekilde haykırılmalıdır.

Kağıt sektöründe çalışan bir işçi: Kriz bizleri her geçen gün daha da derinden vuruyor. Krizle beraber işten atılan sayısı milyonlarla ifade ediliyor. Her günümüz işten atılma korkusuyla geçiyor. Bizim taleplerimiz "İşten atılmalar yasaklansın!", "İşten atılan işçiler geri alınsın!" olmalıdır. Bunun yanı sıra SSGSS Yasası geri çekilsin, sağlık ve eğitim parasız hale getirilsin taleplerini de dillendirmek gerekiyor. İşten atılmak, hastane köşelerinde sürünmek istemediğimiz için bu talepleri haykırmalıyız.

Nakliyat işçisi: Bizim temel şiarımız "Kapitalist krizin faturasını kapitalistler ödemelidir!" olmalıdır. Bu şiarla birlikte emperyalizmin bölgede taşeron rolünü verdiği Türkiye'nin bu rolüne karşı çıkmaktır. Bu temelde de "ABD askeri olmayacağız!" şiarı öne çıkarılmalı ve "Yaşasın halklarının kardeşliği!" şiarı yükseltilmelidir.

Türk Metal üyesi bir işçi: Ben bir fabrika işçisiyim. Fabrika koşullarının yıkıcı ve sömürü dolu yaşamını bizzat yaşayarak görmekteyim. Esnek çalışma koşullarına karşı, işbirlikçi sendikalara karşı, parasız eğitim ve sağlık hakkı için taleplerimiz önplana çıkartılmalı. Sadece istemekle yetinilmemeli, gerekirse bu uğurda can bedeli kavgalar verilmeli.

Sefaköy'den bir tekstil işçisi: Bilim adamları insan ömrünü uzatmak için çalışmalar yapıyorken bu ülkede burjuvazi biz işçi ve emekçilerin

yaşamlarından nasıl çalabiliriz hesabını yapıyor. Bizim yaşadığımız kriz koşullarında 8 saatlik işgünü, paralarımızı düzenli alabilmek, ikramiye ve maaşlarımızın gününde ödenmesi, kadın işçilerin çocukları için kreşler, protein değeri daha fazla içeren besinler ve hijyenik koşullarda çalışabilmek gibi taleplerimizin olması gerektiğini düşünüyorum.

- 1 Mayıs Taksim'de kutlanmalı mı? İşçi sınıfının yaklaşımı ve iradesi ne olmalıdır ve siz nasıl olacağını düşünüyorsunuz?

Küçükçekmece'den bir metal işçisi: Taksim Meydanı bir simgedir. O alan 1 Mayıs Meydanı'dır. İşçi sınıfı Taksim Meydanı'nı kazanmalıdır. Son iki yıldır bu uğurda iyi bir mücadele verilmiştir. Ve Taksim iradesi kazanmıştır. Ama sonuç olarak bu yasak 12 Eylül darbesinin bir yasağıdır. Onu kırmak 12 Eylül darbesiyle bir nevi hesaplaşmaktır. Bunu başarırırsak 12 Eylül karanlığını da bir nevi dağıtabiliriz.

- Sabri Özel'den atılan bir işçi: Sermaye "işçiler Taksim'e çıkarsa biz kaybederiz" diyor. Biz de "çıkarmaya çalışmazsak biz kaybederiz" diyoruz. Bu yüzden Taksim alanı sonuna kadar zorlanmalı. Bu yönde ısrar edilmeli. Ayrıca orada biz işçilerin kanı var, bundan dolayı da orada olmalıyız.

Sefaköy'den bir matbaa emekçisi: 1977 yılındaki katliamdan sonra Taksim'in 1 Mayıs Meydanı olarak anılması gerekiyor. İşçi sınıfı ve ezilenler Taksim'de olacak. Sarı sendikalar geçen seneki gibi son dakika kaypaklığıyla alandan çekilebilirler. Bu alışıldık bir şey. İyice teşhir olan bu tutum kitlelerin kararlılığıyla bu sene değişebilir belki.

Polaris Tekstil'den bir işçi: Bence Taksim'de olmalı. 1977 yılında Taksim'de katliam yapıldı. Bu katliamı lanetlemek için ve işçi ve emekçilerin gücünü göstermek için tüm tehditlere rağmen işçilerin devrimci iradesini kuşanıp bu alan zorlanmalı.

İkitelli Metal-İş Sanayi Sitesi'nden bir metal işçisi: Eğer patronlar ve devlet bizlere istediğini yaptırmaya çalışıyorsa, biz de onların karşısına geçerek 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamalıyız. Tüm işçiler de bu iradeyi gösterebilmelidir. Çünkü hepimiz aynı sorunlarla yüzyüzeyiz. Bu yüzden tüm işçiler Taksim'de yerini almalıdır. İki senedir Taksim zorlanıyor, bence bu sene daha fazla katılım olacaktır.

Güneşli'den bir tekstil işçisi: Herkes hiçbir şeyden korkmadan alanlarda yerini almalı. Zaten işsiz kalmışız, zaten maaşlarımız ödenmiyor, daha bizlere ne yapılabilir ki? Kaybedecek bir şeyimizin kalmadığı görmeli, buna göre hareket etmeliyiz. Bu yüzden ne olursa olsun Taksim'de olmalıyız. Onlar bizi çıkarmıyorsa, inatsa inat, biz de çıkmalıyız. Bedel ödmeden bir şey kazanılmıyor.

Sefaköy'den bir tekstil işçisi: Bir gelenek olarak 1 Mayıs Taksim'de kutlanmaktaydı. Orada işçiler bir bedel ödemiştir. Taksim işçilerin alanıdır. İşçiler bir amaca ulaşmak istiyorsa onu aşabilme iradesi gösterebilmelidir. Devletin amacı işçilerin mücadelesinin önüne set çekmekse orayı bile bile vermez. Birlik olarak güçlü olmamız lazım, güzellikle olmuyorsa zorla Taksim'e çıkılmalıdır.

Sefaköy'den bir İLGP'li: 1 Mayıs Taksim'de kutlanmalıdır. Ne kadar izin verilmezse isyan ateşi de o kadar fazla olur. Yani ateşin alevleri yükselerek tüm ülkeye sarar ve halkların nasırlı yumruğu bir kez daha balyoz gibi patlar. Devrime giden dikenli yollardır buralar, bu yolları aşmak da bizlerin görevi diye düşünüyorum.

Kağıt sektöründe çalışan bir işçi: 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak istenmesinin tarihsel bir nedeni var. 1977 yılında işçi arkadaşlarımız Taksim Meydanı'nda sermayenin kolluk güçleri tarafından katledilmiştir. Sermayenin eli kanlı katillerine bu alanın bizim alanımız olduğunu ve orada yitirdiğimiz

işçilerin sahipsiz olmadığını Taksim Meydanı'na çıkarak göstermeliyiz.

Türk Metal üyesi bir işçi: Hırsıza açık, emekçi düşmanı polise açık ancak bu ülkenin onurlu insanlarına, yani işçilere gelince kapalı bir alan Taksim. Buna işçilerin yanıtı şu olmalı; "siz vermeyeceksiniz, biz alacağız o alanı!", bunu da böyle bilesiniz.

Sefaköy'den bir tekstil işçisi: Bence geçen senelere göre sendikaların bu tutumlarını sürdürmesi lazım. İşçilerin de birleşerek Taksim'i bizlere kapatan, kutlama ve eğlencelere açan valiyi istifaya çağırması gerekiyor. Taksim'in bir "1 Mayıs Meydanı" olarak anılması lazım.

- Sizce AKP hükümeti 1 Mayıs'ı neden tatil ilan etme girişimi başlattı?

Küçükçekmece'den bir metal işçisi: AKP hükümeti hep ikiyüzlü davranmıştır. Bir yıldır tartışmaları sürüyor. Ama biliyoruz ki, AKP hükümeti sermayenin hükümeti ve onun hizmetinde. Krizde bile hep sermayenin çıkarları doğrultusunda hareket etmiş ve emekçilerin bütün haklarını kaç yıldır gaspetmiştir. İki yıldır 1 Mayıs'ta emekçilere kan kusturmuştur. O yüzden bu ikiyüzlüce bir harekettir. Bu da onun klasik davranışlarından. Biz iki yıldır 1 Mayıs'ta haklarımız için mücadele ediyoruz. 1 Mayıs tatil olursa, bu, AKP hükümetinin korkusundan ve geri adım atmasındandır. 1 Mayıs'ı tatil ederek işçileri Taksim Meydanı'ndan vazgeçirmeye çalışıyorlar. Bu ikiyüzlüce bir oyundur, bu oyuna gelmeyelim. İşçi sınıfının örgütsüz olduğu bir dönemde 1 Mayıs'ın tatil edilmesi de bir anlam taşımaz zaten, önemli olan işçi ve emekçilerin örgütlenmesi ve mücadele etmesidir. Bunu yapabilirsek bütün haklarımızı da alabiliriz. AKP'ye falan gerek kalmaz.

- Sabri Özel'den atılan bir işçi: Ben şunu bağlıyorum. Kitle örgütleri geçen sene Taksim için ısrar etti. Bir dizi olaylar yaşandı. Sermayenin hükümeti işçilerin gözünü boyamak ve mücadeleyi gevşetmek için zaten bizim hakkımız olan tatil gününü şimdi yasallaştırarak işçileri Taksim'den vazgeçirmeye çalışıyor.

Sefaköy'den bir matbaa emekçisi: İşçi ve emekçilerin gözünü boyamak için AKP hükümeti 1 Mayıs'ı yasallaştırma girişimi başlattı. Tek dertleri ekonomik krizin faturasını sırtına yükledikleri işçi sınıfının gözünü boyamak. Taksim olmasın da nerede kutlanırsa kutlansın ısrarını sürdürmekten de geri durmamaktalar.

Polaris Tekstil'den bir işçi: 1 Mayıs resmi tatil ilan edilmeli. Bizler zaten yıllardır bunun mücadelesini veriyoruz. Eğer "hiç alamazsınız, hakkı biz veririz" diyorlarsa, buna katılmıyorum. Biz bu hakkın bedelini yıllardır ödüyoruz. Siz vermek zorunda kalıyorsunuz. Ancak bunu yaparken de farklı oyunlara basıyuyorsunuz. Durum tam olarak bu diye

düşünüyorum. İsteyerek bunu vermiyorlar. Bizler 1 Mayıslar'da bedel ödeyen işçilerin mücadele ruhuyla alanlarda olacağız.

İkitelli Metal-İş Sanayi Sitesi'nden bir metal işçisi: Tatil ederek bence işçilere yaranmaya çalışıyorlar. İşçiye iyi gözükmeye, "sizi de düşünüyoruz" mesajı vermeye çalışıp kendi imajlarını düzelterekler.

Güneşli'den bir tekstil işçisi: Tatil edilmesi belki katılımı etkileyebilir. İşçilerin tüm haklarını ellerinden aldılar, yoksulluk arttı, işsizlik artı, ne yapacaklar? Biraz da iyi gözükme lazım. İşçilerin tepki olarak vermedikleri oyları tekrar kazanmaları gerekiyor. Tatil edilmesinin nedenleri bunlar olabilir.

Sefaköy'den bir tekstil işçisi: Devlet işçilerin şimdi tatil yaparak gözünü boyamaya çalışacaktır. Biz sizleri de düşünüyoruz imajı yaratmaya çalışmakta.

Sefaköy'den bir İLGP'li: Bence AKP aracılığıyla sermaye sınıfının bir oyunuyla karşı karşıyayız. 1 Mayıs'ı tatil edip işçi sınıfının gözünde iyi bir imaj yaratarak işçilerin güvenini kazanmaya çalışıyorlar. Aslında onlar yanılıyorlar. Biz işçi ve emekçilerin, ezilenlerin sesini hiçbir oyun kısılamaz. Buradan AKP'ye sesleniyorum; "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak!" Bunu böyle bilesiniz. Tüm emekçilere de sesleniyorum, bu oyuna gelmeyin.

Kağıt sektöründe çalışan bir işçi: AKP hükümeti imaj değişikliği yaparak işçi dostu olduğunu göstermeye çalışıyor. Önceki yıllarda bizlerin her eylemine zor kullanan hükümet, bu yıl 1 Mayıs'ı tatil etmek istiyor. Bizleri düşündüğü için izin verdiğini düşünmüyorum. Bugünün içini boşaltmak, bizim gücümüzü parçalamak istiyor. Biz sadece 1 Mayıs'ın tatil edilmesini değil Taksim Meydanı'nın da bizim alanımız olmasını istiyoruz. 1 Mayıs'ı tatil yaptırdık, sıra Taksim Meydanı'nı kazanmakta.

Nakliyat işçisi: İlk ve en temel nedeni Türkiye'de ve bölgede istikrar sürecine duydukları ihtiyaçtan kaynaklı. Geçen yılki 1 Mayıs'ın liberal ve demokratik görünümelerini tuzla buz ettiğini hesaba katmak gerekir. Devrimci 1 Mayıs'ın içini boşaltmak, onu emekçilerin gözünde sıradan bir tatil gününe çevirmek isteklerinin dışavurumudur bu.

Türk Metal üyesi bir işçi: 29 Mart seçimlerinden sonra AKP hükümetinin oy kaybetmesi şunu gösterdi; emekçiler arayış içerisinde. Buna karşılık AKP hükümeti 1 Mayıs'ı resmi tatil yapalım, siz de Taksim'den vazgeçin diyor. Bu talep için biz işçiler onyıllardır mücadele ediyoruz, bu kesinlikle gözden kaçırılmamalı.

Sefaköy'den bir tekstil işçisi: 2-3 yıldır tabandan oluşan tepkiyi artık hükümet de hissetmeye başladı. Bu nedenle kendince kırıntıları vermeye çalışıyor. Ama biz bu kırıntıları kabul etmeyeceğiz. 1 Mayıs bir kavga günüdür.

(Emekçinin Gündemi'nin Nisan 2009 tarihli son sayısından alınmıştır...)

İşçi ve emekçi hareketinden....

Sefaköy'de sınıf dayanışması!

Sefaköy'de bir araya gelen Emekli-Sen Aksaray Şubesi, KESK İstanbul Şubeler Platformu, Birleşik Metal-İş Sendikası, Genel-İş Sendikası, BDSP, Alinteri, Halkevleri, TKP, ÖDP, DTP, Emek Partisi, Birleşik İşçi Derneği, grevdeki ATV-Sabah emekçileri ile Sefaköy Desa Deri direnişçisi Emine Arslan'la dayanışma amacıyla 19 Nisan günü bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüşte ATV-Sabah işçileri ve Emine Arslan da yer aldılar.

Sefaköy Merkez'de bir araya gelen bileşenler, "Sabah okuma! ATV seyretme! Greve destek ver!" pankartı açarak sloganlarla Gümüşçüler Çarşısı'na kadar yürüdüler.

DİSK Emekli-Sen Aksaray Şube Başkanı Rahime İldemir Bayrak tarafından yapılan ortak açıklamada, insanlığın başına musallat olan kapitalizmin krizinin derinleştiği, yoksulluk ve işsizliğin çığ gibi büyüdüğü vurgulandı. Sermaye iktidarı ve AKP hükümetinin emek düşmanı politikalarını uygulamakta kararlı görüldüğü ifade edildi. Bu saldırı politikalarının ancak ve ancak, emek eksenli mücadelenin büyütülmesiyle durdurulacağına dikkat çekilerek, "1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanında öfkemizi isyana çevireceğiz" denildi. Sabah-ATV grevcileriyle dayanışma amacıyla Sabah, Takvim, Fotomaç gazetelerinin ve ATV'nin boykot edildiği söylendi.

Eylem boyunca, "Sabah okuma, ATV seyretme!", "Yaşasın onurlu mücadelemiz!", "Direne direne kazanacağız!", "Sendika haktır engellenemez!", "Sabah okuma-ATV seyretme, greve destek ol!", "Desa işçisi yalnız değildir!", "Emine Arslan yalnız değildir!", "1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanında yız!", "1 Mayıs'ta Taksim alanında yız!", "Yaşasın sınıf dayanışması!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!" sloganları atıldı.

Basın açıklamasının ardından "grev gazetesi"nin yeni sayısının dağıtımı gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kocaeli Belediyesi işçilerinden eylem...

Kocaeli Büyükşehir Belediyesi Başkanı, belediye çalışanlarına üye oldukları Belediye-İş Sendikası'ndan Hizmet-İş'e geçmeleri yönünde baskı yapıyor ve işten atmakla tehdit ediyor. 15 Nisan gününden beri işçiler belediye araçlarıyla zorla notere taşınarak Hizmet-İş'e üye yapılıyor.

Belediye-İş Sendikası, belediye işçilerine yönelik saldırıya ilişkin 17 Nisan günü eylem gerçekleştirdi. Belediye-İş Sendikası önünden başlayıp Büyükşehir Belediyesi önünde son bulan yürüyüşe Kocaeli'nde bulunan Türk-İş'e ve KESK'e bağlı sendikaların yöneticileri de katıldı.

"Sendikama dokunma, taşeron sendika istemiyoruz!" pankartının açıldığı yürüyüşte sık sık, "Baskılar bizi yıldıramaz!", "Sarı sendika istemiyoruz!", "Zafer direnen emekçilerin olacak!", "Hizmet-İş şaşırma sabrımızı taşıрма!" sloganları atıldı. Yürüyüşe yaklaşık 400 kişi katıldı.

Eylemde konuşan Belediye-İş Örgütlenme Genel Sekreteri Ali Çelenk şunları söyledi: "Kocaeli'nde yaşanan bu süreç, başları sıkışınca demokrasiden, adaletten, hakkaniyetten bahsedenlerin, demokrasiyi nasıl algıladıklarının da açık göstergesidir. Bu sürecin içinde olanlar ve Hizmet-İş'in demokrasi anlayışı 'ekmeğini biz veriyoruz, bizim dediğimizi yapacaksınız' "

anlayışdır. Bu anlayış, 'açlıkla terbiye etme' anlayışdır..."

Çelenk'in ardından söz alan Kocaeli 1 No'lu Şube başkanı Osman Suat Kalyoncu ise "Büyükşehir belediyesinin işçilere yaptığı baskı ve zulmün sebebi ben isem ben de istifa ediyorum. Eğer iki gün içinde ülkenin utancı olan Hizmet-İş sendikasına geçen işçiler geri gelmezse, o zaman ben de geri dönüp yakanızı bırakmayacağım." dedi.

Kızıl Bayrak / Kocaeli

Belediye işçilerinden zincirli protesto

Kocaeli Büyükşehir Belediyesi'nde örgütlü Türk-İş'e bağlı Belediye-İş Sendikası'nın tasfiye edilerek işçilerin Hak-İş'e bağlı Hizmet-İş Sendikası'na zorla üye yaptırılmasına karşı Belediye-İş üyesi işçiler 22 Nisan günü zincirli protestoyla karşılık verdiler. Belediye-İş Sendikası üyesi 5 işçi kendilerini saat 11.30 sularında belediye binası önünde bulunan Mimar Sinan Üst Geçidi korkuluklarına bel ve boyunlarından zincirlediler.

"Sarı sendika istemiyoruz!", "Baskılar bizi

yıldıramaz!", "Zafer direnen emekçinin olacak! yazılı dövizlerle beraber kendilerini zincirleyen işçilerden 4'ü ağızlarını siyah bant ile kapattı.

Eylem sırasında köprüden aşağıya "Baskı ve tehditle değil özgür irade ile sendika seçmek istiyoruz" pankartını sallandıran işçiler "Hizmet-İş şaşırma sabrımızı taşıрма!", "Taşeron sendika istemiyoruz!", "İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!" sloganlarını attılar.

Eylemci işçilerden Belediye-İş Sendikası İşyeri Temsilcisi Veli Göl, Belediye-İş Sendikası üyesi işçilerin baskıyla Hizmet-İş Sendikası'na geçirilmek istendiğini, baskıyla bazı arkadaşlarının sendika değiştirmek zorunda kaldığını, gizli oylama yapılması halinde Belediye-İş Sendikası üyesi hiçbir işçinin Hizmet-İş Sendikası'na geçmeyeceğini duyurdu. Eylem yapan işçilere kimi sendika yöneticileri de destek verdi. Yaklaşık bir saat süren eylem, itfaiye ekiplerinin zincirleri kesmesiyle sona erdi.

Liman direnişi 100. gününü geride bıraktı

Türk-İş'e bağlı Türkiye Motorlu Taşıt İşçileri

Erdemir'de Türk-Metal ihaneti!

Karadeniz Ereğli'de kurulu bulunan, Türkiye'nin en büyük yassı çelik üreticisi Erdemir'de MESS ve Türk Metal arasında anlaşmaya varılarak TİS'in bazı maddeleri değiştirildi. Kriz bahanesiyle işten çıkarmaların gündemde olduğu Erdemir'de hain Türk Metal çetesi bir kez daha faturanın işçiye kesilmesine vesile oldu, işçi ücretleri %35 düşürüldü.

Yıllardır TİS süreçlerinde satış sözleşmelerine imza atan Türk Metal bu kez bir adım ileri giderek TİS maddelerini patron sendikası ile yeniden görüştü ve işçilerin haklarını korumak adı altında MESS ile "orta yol" bulduklarını duyurdu.

Türk Metal, OYAK ve MESS arasında gerçekleştirilen toplantı sonucunda fabrikadan işçi çıkartılmayacağı, ancak ücretlerin 16 ay süreyle %35 oranında azaltılacağı karara bağlandı.

Türk Metal Sendikası Ereğli Şube Başkanı Yusuf Ziya Odabaş, varılan satış anlaşmasını "Toplu işçi çıkarma yok. Ancak ücretlerde yüzde 35 oranında bir düşüş olacak. Bu da 2010 Eylül ayına kadar sürecek. Bu tarihten sonra küresel krizin ortadan kalkacağı düşünülerek ücretler eski seviyesine yeniden çekilecek" sözleriyle sendika binası önünde toplanan işçilere açıkladı. Bugüne kadar Türk Metal'in örgütlü olduğu onlarca işletmede yaşanan işten çıkarmalara karşı sessiz kalan hain sendika, işten çıkarmalara izin vermemiş pozları takınarak satışın üzerini örtmeye çalıştı.

Yapılan satış anlaşmasında dikkat çeken bir diğer nokta ise "babadan oğula takas sistemi" denilen bir uygulamanın hayata geçirilmesi oldu. Buna göre emekliliği gelen işçilerin yerine oğullarının düşük ücretle işe alınacağı belirtildi. Yine sendika ve patronlar tarafından bir jestmişçesine sunulan bu uygulama sermaye düzeninin işçi ve emekçi çocuklarına sunduğu geleceği de alenen göstermiş oldu.

Yusuf Ziya Odabaş sendika önünde toplanan bin kadar işçiye varılan anlaşmayı aktardığı sırada işçilerden protestolar yükseldi. "Bizi sattınız, bizi satanı biz de satarız!", "Yönetim istifa!" sloganları atan öfkeli işçiler sendika binasına girmek istediler. Ancak sendika önüne yığınak yapan polis işçilerin sendikaya girmesine izin vermedi. İşçiler bir süre daha sloganlar eşliğinde sendika önünde bekledikten sonra dağıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://irantey.org>

Sendikası (TÜMTİS) üyesi işçilerin Mersin Limanı’ndaki direnişi sürüyor.

Liman A Kapısı önündeki direnişlerini içeride çalışan sendika üyesi işçilerle birlikte sürdüren direnişçi işçiler, direnişlerinin 100. günü olan 16 Nisan’da yine eylemdeydiler.

Eyleme “Mersin Emek ve Demokrasi Platformu” bileşeni kurumlar yürüterek gelirken, direnişçi işçilerin eş ve çocukları da her zamanki gibi direniş yerindeydiler.

Eylemde “*Duydunuz mu! 100 gündür işimiz için, onurumuz için, anayasal haklarımız için direniyoruz / Akan Sel işçileri*” pankartı açıldı. TÜMTİS Genel Sekreteri yaptığı konuşmada, “*sendikal haklarımızı elde ederek girene kadar mücadele etmekte kararlıyız*” dedi. Mersin halkına da seslenerek, 5’er liralарını direnişçi işçilerle paylaşarak dayanışma çağrısında bulundu.

KESK Dönem Sözcüsü direnişin başarıya ulaşması için desteklerini sürdürme sözü verirken, bir haftayı aşkın zamandır grevde olan Petrol-İş üyesi Toros Tarım işçileri de eyleme destek verdi. Alevi Kültür Dernekleri Mersin Şubesi ve Mersin Demokratik Kent Platformu da direnişçi işçilere destek ziyaretinde bulunarak, bir aylık yemek ihtiyaçlarını karşılayacaklarını duyurdu.

Adana’da güvenceli çalışma talebi

Adana’da 15 Nisan günü Adana Numune Hastanesi’nde ve bağlı birimlerde taşeron şirkete bağlı olarak çalışan 517 işçiden 166’sının sözleşmesi yenilenmeyerek işten atıldı. DİSK’e bağlı Dev Sağlık-İş, SES Adana Şubesi ve Adana Tabip Odası işten atmalara karşı 21 Nisan günü eylem gerçekleştirdi.

“Kadrolu istihdam güvenli gelecek!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!”, “Güvenceli çalışmak istiyoruz!”, “Kadrolu çalışmak istiyoruz!” dövizlerinin açıldığı eylemde “Numune işçisi yalnız değildir!”, “Atılan işçiler geri alınsın!”, “Sağlıkta taşeron ölüm demektir!”, “Güvenceli iş, güvenceli gelecek!”, “Taşeron gidecek güvence gelecek!”, “İnsanca yaşamak istiyoruz” sloganları atıldı.

DİSK Dev Sağlık-İş Adana Şube Başkanı tarafından okunan basın metninde, sözleşmeli işçilerin yıllık izin, kıdem tazminatı gibi en temel haklarının ellerinden alındığı ve ihalelerin yenilenme dönemlerinde bazı işçilerin işten çıkarıldıkları söylendi. Açıklama, tüm sağlık çalışanlarına güvenceli çalışma koşulları ile tek ve eşit statü sağlanması talebiyle son buldu.

Kızıl Bayrak / Adana

TGS’den Erdoğan’a mektup

Türkiye Gazeteciler Sendikası’nın (TGS) Turkuvaz Grubu’na bağlı gazete, televizyon ve dergilerde başlattığı grev sürerken, TGS genel başkanı Ercan İpekçi ve genel sekreter Sergül Keskin 13 Şubat’tan beri devam greve ilişkin Başbakan Erdoğan’a mektup gönderdi.

15 Nisan’da gönderilen mektupta, Başbakan Erdoğan’dan, grevdeki Turkuvaz işyerlerinde toplu sözleşme görüşmelerinin yeniden başlatılabilmesi amacıyla aracılık girişiminde bulunması istendi. İşveren temsilcilerinin “işyerinde sendika istemedikleri” ifade edilerek, toplu sözleşme görüşmelerinin sürdürülmesini imkansızlaştırdığı belirtildi.

Türkiye Gazeteciler Sendikası ayrıca, yurt içinde geniş bir kesimden destek bulan grevle uluslararası düzeyde dayanışmayı da geliştirmek amacıyla Avrupa Gazeteciler Federasyonu (EFJ) ve Uluslararası Gazeteciler Federasyonu (FIJ) nezdinde girişim başlattı.

Kurtiş direnişi kararlılıkla sürüyor!

Kurtiş işçileriyle dayanışmayı yükseltelim!

Kurtiş Matbaası işçilerinin direnişi 25. gününde kararlılıkla sürüyor. İşyeri önünde pankartlarını açarak bekleyen işçiler, eylemlerini alanın dışına taşımaya başladılar. İşçilerin bu kararlılığına karşılık patron ise manevra yaparak işçilerin direncini kırmaya çalışıyor. Bir yandan yeni işçi olarak üretimi sürdürmeye çalışıyor, diğer yandan yaşadıkları maddi zorlukları kullanarak önlerine attığı kırıntılarla işçileri kandıracağını sanıyor. Ama işçiler bu girişimlere eylemlerinin dozunu arttırarak yanıt verdiler.

İlk eylemlerini matbaanın en önemli müşterisi olan *Cumhuriyet* gazetesinin önüne taşıdılar. 15 Nisan günü *Cumhuriyet* gazetesi önünde yapılan basın açıklamasıyla gazetenin işçilere sayfalarını açması ve patrona baskı kurması istendi. İşçilerle o ana kadar muhatap olmayan Kurtiş patronu, eylemi engellemek için işçileri arayarak anlaşacağını, sorunu çözeceğini iletti. Eylemden vazgeçmelerini istedi. Ancak işçiler patronun oyununun farkındaydı. *Cumhuriyet* gazetesi önünde eylemlerini gerçekleştirerek, tüm alacakları ödenene kadar direnişlerini sürdüreceklerini belirttiler.

Bunun üzerine Kurtiş patronu 18 Nisan günü işçileri toplantıya çağırdı. Toplantıda patron, alacakları 10 aya yayarak vereceğini söyledi. Bu teklif işçilerle alay etmekten başka bir anlama gelmiyordu. Bundan dolayı kabul edilmedi. İşçiler tüm alacakları ödenene kadar direnmeye kararlı olduklarını belirttiler. Aynı günün akşamı da ATV-Sabah işçilerinin Taksim Meydanı’nda yaptıkları eyleme katıldılar. Eylemde coşkuları ve kararlılıklarıyla göz dolduran Kurtiş işçileri için bu önemli bir deneyim oldu. ATV işçilerinin yürüyüşü bittikten sonra Meha işçileriyle birlikte Taksim Meydanı’na kadar coşkulu bir şekilde yürüdüler. İşçiler burada da “1 Mayıs’ta 1 Mayıs alanındayız!” sloganını atarak eylemlerini sonlandırdılar.

Kurtiş işçileri 20 Nisan günü de grevdeki ATV işçilerine bir ziyaret gerçekleştirdiler. Ziyarette, yaşanan sorunların ortak olduğu, krizin faturasını işçilere ödetmek isteyen patronlara karşı direnişlerin ortaklaştırılması ve sınıf dayanışmasının yükseltilmesi gerektiği vurgulandı.

Kurtiş işçileri bundan sonra da eylemlerine devam etmeyi planlıyorlar. Bu kapsamda patronun kardeşine ait Yüzyıl’daki matbaanın bulunduğu sitenin girişinde bir basın açıklaması yapacaklar. Daha sonra ise Kurtiş’in iş yaptığı Varlık Dergisi ve Kavram Dersaneleri’nin önüne eylemlerini taşıyacaklar. Diğer direnişlerle ortak bir eylem sürecinin başlatılması için girişimlerde bulunulacaklar.

Kurtiş işçilerinin şu an yaşadıkları en büyük zorluğu maddi güçlükler oluşturuyor. Aylardır ücretlerini alamadıkları için işçilerin büyük bölümü borçlarla boğuşuyor. Bazen direniş alanına gelmek ve eylemlere gitmek için bile yol parası güçlükle bulunabiliyor. Bunun için Kurtiş işçileri bir kart basarak maddi destek elde etmeye çalışacaklar.

Kurtiş işçileri, tüm duyarlı işçi ve emekçileri, sendikaları ve kitle örgütlerini direnişlerine destek vermeye çağırıyor. Maddi destek yanında dayanışma ziyaretlerinin örgütlenmesini ve eylemlerine katılım sağlanmasını bekliyorlar.

LC Waikiki-MEHA Tekstil işçileri sadaka değil haklarını istiyor!

İstanbul Avrupa Yakası’ndaki çeşitli LC Waikiki mağazaları önünde gerçekleştirdikleri “mağaza eylemleri” ile LC Waikiki’yi protesto eden MEHA Tekstil işçileri, 22 Nisan günü Mecidiyeköy merkezden Taksim’e kadar tüm Waikiki mağazalarının önünü eylem alanına çevirdiler.

Yaygın eylemlerin basıncıyla alacaklarının dörtte birlik kısmını vermeyi teklif eden LC Waikiki’nin önerisini “sadaka” olarak nitelendiren işçiler, kıdem tazminatı, fazla mesailer, asgari geçim indirimi ve içeriden kalan bir aylık maaşlarının eksiksiz olarak ödenmesini talep ettiler.

DİSK’in de destek verdiği yürüyüş saat 14.00’te LC Waikiki’nin Mecidiyeköy’deki mağazası önünden başladı. Sırasıyla Osmanbey, Pangaltı ve Beyoğlu İstiklal Caddesi üzerinde bulunan diğer mağazaları direniş alanına çeviren MEHA işçileri İstanbul’un en işlek alanlarına direniş sloganlarını taşıdılar.

DİSK flamaları, direniş önlükleri ve dövizleriyle LC Waikiki’nin Mecidiyeköy’deki mağazası önünde basın açıklaması gerçekleştirerek eylemlerine başlayan MEHA işçileri polisin “slogansız ve pankartsız yürüme” dayatmasıyla karşılaştılar.

“Tazminat hakkımız gasp edilemez!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Sadaka değil hak istiyoruz!”, “Yaşasın Waikiki-MEHA direnişimiz!”, “Davamız ekmek davasıdır!” sloganlarıyla eylemlerini gerçekleştiren LC Wakiki-MEHA Tekstil işçileri, eylem yaptıkları her mağaza önünde direniş süreçlerini ve kararlılıklarını anlatan konuşmalar yaptılar. LC Waikiki’nin ürünlerini boykot etme çağrısında bulunuldu. Mecidiyeköy’deki ilk eylemin ardından Osmanbey’deki mağaza önüne geçen işçiler, gerçekleştirdikleri eylemler sırasında çevrede bulunan insanların da yoğun ilgisiyle karşılaştılar.

Waikiki mağazalarına 50 metre mesafede pankartlarını açarak sloganlarla yürüyen MEHA Tekstil işçileri Waikiki patronunu yuhalamalarla protesto ettiler.

MEHA işçilerinin dördüncü eylem noktası ve son durakları Beyoğlu İstiklal Caddesi üzerindeki Waikiki mağazası oldu. Taksim Tramvay Durağı’ndan sloganlarla yürüterek mağaza önüne gelen işçiler bir diğer işçi düşmanı şirket olan DESA’nın önünden geçerken “Emine Arslan yalnız değildir!” sloganını atarak DESA’yı protesto ettiler.

Direnişçi işçiler adına burada yapılan konuşmada Waikiki ürünlerini boykot etme çağrısı yükseltilirken haklarının gaspından sorumlu olan Waikiki’den tüm alacaklarını eksiksiz olarak vermesini istediler. Sloganlar ve alkışlar eşliğinde devam eden eylem atılan sloganlarla son buldu. Taksim’deki eyleme ATV-Sabah’ta grevde olan basın emekçileri adına bir grevci de destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Hatice Yürekli yoldaşı saygıyla anıyoruz...

Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!

“bu bir örgü: / alev bir saç örgüsü / kıvranıyor / kanlı; kızıl bir meşale gibi yanıyor / esmer alınlarında / bakır ayakları çıplak kahramanların!”

Hatice Yürekli yoldaş, umutsuzluk ve yıkım havasının hakim olduğu, devrim mücadelesinden ve örgütlülüğünden kaçışların yaşandığı, uzun geçmişlere sahip devrimci örgütlerin tasfiye olduğu ‘90’lı yıllarda seçti mücadeleyi. Bırakalım ‘70’li yılların mücadeleye kitlesel ve coşkulu katılımını, o yıllarda az-çok politikleşme eğilimi gösteren bir kitle hareketi bile yoktu. Böylesine zorlu bir dönemde mücadeleyi seçmesi ve bunun gerektirdiği örnek devrimci davranış çizgisini yaşamının her alanına taşıyabilmesi, partinin ideolojik kimliğini özümsemesiyle ve devrimci mücadeleye sarsılmaz inancıyla açıklanabilir ancak.

Hatice yoldaş, partinin sınıf ve emekçilerle bütünleşmesinde, birçok tekstil fabrikasında mücadeleyi ilmek ilmek örerken, bizzat görev aldı. “Buz kırıldı, yol açıldı! Her şey yeni Ekimler için!” şiarında özetlenen ruhla, yeni temeller üzerinde ortaya çıkan, yeni bir geleneğin ve kültürün temsilcisi olan partinin kurucu üyeliğini yaptı. Gözaltına alındığında polis tutanakları hep şu onur dolu sözlerle sonlandı: “*Sorulan sorulara cevap vermeyerek, Türk polisini ve Türk mahkemelerini tanımadığını, kimsenin sorgulayıp yargılayamayacağını beyan etti.*” Çıkarıldığı duruşmalarda yaptığı siyasal savunmalarla yargılayanları yargıladı ve aynı toklukla komünist kimliğini ve mücadelesini savundu. Zindanlarda partili olmanın gereklerini sağlam ve sarsılmaz bir komünist olarak yerine getirdi. Ulucanlar katliamında gerek barikatta, gerek mahkemede, komünist kimliğini partinin bayrağına leke sürmeden taşıdı.

Ve son olarak 20 Ekim’de başlayan zindan direnişine, “*Bu yanıyla emeğe saygı, insana saygı bu direnişe omuz vermeyi gerektiriyor. Sadece kendimiz için değil, yaşamı köleleştirilmiş milyonlarca işçi ve emekçinin haklı davasını savunmak için de direniyoruz.*” diyerek ölüm orucu direnişçisi olarak katıldı. Devrimci siyasal kimliğe dönük kapsamlı teslim alma saldırısına karşı 1. Ekip’te, barikatın en ön safında olmanın onuruyla, ölümüne direnişi seçerek bedenini barikatlaştırdı.

Daha direnişin başında şunları söylemişti: “*Kendi adıma ise şunları söyleyebilirim. Bir devrimcinin en temel sorumluluğu parti ve devrimin çıkarlarını her şeyin üzerinde tutmaktır. Bugüne kadarki siyasal yaşamımda bu temel sorumluluğun hakkını vermeye, her koşulda partinin ve devrimin kızıl bayrağını hep yükseklerde tutmaya çalıştım, bugün de olduğu gibi. Partim, bana ölüm orucu direnişçisi olma onurunu vermiş bulunuyor. Bu onura layık olmayı, tarihsel önemdeki bu sorumluluğu yerine getirmeyi sadece partime karşı değil, devrime karşı bir görev olarak algılıyorum. Çünkü, biz devrimci ve komünist tutsakları hücrelere atmayı planlayanlar, oralarda devrim ve komünizm ütopyamızı boğacaklarını sanıyorlar. Buna asla izin vermeyeceğiz. Yaşamımızın biyolojik olarak sona ermesine rağmen devrim ve sosyalizm savaşımızın haklılığına gölge düşürmeyeceğiz. Düşmanın teslim alma çabalarını direnişimizin gücüyle boşa düşüreceğiz!”*

Ve Hatice yoldaş en ön saflarda aldı yerini. Bu onurlu direnişin altıncı ayında, 22 Nisan 2001’de ölümü yiğitçe kucaklayan Hatice Yürekli, bu sözleri hangi bilinç açıklığı ve hangi iradeyle söylediğini göstererek ölümsüzleşti.

Hatice Yürekli yoldaşın Ölüm Orucu direnişine geçişte yapılan band takma töreninde yaptığı konuşma...

“Kazanan biz olacağız, kazanan devrim davası olacak!”

Hatice Yürekli

“Bugün direnişin kızıl bayrağı bizlerin ellerinde! Bu onura layık olmak, bayrağı hep yükseklerde dalgalandırarak, gerektiğinde onun rengini kanımızla daha da kızılaştırmak boynumuzun borcu. Bizi teslim alabileceğini sananlar ne büyük bir yanılgı içerisinde olduklarını göreceklerdir. Devrim davasının yenilmezliği görkemli direnişimizle bir kez daha gösterilecektir sınıf düşmanına...”

Tarihsel önemde bir sürecin içerisindeyiz. Hücre saldırısına karşı başlatmış olduğumuz SAG Direnişimizi Ölüm Orucu aşamasına taşımış bulunuyoruz. Bu vesileyle kısaca birkaç şey söylemek istiyorum.

Düzen ve devrim cephesi, en durgun dönemlerde dahi sürekliliği kesilmeyen bir çatışma içerisinde. Bugün, sermaye devleti, bu coğrafyada gerçekleşecek devrimin temel gücü olan işçi sınıfı başta olmak üzere tüm ezilenlere karşı kapsamlı bir saldırı içerisinde; tüm alanlarda, iktisadi, siyasi, ideolojik, kültürel, vb... Bu kapsamlı saldırının tüm sonuçlarına varabilmesi için, okun sivri ucunu öncelikle, ezilenlerin temel çıkarlarının temsilcisi devrimcilere yöneltir. Bu hep böyle olmuştur. Toplumun en direngen, en dirençli kesimini oluşturan devrimciler, dışarıda süreklileşmiş bir azgın devlet terörüyle, içerde hak gaspları, vahşi saldırılar ve katliamlarla karşı karşıya bırakılmışlardır. Amaç; en dirençli kesimleri ezerek, imha ederek, toplumu daha rahat köleleştirebilmenin koşullarını oluşturmaktır.

Bugün bu saldırıların en kapsamlısıyla karşı karşıyayız. F tipi denilen hücre cezaevleri tam da bu kapsamda bir amaç doğrultusunda gündemleştirilmiştir. Hepimizin bildiği gibi, hücrelerde teslim alınmak istenen, devrimci düşünce ve değerlerimiz, yaşam biçimi ve ideallerimizdir. Özünde ise bir ideolojik saldırdır bu. Belki de düzen ve devrim cephesini karşı karşıya getiren en sert çatışmalardan biri olacaktır.

Bu nedenlerle, tam da sorunun ciddiyetine ve önemine denk düşen bir direniş sürecini başlatmış ve direnişimizi Ölüm Orucu aşamasına çıkarmış bulunuyoruz. Bunun özünde ideolojik çatışma olduğunu söylediğimizde, aslında biz, zaferi tüm sonuçlarından bağımsız olarak daha en başta, yanıtımızı tok ve net bir biçimde direniş olarak ortaya koyduğumuz yerde kazandık. Zafere inancımızı esasta ideolojik güçlülüğümüzden alıyoruz. Devrime ve komünizme olan sarsılmaz inancımızdan alıyoruz. Bununla birlikte; “Esnemektense kırılmayı tercih ederiz, biz hazırız, bayrağımıza leke sürdürmeyeceğiz!”, “Artık tereddütsüz öleceğiz!” diyen şehitlerimizden ve “Teslim mi olacaksınız, ölecek misiniz?” dayatmalarına “Devrimci tutsaklar teslim alınamaz,

asıl siz teslim olun!” şiarıyla sembolleşen ve devrim tarihimizde onurlu yerini alan görkemli Ulucanlar direnişimizden!

Kendi adıma ise şunu söyleyebilirim. Bir devrimcinin en temel sorumluluğu parti ve devrimin çıkarlarını her şeyin üzerinde tutmaktır. Bugüne kadarki siyasal yaşamımda bu temel sorumluluğun hakkını vermeye, her koşulda partinin ve devrimin kızıl bayrağını hep yükseklerde tutmaya çalıştım, bugün de olduğu gibi. Partim, bana Ölüm Orucu direnişçisi olma onurunu vermiş bulunuyor. Bu onura layık olmayı, tarihsel önemdeki bu sorumluluğu yerine getirmeyi sadece partime karşı değil, devrime karşı da bir görev olarak algılıyorum. Çünkü, biz devrimci ve komünist tutsakları hücrelere atmayı planlayanlar, oralarda devrim ve komünizm ütopyamızı boğacaklarını sanıyorlar. Buna asla izin vermeyeceğiz. Yaşamımızın biyolojik olarak sona ermesine rağmen devrim ve sosyalizm savaşımızın haklılığına gölge düşürmeyeceğiz. Düşmanın teslim alma çabalarını direnişimizin gücüyle boşa düşürecekiz!

Bugün direnişin kızıl bayrağı bizlerin ellerinde! Bu onura layık olmak, bayrağı hep yükseklerde dalgalandırarak, gerektiğinde onun rengini kanımızla daha da kızılaştırmak boynumuzun borcu. Bizi teslim alabileceğini sananlar ne büyük bir yanılgı içerisinde olduklarını göreceklerdir. Devrim davasının yenilmezliği görkemli direnişimizle bir kez daha gösterilecektir sınıf düşmanına. Temsil ettiğimiz sınıfa, işçi sınıfına layık komünistler olduğumuz bir kez daha görülecektir. Sonuçları ne olursa olsun, kazanan biz olacağız, kazanan devrim davası olacak.

Yoldaşlar ve siper yoldaşları olarak, tarihsel önemde bir sorumluluğu omuzlamış bulunuyoruz. Bu sorumluluğun hakkını vereceğimize inancım tam.

Şimdiden zaferimizi kutluyorum!

Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz!

Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!

Yaşasın Marksizm-Leninizm!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Direnişçi kadınların mücadele çağrısı!

ATV-Sabah grevcisi: “Grev, grev, grev!”

Yazı yazmaya başlarken, attığımız bu slogan geldi aklıma. Bugün grevde 61. günümüz. İlk greve çıktığımız gün “herhalde bir ay da biter” gibi çocukça bir saflık içindeydik. Bir arkadaşımız “bir yıldan önce bitmez” dediğindeyse çok kızmıştık. Bunun sebebi hem sürenin uzun olması hem de niye o kadar sürsün ki, o zamana kadar işveren çoktan pes eder duygusuydu. Ancak anlıyorum ki hayır, işveren “pes etmiyor”. Bizlerin yani direnişteki, grevdeki kadınların pes edeceğini sanıyor. Bu yüzden de süre uzuyor. İnsanların kararlılığını, inançlarını görünce geri adım atıyorlar.

Ben Sabah-ATV’nin de içinde bulunduğu Turkuvaz grubunda greve çıkan 10 gazeteciden biriyim. Greve çıkma amacımız bütün işkollarında yaşanan sendikasılaştırma ve işverenin toplu iş sözleşmesinden kaçmasıydı. Toplu iş sözleşmesinin en önemli boyutu ekonomi ve iş güvencesi olduğu gibi, diğer boyutu örgütlü basının özgür basın olmasıdır. Greve çıktıktan 4 gün sonra işveren tek taraflı iş akdimizi feshetti. Onlara göre biz şu an grevde değil, direnişteyiz. Ancak bizim bunu kabul etmediğimizi en baştan söylemek gerekiyor. İşverenimiz olan Çalık Grubu haklı grevimizi haksızlığa düşürme çabasında. Biz sayıca az olduğumuzdan dolayı üretimi durduramadık.

Burada kısaca basın ve kitle iletişim araçlarına ve sendikal örgütlenmeye bakarsak: Yıllardır sendikanın girmesinin çok zor olduğu bir alandır, basın. Sendikanın “s”sine bile tahammülü olmayan patronlar ve aynı zamanda sendikaya karşı inançsızlık taşıyan, “ben işçi miyim” diyen bir gruptan bahsediyoruz. Bu yüzden de grevin ancak filmlerde olacağını düşünen bir işkoludur. Biz Sabah-ATV’de bunu başardık. Görüşmeler sırasında “Grev mi çıkacaksınız?” gibi alaylı sorularla karşılaştık. Mutlu ve gururluyuz, biz üstümüze düşeni yaptık. Yapmayanlar utansın!

Özellikle Türkiye demokrasisi için kalem oynatan, sözde demokratlar bizim grevimizi görmemeyi tercih ettiler. Kendi sürecimiz için konuşmak gerekirse; üretimi durduramadık, ancak kamuoyu yaratarak bu grevin başarıya ulaşmasını sağlayabiliriz. Onlar bizi 10 kişi sanıyor. Oysa biz hiç kendimizi 10 kişi hissetmedik. Bazen 100, bazense 1000’ler olduk.

Ekonomik krizin çalışanların kolunu kanadını kırdığı bu süreçte öncelikle ortak emek platformları oluşturulup, küresel ekonomik krizin aşılması noktasında projeler üretilmeli, bu projeler kamuoyu ile paylaşılmalıdır. Sonraki adım olarak ortak eylemlilikler planlanmalı, konfederasyonlar bu konuda ortak çalışmalı, güçlerini birleştirmelidir. 1 Mayıs’a bu bağlamda kitlesel katılım, işçi sınıfının hak mücadelesi açısından çok önemli. Özelinde kendi grevimiz içinse iletişim araçlarının kapalı olmasından dolayı, bireylerin kendi çevresinde grevi yaygınlaştırması, bu greve sahip çıkması önemlidir.

Çünkü bu grev hak arama mücadelesiyle beraber özgür, tarafsız haber alma hakkı için sahiplenilmeli, kitleselleştirilmelidir.

Son olarak 1 Mayıs yaklaşırken: “Yaşasın işçinin, emekçinin bayramı!”

Çilem Dalgıç / Sabah-ATV grevcisi

**Sinter’de direnen kadın işçi:
“Mücadeleyle kazanacağımız çok şey var!”**

Ben Sinter Metal’de 110 günü aşkındır direnen ve gittiği yere kadar direnecek işçi kadını. Direnişimiz kapının önünde özverilerimizle devam ediyor. Kararlı olduğumuzu buradan bir kez daha haykırıyorum. Direnişimizde, ilk günlerde ziyaretçilerimiz eksik olmuyordu. Şimdi ziyaretlerin sayısı çok azaldı. Direnişimizin kazanılması için herkesi direnişimize

ilk gün gibi bize destek olmaya, direnişimizi büyötmeye çağırıyorum.

Ben bir kadın işçi olarak bu yıl ilk defa 1 Mayıs’a katılacağım. 110 gündür direnişte çok şey öğrendim. Eskiden böyle bir günden haberim bile yoktu. İşçi kimliğimi bu direniş sayesinde kazandım.

Arkadaşlar, işyerlerinizde sorunlarınıza karşı direnişe geçin, direnişimiz size örnek olsun. Mücadele etmek için kaybedecek bir şeyimiz yok, kazanacağımız çok şey var.

Necla Öztürk / Sinter Metal işçisi

Emekçi kadınlar! İşe gitme, 1 Mayıs’ta alanlara çık!

1 Mayıs dünyada ve ülkemizde işçi ve emekçi bayramı olarak kutlanıyor. Ne yazık ki dünyada ve ülkemizde emekçi kadınlar ikinci sınıf olarak görülüyor. Kapitalizm ve onun savunuculuğunu yapan burjuva medya kadınlara ikinci sınıf konumunu kabullendirmiştir. Kadının yeri evi, kocasının yanı, çocuklarının bakımı vb. diyerek tüm yükü işçi ve emekçi kadınlara yüklemiş durumdadır. Öte yandan yaşama koşulları ve hayat pahalılığı, kadının evinden çıkarılıp fabrikalara, işyerlerine, tarlalara gönderilmesine neden oluyor. İşte o zaman ailemizin bakımı ikinci plana bırakılıyor.

Fabrikalarda, kamu alanlarında erkek sınıf kardeşlerimizle aynı sürede çalışmamıza rağmen biz kadınların mesaisi eve gelince yeniden başlıyor. Evin günlük düzeni, çocuğun ihtiyaçları derken kadının mesaisi gecenin geç saatini buluyor. Öyle ki ben çalışan kadınların iki saat uykuyla işe geldiklerini biliyorum.

Biz işçi ve emekçi kadınlar mücadeleye bakışımızı ikinci plana bırakıyoruz. 1 Mayıs, 8 Mart gibi özel günlerde alanlara çıkmaya pek sıcak bakmıyoruz, o günleri sadece erkeklere yüklüyoruz ve hatta erkekler gitmiyor bizim ne işimiz var gibi bir dizi sözler ediyoruz.

Biz kadınlar, 1 Mayıs’ta işe gitmeyip alanlarda olmalıyız. Sadece o gün için değil, fabrikalarımızda sendikal mücadelede, direnişlerde biz kadınlar ön planda olmalıyız.

Emekçi kadınlar, 1 Mayıs’ta alanlara!

Ümraniye’den bir kadın tekstil işçisi

Soluğumuz yettiği kadar taleplerimizi haykırmalıyız!

Merhaba dostlar;

İşçi ve emekçilerin yani bizlerin taleplerimizi haykıracağımız dayanışma günü yaklaşıyor. Bugün bizi görmek istemeyenlere, köle gibi çalıştırarak sömürenlere karşı taleplerimizi en gür bir şekilde haykırmalıyız. Tüm emekçi kadınlar, 1 Mayıs’ta alanlarda olmanın ne kadar önemli olduğunun bilinciyle hareket etmeli, çifte sömürüye maruz kalan kadın emekçilerin taleplerini daha güçlü ve daha coşkulu haykırmalıyız. Çok fazla çalıştıran ve kadın olduğumuz için bizi ucuz işgücü olarak görenlerin karşısına dikilmeliyiz.

Bizler emekçi kadınlarız ve biz de bu ülkede varız. 1 Mayıs’ta alanlara çıkmalıyız. Soluğumuz yettiği kadar taleplerimizi haykırmalıyız.

Ümraniye’den bir kadın makine teknisyeni

MEHA işçisi Saliha Gümüş'le direniş sürecine ilişkin konuştuk: “Biz sustukça bizi ezenler hep olacak!”

- Direniş size ne kazandı?

Öncelikle bireysel olarak birlikte bir şeyler yapmanın ve paylaşımın coşkusunu yaşadım. Direnerek, birlikte hareket ederek kazanılabilecek çok şey olduğunun farkına vardım. İlk defa bir direnişe katıldım ve bu çadırdaki çok şey öğrendim.

- Direnişteki kadınların yaşadığı zorluklar sizce nedir?

Bu ülkede kadın olmak çok zor. Direnişçi bir kadın olmak ise daha zor. Kadınlar evde ailelerine, çadırdaki patronlarına karşı direniyorlar. Çünkü ailesinin baskı yaptığı birçok kadın arkadaşımız var ve onlar tüm zorluklara karşı direnmekten vazgeçmiyorlar.

- Bundan sonra direnişi nasıl sürdüreceksiniz?

Bugün Türkiye’de ve dünyada işsizler ordusu gün geçtikçe büyüyor. Haklarını bilmeyen o kadar çok insan var ki

Bugün bu kadar kolay ve basit bir şekilde işten atılıyorsak, bunda biz işçilerin suskunluğunun, her şeyi sorgusuz kabul etmesinin büyük payı var. Biz MEHA işçileri sestik, şimdi çığlık olduk büyüyüyoruz. Diğer işçilerle birlikte tek yürek hakkımızı arıyoruz. Bundan sonra da eylemlerimiz tüm hızıyla devam edecek. LC Waikiki haklarımızı verene kadar gerekirse tüm Türkiye’deki mağazaları önünde sesimizi duyuracağız.

- İşçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs hakkında ne düşünüyorsunuz?

1 Mayıs işçi bayramı, ama işçilere bayramlarını istedikleri şekilde kutlama özgürlüğü tanınmıyor. ‘77 1 Mayısı’nda yaşananlar ve oradaki katledilenler anısına Taksim Meydanı’na gitmeyi düşünüyorum ve tüm emekçileri Taksim’de olmaya çağırıyorum.

- 1 Mayıs’la ilgili emekçi kadınlara neler söylemek istersiniz?

Ben 45 gün önce çalışan bir emekçiydim. Haklarım aylarca verilmediği için suskunluğumu bozdu. Hakkımı istediğim için de işten atıldım ve anladım ki biz sustukça bizi ezen eller hep olacak. Bugün haklarımızı alabilmek için direniyorsak bu çadırdaki, birlikte kazanacağımıza inandığım içindir. Bu sadece LC Waikiki MEHA işçilerinin değil tüm işçilerin kazanımı olacaktır.

1 Mayıs işçi bayramı, işsiz de olsak biz emekçiler olarak ortak sesimizi yükseltmemiz gereken bir gün. Gelin birlik olalım, 1 Mayıs’ta emekçiler olarak hep birlikte haykıralım!

(Emekçi Kadın Bülteni’nin Nisan 2009 tarihli son sayısından alınmıştır...)

Emekçi kadınlara çağrı...

Geleceksizliğe, açlığa, sefalete, çifte sömürüye ve krize karşı 1 Mayıs’ta alanlara!

İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs yaklaşıyor. Bu yılki 1 Mayıs apayrı bir anlam ve öneme sahip. Kapitalistler tüm dünyada ve Türkiye’de krizin ağır faturasını işçi ve emekçilere ödetiyorlar. İşten atmalar, ücretsiz izinler, hak gaspları ilk elden başvurdukları saldırılar arasında. Fakat bunun daha başlangıç olduğunu, önümüzdeki dönemde bunları kat be kat aşan saldırılara hazırlık yaptıklarını şimdiden ilan ettiler.

Bu saldırılardan emekçi kadınlar payına iki kat daha fazlası düşecektir. Daha krizin ilk döneminde pervasızca uygulanan saldırılardan nasibini ilk alan işçi kadınlar oldu. Ezici çoğunluğu herhangi bir güvenceden yoksun olarak çalışan işçi kadınlar, daha savunmasız görülüp çok düşük ücretle ve yoğun çalıştırılıyorlar. Yerine göre kapı dışarı edilerek tekrar eve hapsediliyorlar. Sonuçta krizin yükü emekçi kadının sırtına daha şiddetli biçimde bindiriliyor.

Krizden emekçi kadınların payına yalnızca bunlar düşmüyor. Ekonomik sorunlar, geçim sıkıntısı, beraberinde şiddeti üretiyor. Aile içi şiddet sonucu öldürülen kadınların sayısı yükseliyor. Boşanmalar artıyor, kadınlar fuhuş batağına sürükleniyor. Ahlaki ve kültürel yozlaşma yaygınlaşıyor. Kısacası emekçi kadının yaşamı adeta kabusu çevriliyor.

Kadının yaşadığı sorunlar bunlardan da ibaret değil. Dünyanın dört bir yanında kadınlar, her türlü baskı ve şiddete giderek artan biçimde maruz kalıyorlar. Irak’ta Amerikan askerleri tarafından fuhuşa zorlanıp, tecavüz edilen kadınlar... Filistin’de evleri başlarına yıkılıp çocukları katledilen, İsrail askerlerinin zulmüne karşı göğsünü siper eden kadınlar. Afganistan’da işgalci NATO askerlerinin tecavüz ettiği, gerici dinci yönetimin çıkardığı kanunlarla evlilik içi tecavüzün meşrulaştırıldığı, insan yerine bile konulmayan kadınlar... Hindistan’da, Çin’de sırf kız çocuğu olduğu için doğar doğmaz mezara gömülen, Afrika’da açlık, her türlü hastalık ve bakımsızlıktan her yıl ölen binlerce kadın... Özellikle işsizliğin kol gezdiği ülkelerde, uyuşturucu ve fuhuş tüccarlarının ağına düşüp bataklığa itilen yüzbinlerce kadın... Ve Türkiye’de H. Üzmezlerin 14 yaşındaki kız çocuklarına tecavüz edişlerini aklayan Adli Tıp Kurumu ve mahkemeler... Kürt illerinde töre ve namus katliamlarına maruz kalan kadınlara eğitim adı altında daha çok dini eğitim verilmek istenmesi, vb...

Emekçi kadınların işte bu nedenlerden dolayı mücadele etmeye, alanlara çıkmaya, yaşamını iki kat daha fazla köleleştiren bu düzenden hesap sormaya, fabrikasında, işyerinde, mahallesinde örgütlenmeye her zamankinden daha çok ihtiyacı var. Emekçi kadınlar, yaşamda olduğu gibi kavgada da var olduğunu göstermelidir. 1 Mayıs’ın özüne yakışır biçimde iş bırakarak alanlara çıkmalıdır.

1 Mayıs, emekçi kadınların hak alma bilinciyle alanlarda yer aldığı bir gün olmalıdır. 1 Mayıs taleplerimizi daha gür biçimde haykırdığımız, bedel ödemeyi ve ödetmeyi göze aldığımız bir mücadele günü olmalıdır.

Desalar’da, Meha Tekstil’de, IBM’de, ATV Sabah’ta, Sinter’de, Gürsaş’ta, Kurtiş Matbaa’da ve daha başka fabrika ve işyerlerinde, hak alma mücadelesi yürüten kadınlı-erkekli sınıf kardeşlerimizle birlikte alanlarda yerimizi almalıyız. Ve sadece 1 Mayıs alanında da değil, her yeri 1 Mayıs alanına çevirerek yaşamımızı, emeğimizi ve geleceğimizi çalan hırsızlardan hesap sormalıyız.

Emekçi Kadın Komisyonları olarak emekçi kadınları, çifte sömürüye, her türlü baskı ve şiddete, geleceksizliğe ve kapitalizmin krizine karşı 1 Mayıs’ta alanlara çıkmaya, talep ve özlemlerimizi haykırmaya çağırıyoruz.

Hatice Yürekli Ankara’da anıldı

Ölüm Orucu Direnişi’nin 182. gününde 22 Nisan günü şehit düşen Hatice Yürekli, 22 Nisan’da Ankara’da iki farklı etkinlikle anıldı.

İlk olarak BDSP Yüksel Caddesi’nde bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada, Habip, Ümit ve Hatice yoldaşlardan devralınan kızıl bayrağın bugün daha da yükseklerde dalgalandığı ve katil devletten hesap sorulacağı söylendi. Sınıf devrimcilerinin devrim ve sosyalizm davasındaki karalılıkları bir kez daha vurgulandı. Eylemde “Hatice yoldaş ölümsüzdür!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!” sloganları atıldı.

İkinci etkinliği ise Emekçi Kadın Komisyonu gerçekleştirdi. Basın açıklamasının ardından TAKSAV’da bir sohbet gerçekleştirildi.

Emekçi Kadın Komisyonun gerçekleştirdiği etkinlikte komisyonun misyonundan bahsedildi. Kadının özgürleşmesinin ancak mücadeleyle mümkün olduğu vurgulandı. Hatice Yürekli’nin devrimci yaşamına ilişkin bir konuşmanın ardından Habip, Ümit ve Hatice yoldaşların mirası üzerinden devrimci kimlik tartışması yapıldı. Kavgada yitirilen yoldaşların başeğmez tutumunun partinin tutumu olduğu ifade edilerek, örgütlü devrimci kimliğe vurgu yapıldı. Canlı geçen sohbetin ardından etkinlik sonlandı.

Kızıl Bayrak / Ankara

YTÜ’de saldırılar sürüyor!

YTÜ’de İP/TGB-polis-rektörlük işbirliği ile başlayan saldırılar 23 öğrencinin okula girişinin engellenmesi ile sürüyor.

10 Nisan’da gerçekleştirilen basın açıklamasının ardından 13 Nisan’dan itibaren kapı önünde bildiri dağıtımına başlandı. Ortak bildirilerin kullanıldığı dağıtımlarda öğrencilerle ve akademisyenlerle konuşmalar gerçekleştirildi. Polis saldırısı ve İP/TGB çetesi ile eğitim hakkının gaspı teşhir edildi.

Devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler soruşturma süreci ile birlikte kapı önünü de mücadele alanının bir parçası haline getirdiler.

Dışarıdaki faaliyetle paralel biçimde okul içerisindeki güçler de aynı materyalleri kullanarak ve özgün araçlara başvurarak saldırıyı teşhir konusu yaptılar.

Devrimci siyasal faaliyete çok yönlü bir saldırıya kalkışan polis ve idare ise 14 Nisan’da çevik kuvvet ve ÖGB ile bir kez daha içerideki afişlere saldırdı ve öğrencileri tartakladı. Öğrencilerin tepkisini çeken saldırının ardından afişler yeniden asıldı ancak saldırıya uğrayanlardan 2 öğrenciye daha ihtiyati tedbir kararı konularak okula girişi yasaklandı. Okul önünde gerçekleştirilen bildiri dağıtımı ile saldırıları teşhir faaliyeti 15-17 Nisan tarihleri arasında da sürdü.

20 Nisan’da gerçekleştirilen basın açıklaması öncesinde yaygın bir kitle çalışması yapıldı. Açıklamada YTÜ öğrencileri imzalı “Rektörlük-polis-İP/TGB çetesi işbirliğine son! Üniversitelerde faşist çetelere geçit vermeyeceğiz!”, “Soruşturmalar, cezalar geri çekilsin! Eğitim hakkımız engellenemez!”, “Polis, çeteler dışarı! Öğrenciler içeri!” yazılı pankartlar açıldı.

Açıklamada süreç anlatıldı ve YTÜ ana giriş kapısı önünde hafta boyunca saat 11.00-14.00 arasında devam edecek oturma eyleminin çağrısı yapıldı.

Eylemin üçüncü günü olan **22 Nisan**’da grup Bandista, Önder Babat Kültür Merkezi Müzik Grubu ve Serhad Raşa şarkılarıyla kapı önünde eylemlerine devam eden devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere destek verdi. Okul içerisinden öğrencilerin de katılımıyla oturma eylemi küçük çaplı bir etkinliğe dönüştü.

3. gün yaka kartlarının ve el ilanlarının dağıtımı ile başladı. Dağıtımlar dışarıda ve içeride paralel olarak gerçekleştirildi.

Kapı önünde YTÜ öğrencileri imzalı “Rektörlük-polis-İP/TGB çetesi işbirliğine son! Üniversitelerde faşist çetelere geçit vermeyeceğiz!”, “Soruşturmalar, cezalar geri çekilsin! Eğitim hakkımız engellenemez!”, “Polis, çeteler dışarı! Öğrenciler içeri!” yazılı pankartlar ve “YTÜ’de hava durumu: YÖK gürültülü, sağanak SORUŞTURMALI, parçalı POLİSLİ!”, “Çevik polis 2 Nisan’dan beri üniversitede! YÖK kalkacak, polis gidecek, üniversiteler bizimle özgürleşecek!”, “Okula alınmayışımızın 15. günü. Eğitim hakkımız için oturma eylemindeyiz!” yazılı dövizler açıldı.

Öğleden sonra ise müzik gruplarının katılımıyla bir saatlik bir etkinlik düzenlendi. Birlikte söylenen türküler ve çekilen halayların ardından oturma eylemi saat 14.00’te sona erdi.

Ekim Gençliği / YTÜ

Gençlikten direniş ziyareti...

“MEHA işçisi yalnız değildir!”

Üniversite öğrencileri 44 gündür fabrika önünde kararlılıkla direnişlerini sürdüren LC Waikiki MEHA işçilerine 17 Nisan günü bir ziyaret gerçekleştirdi.

Üniversite öğrencilerine direnen işçilerin sesini taşımak için başlatılan kampanya kapsamında 16 Nisan günü İstanbul Üniversitesi Öğrenci Kültür Merkezi’nde MEHA işçilerinin de katıldığı bir panel düzenlenmişti. 17 Nisan’da ise öğrenciler MEHA işçilerini direnişlerini sürdürdükleri çadırlarında ziyaret ettiler.

“Emeği, onuru ve geleceği için direnen LC Waikiki Meha işçisini selamlıyoruz!” pankartı ardında toplanan öğrenciler fabrika önüne yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüş sırasında “MEHA işçisi yalnız değildir!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!”, “Yaşasın MEHA direnişimiz!”, “Sinter-Gürsaş-MEHA-DESA işçisi direniyor!” sloganları atıldı. MEHA işçileri ise öğrencileri “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hep beraber ya hiçbirimiz!” sloganıyla karşıladı.

Direniş çadırının önüne geçildikten sonra burada üniversite öğrencileri adına bir konuşma yapıldı. Yapılan konuşmada şunlar söylendi: “*Krizin bedeli başta işçiler ve emekçiler olmak üzere halkın tüm kesimlerine ödetilmek isteniyor. Bugün enflasyon, işsizlik, yoksulluk her geçen gün artmaktadır. Üniversite öğrencileri olarak biliyoruz ki kriz işçilere, emekçilere, öğrencilere kısacası toplumun her kesimine geleceksizliği dayatıyor. Biz üniversiteliler geleceği kazanmanın yolunun, zorbalık düzenine karşı birlik ve mücadeleden geçtiğini düşünüyor; bu anlamda emeği ve onuru için direnen LC Waikiki MEHA işçilerinin mücadelesinin yanında olduğumuzu ifade ediyoruz.*”

MEHA işçileri adına yapılan konuşmada öğrencilerin bu ziyaretinin çok anlamlı olduğu belirtildi, bu tür mücadelelerde dayanışmanın, birlik ve beraberliğin önemi vurgulandı. Yapılan sohbetlerin ve çekilen halayların ardından ziyaret sona erdi.

Ekim Gençliği / İstanbul

Kamp-Üs Dergisi festivale hazırlanıyor!

İstanbul Üniversitesi’nde çıkardığımız Kamp-Üs dergisi bu yıl bir kez daha festival yapmaya hazırlanıyor.

YÖK, senenin başında açıkladığı “Özgür ve Güvenli Üniversite” projesiyle, okullarda İngiltere’deki “HydePark” modelini uygulamak istiyor. Öğrencilerin özgürce fikirlerini ifade edemediği, ettiği koşullarda ise soruşturma, okuldan uzaklaştırma ve atılma saldırılarıyla karşı karşıya kaldığı bir dönemde bu projeye “özgürlük” sadece bir alana hapsedilecek. Projenin bir diğer ayağını oluşturan “güvenli üniversiteler” uygulaması ile okula polisin girmesi yasaklanacak ancak ÖGB’lerin yetkileri arttırılarak polis düzeyine getirilecek.

Bizler de bu projeyi teşhir etmek ve gerçek özgürlüğün sınırlar belirtilerek gelemeyeceğini vurgulamak için “Özgürlük” konulu bir festival gerçekleştireceğiz. Atölye çalışmalarıyla, dergimizle ve fakülteler içerisinde gerçekleştireceğimiz etkinliklerle festivale hazırlanacağız.

Geçtiğimiz sene oluşturduğumuz atölyelerin birkaçı çalışmalarını hızlandırarak sürdürüyor.

Sinema Atölyesi özgürlük temalı belgesel çekimine başladı. Öğrencilere, işçilere, yolda gördüğümüz herkese özgürlüğün onlar için ne anlam ifade ettiğini soruyoruz.

Fotoğraf Atölyesi gecekondlu mahallelerinde çekimlere başladı. İlk olarak Fatih Sultan Mehmet Mahallesi’nde çekimler yapıldı. 22 Nisan günü ise 1 Mayıs konulu 2007-2008 Taksim 1 Mayıs’ının fotoğraflarından oluşan sergi Edebiyat Fakültesi yemekhane girişinde müzik dinletisiyle birlikte gerçekleştirildi. Bilim-Felsefe Atölyesi geçtiğimiz hafta gerçekleştirdiği toplantıyla birlikte çalışma hattını belirledi.

Festival çalışmalarına atölyelerin güçlendirilmesi ve fakültelere taşınması hedefleriyle devam edeceğiz.

Kamp-Üs Dergisi çalışanları

Ege Üniversitesi’nde devlet terörü!

20 Nisan günü Ege Üniversitesi İnşaat Fakültesi’nde sabah saatlerinde yurtsever bir öğrenci sivil polisler tarafından silahla tehdit edildi. Yaşanan tartışmada sivil polis tarafından okul içerisinde üç el ateş açıldı. Olay üzerine fakülte önünde yurtsever, ilerici gençlik toplandı.

Bunu fırsat bilen bir grup faşist de yurtsever, ilerici gençliğe karşı toplanmaya başladı. Faşistlerle yaşanan çatışmanın ardından çevik kuvvet bölgeyi ablukaya aldı. Faşistler, inleri olan Meslek Yüksek Okulu’na kaçtılar. Çevik kuvvet ise MYO önünde barikat kurarak faşistleri korumaya aldı. MYO’ya girmek isteyen öğrenciler çevik kuvvetin saldırısına uğradı.

Kitlenin dağılmaması üzerine çevik kuvvet geri çekildi. Kitle sloganlarla Edebiyat Fakültesi’ne yürüdü. Edebiyat Fakültesi’nde süren kısa bekleyişin ardından Yurtsever Demokratik Gençlik Meclisi rektörlüğe sessiz yürüyüş yapma kararı aldıklarını açıklayarak yürüyüşe geçti. Ortak sloganlarla yürüme önerileri ise “bizim kararımız böyle” denilerek reddedildi.

Rektörlük önünde oturma eylemi yapan ve rektörlükle görüşme yapan kitle daha sonra Edebiyat Fakültesi’ne geri döndü. Yurtsever öğrenciler, okuldan toplu çıkma önerisine “toplular düşmanı toplar” diyerek katılmadılar. Devrimci demokrat öğrenciler ise saat 17.00’de toplu çıkış yaptılar.

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği

8. Bir-Kar Gençlik Kampı başarıyla gerçekleştirildi...

“Öğren, örgütlen, alternatif yarat!”

Her yıl geleneksel olarak düzenlediğimiz Bir-Kar Gençlik Kampı'mızın 8.'sini bu yıl, 12-18 Nisan 2009 tarihleri arasında, Almanya'nın Kleve kentinde gerçekleştirdik.

8. kampımızı gerek katılımın bileşimi ve gerekse de içerik bakımından bir eğitim kampı olarak planladık ve buna uygun olarak gerçekleştirdik. Bu çerçevede önceki kamplara nazaran daha sınırlı bir katılımı tercih ettik.

Kapitalizmin ağır ekonomik krizi, toplumun her kesimine olduğu gibi gençliğe de ağır bir fatura çıkartmaktadır. Bu fatura gençlik için işsizlik, yoksulluk, yozlaşma ve geleceksizlik anlamına gelmektedir.

Fakat ne yazık ki, Almanya'daki gençlik kitlesi ve onun bir parçası olan Bir-Kar Gençliği, bu ağır saldırılara karşı bilinç ve örgütlülük bakımında son derece zayıf bir konumdadır. Bu durumu kamp çağrımızda şöyle dile getirmiştik: “*Kabul etmeliyiz ki, halihazırdaki güçlerimiz bilinç ve örgütlülük olarak oldukça yetersizdir. Örneğin birçok arkadaşımız için dinsel, mezhepsel, bölgesel ve ulusal kimlikler, sınıfsal kimliğinden önce gelebilmektedir. O kadar ki, devrimci kimlik için asgari koşul olan, bilimsel bir dünya görüşünden bile yoksundurlar.*

Tam da bu nedenlerden hareketle, bu seneki 8. Bir-Kar Gençlik Kampımızı bir eğitim kampı olarak gerçekleştirmeyi kararlaştırmış bulunuyoruz.”

Eğitim kampımızın seminer konularını bu amaç ve ihtiyaç doğrultusunda, temel bazı toplumsal sorunlarda asgari bir bilinç yaratacak şekilde seçtik. Seminer başlıklarımız şunlardı: Diyalektik ve tarihsel materyalizm, ulusal sorun ve Kürt sorunu, din sorunu, kapitalist kriz ve görevlerimiz, örgütlenme sorunu, partili kimlik ve gençlik, emperyalist kültür, yozlaşma ve gençlik.

Bir aksaklık nedeniyle, diyalektik ve tarihsel materyalizm semineri dışındaki seminerlerin tümü başarıyla sunuldu. Seminer konuları çok kapsamlı olmasına, dil konusunda yaşanan problemlere ve politik seviyenin geriliğine rağmen oldukça olumlu ve verimli tartışmalar yapıldı. Sunumdan önce, konuyu özetleyen sorular hazırlayıp, bunları belli bir süre 4-5'er kişilik gruplarda tartışıp sonra genel sunuma geçme yöntemi oldukça verimli oldu. Böylece geniş toplantıda tartışmaktan çekinen arkadaşların daha aktif katılımı sağlanmış oldu.

Kampımızda seminerler ve politik tartışmalar daha ağırlıklı bir yer tutsa da, her zamanki gibi müzik, tiyatro ve folklor gibi kültürel-sanatsal etkinlikler de gerçekleştirdik. Herkesin mutlaka bir grupta yer aldığı bu etkinliklerde kolektif çalışmanın ürünü güzel ve yaratıcı örnekler çıktı ortaya.

Altı gün süren kampımızda, saydığımız etkinliklerin dışında çeşitli kitap ve kişi tanıtımları (Spartaküs, Ümit Altıntaş, Erdal Eren), film gösterimleri, yetenek yarışması, bilgi yarışması, sportif etkinlikler ve şehir turu gibi etkinlikler de gerçekleştirildi.

Kampımız baştan sona devrimci, kolektif, paylaşımcı ve dostça bir atmosferde geçti. Bütün gençlerin oldukça memnun ve mutlu ayrılması kampımızın başarısının göstergesidir.

Kampımızın son günü olan 17 Nisan akşamı, her zaman yaptığımız gibi bir haftalık kültürel-sanatsal ürünlerimizi paylaştığımız “final gecesi” gerçekleştirdik. Final gecesinin başlangıcında, Hatice Yürekli yoldaşın ölümsüzlüğünün 9. yılı vesilesiyle kısa bir anma yaptık. Gecemiz tüm kısıtlı olanaklara rağmen üretilen müzik, folklor, tiyatro, kamp görüntüleri gibi kültürel ürünlerin sergilenmesiyle devam etti ve çekilen halaylarla sona erdi.

Son etkinlik ise yaptığımız ayrıntılı kamp değerlendirmesi oldu. Önce her katılımcı arkadaş görüşlerini belirtti. Ardından diğer katılımcılar, eleştiri-özeleştiri temelinde, konuşan arkadaşın eksik ve üstün

yanlarını ve bir yoldaş olarak ondan beklentilerini dile getirdiler. Değerlendirme toplantısında bu tarzı ilk kez kullandık. Böylece değerlendirme toplantısını da eğitici bir araca dönüştürdük.

Bu bir haftalık yoğun çalışmadan gençlik çalışması, bundan sonraki kamplar ve gençliğin eğitimi çerçevesinde çıkardığımız özet sonuçlar ise şöyledir:

- Seminerleri mümkün mertebe Almanca bilen genç arkadaşlar sunmalıdır. Daha tecrübeli arkadaşlar onlara bu konuda güvenmeli, inisiyatif vermeli, onlara sadece yardımcı olmak ve önünü açmak sınırlarında müdahale etmelidir.

- Seminerlerde kuru ve sıkıcı bir dil değil, gençlerin anlayabileceği, tarihsel ve güncel somut örnek, fıkra, resim, çizim, benzetme, istatistik, karşılaştırma vb. gibi öğelerle zenginleştirilmiş, canlı, sade ve popüler bir dil kullanılmalıdır.

- Bu zenginleştirilmiş teorik anlatımı güçlendiren ve anlaşılmasını kolaylaştıran dia, sinevizyon, film gibi görsel araçlar daha çok kullanılmalıdır.

- Seminer veya eğitim çalışmasından sonra konunun anlaşılıp anlaşılmadığını bilmek amacıyla, sınav havası yaratmadan röportaj, soru, anket veya yarışma gibi uygun araçlarla kontrol edilebilmelidir.

- Seminerlerden önce en azından konuyu özetleyen kısa bir metin sunulmalıdır. Bunun dışında konuyu bütün kapsamıyla kavramayı sağlayacak tüm kaynaklar gösterilmelidir.

- Sunum sırasında çok sık olmamak kaydıyla, sözün kesilebileceğini söylemek, böylelikle anlaşılmayan şeyleri atlamanın önüne geçmek ve gençlerin rahat soru sormalarını sağlamak, yanı sıra, zaman zaman uyarıcı bazı sorular sorarak konuya ilgilerini arttırmak gerekiyor.

- Seminerlerden önce konuyu özetleyen sorular temelinde küçük gruplara ayırıp buralarda tartışmalar

yapma yöntemi, seminerin verim ve canlılığını arttırmakla kalmamakta, konunun anlaşılmasını da kolaylaştırmaktadır. Grup çalışmasında herkesin mutlaka konuşup katkı yapmasını sağlamak gerekiyor.

- Seminerler sırasında konuşan gençlerin sözlerini mümkün oldukça kesmemek, yanlış şeyler söyleseler bile onları sabırla dinlemek ve sorularına net cevaplar vermek gerekiyor.

- Kültür-sanat çalışmaları gençlik çalışmasında, örgütlenmede ve gençliğin eğitiminde vazgeçilmez bir role sahiptir. Daha etkili ve daha profesyonelce kullanılmalıdır.

- Bir gencin kendisini marksist dünya görüşü doğrultusunda asgari düzeyde donatabileceği bir eğitim programı hazırlanmalıdır. Bu programda özellikle okuma alışkanlığı zayıf olan gençler için akıcı ve eğitici romanlar ve biyografi kitapları ağırlıkta olmalıdır.

- Herkese yeteneğine ve ilgi alanına göre mutlaka bir görev verilerek topluluğun aktif bir parçası olması sağlanmalıdır. Böylece kampın disiplini ve verimliliği de doğal bir şekilde sağlanmış olacaktır.

Yerelerde mutlaka kültürel veya politik araçlar etrafında gençlik grupları kurulmalı ve bunlar gittikçe genişletilmelidir. Böylece kampta çok daha yoğun şeklini yaşadığımız kültürel, sosyal ve politik ortam bütün bir yıla yayılmış olacak ve gençler bir dahaki kampa daha da ilerlemiş olarak geleceklerdir.

- Kamp yeri için seçilen şehrin doğal güzellik, tarih, müze ve kültür bakımından gezilip görülmeye değer bir yer olmasına dikkat edilmelidir.

Kampımızın sağladığı yeni açıklıklar ve biriktirdiğimiz yeni deneyimlere dayanarak, daha ileri, daha hedefli, daha tanımlı ve daha örgütlü bir gençlik çalışması için adımlarımızı sıklaştıracamız.

Bir-Kar Gençliği / Almanya

TUYAB hak ihlalleri raporunu açıkladı!

TUYAB (Tutuklu ve Hükümlü Yakınları Birliği) hapishanelerde Ocak, Şubat ve Mart 2009 tarihlerinde yaşanan hak ihlalleri raporunu 17 Nisan günü açıkladı.

İHD İstanbul Şubesi'nde gerçekleştirilen açıklamayı TUYAB dönem sözcüsü Ayten Özdoğan gerçekleştirdi. 9 yıldır tecritin artarak devam ettiğini, bunun en başta tutsaklar olmak üzere tüm toplumu teslim almaya dönük kapsamlı bir psikolojik saldırı olduğunu ifade etti.

Tecritin mekansal ve yönetsel şartlarına değinen Özdoğan, bugün çoğu F Tipi Hapishane'de kullanım sularının düzenli akmadığını, sıcak suyun yalnızca haftada bir saat verildiğini, tutsakların fiziksel direnme gücünü zayıflatmak için yemeklerin az verildiğini ifade etti. Elektrik paralarının tutsaklardan tahsil edildiğini, kış aylarında merkezi sistem ile ısıtılan hücrelerin kaloriferlerinin yakılmadığını, tutsakların bu nedenle enfeksiyon kapıklarını vurguladı.

Hapishanelerde hasta tutsakların ölüme terkedilmesi, disiplin cezaları, Kürtçe konuşma gerekçesiyle görüşlerin engellenmesi, onur kırıcı aramalar, sürgün vb. saldırıların yaşandığını belirten Özdoğan, açıklamaya şu sözlerle devam etti: “*Bizler, Tutuklu ve Hükümlü Yakınları Birliği olarak içerideki tutsakların taleplerini sahipleniyor, asıl olarak hücre tipi cezaevlerinin kapatılması için mücadele veriyoruz. Yakın zamanda ise ağır tecrit koşullarının yıkıcılığını hafifletecek şu taleplerin gerçekleşmesinin mücadelesini veriyoruz:*

**Uluslararası sözleşmelere göre 15 kişiden az olan mekanlar tecrit sayılmaktadır. Hücre tipi cezaevleri bu esasa uygun olarak yeniden düzenlenmelidir. Bu düzenlemeler yapılana kadar hücre kapıları gündüzleri açık tutulmalıdır.*

**Ceza İnfaz Kanunu (CİK) içinde Baro, ÇHD ve TTB'nin de yer aldığı kurumlarca insan haklarına uygun biçimde değiştirilmelidir.*

**Tutsakların tüm haklarını hiçbir tredmana bağlanmaksızın kullanması sağlanmalıdır.*

**Bağımsız izleme kurulları oluşturulmalıdır. Bu kurum içinde tutsak yakınları, İHD, ÇHD, Baro, TTB, aydın ve sanatçılar yer almalıdır.*

**Hasta tutsakların tedavileri yapılmalı ve hasta tutsaklar bir an önce tahliye edilmelidir.”*

Yapılan açıklamanın ardından Sincan'dan yeni tahliye olan Meriç Solmaz bir konuşma yaptı. Solmaz, raporda dile getirilen sorunların Sincan'da da geçerli olduğunu söyledi, Sincan'da yaşanan saldırılara değindi. Saldırıların başında da sürgünlü sevklerin geldiğini ifade etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

ABD patentli planın açmazları...

Kafkaslar’da gerici güçlerin çıkar çatışmaları

ABD’nin Türkiye eliyle Kafkaslar’da uygulamak istediği plan, bölgede bir hareketlenmeye yol açmış görünüyor. Kafkaslar’da çıkarları bulunan gerici güçlerin rol oynadığı son gelişmeler, ABD’nin Ankara’daki taşeronları aracılığıyla gündeme getirdiği planın başarıya ulaşmasını zorlaştırıyor. Zira ABD’nin bölgeye dönük müdahalesi, aralarında köklü sorunlar bulunan Türkiye-Ermenistan ikilisi dışındaki güçleri rahatsız ediyor. Nitekim, çıkarlarının zedeleneceğini hesap eden Rusya, İran, Azerbaycan gibi bölge güçleri, durumu dengelemek için harekete geçtiler bile.

Türkiye-Ermenistan ilişkilerinin ABD patentli plana göre düzenlenmesinin, hem Türk devletinin daha etkin taşeron rolü oynamasını kolaylaştıracağı hem de Ermenistan’ı Rusya’dan uzaklaştırıp ABD’ye yakınlaştıracığı var sayılıyor.

Rusya istihbaratının Azeri yetkililere sızdırdığı söylenen bilgiler, bu planın yeni olmadığını gösteriyor. Buna göre, Türkiye-Ermenistan görüşmeleri iki yıldan beri İsviçre’de gizlice yürütülüyordu. Barack Obama’nın başa geçmesi ise, tarafların görüşmeleri açıktan yürütmeleri için uygun ortamı sağlamış oldu.

Azerbaycan dümeni Rusya tarafında kırıldı

ABD planında başrolü üstlenen Ankara’daki taşeronlar, Ermenistan’la yakınlaşmanın Azerbaycan’da ciddi bir rahatsızlık yaratmasıyla ilk engele takılmış oldu.

İlham Aliyev’in önceden açıklanan İstanbul ziyaretini iptal edip ardından Moskova’ya iki günlük bir ziyaret gerçekleştirmesi, Ankara’da tedirginlik yarattı. Zira “Azeri küçük kardeş” bu tutumuyla açık bir rest çekmiş oldu. Bu da Azerbaycan’ın batılı emperyalistler için “çantada keklik” olmadığını taraflara hatırlattı.

Aliyev, Rusya Devlet Başkanı Dmitriy Medvedev ile görüşmesinin başında yaptığı açıklamada, Rusya’nın Azerbaycan’ın “*dostu, komşusu ve stratejik ortağı*” olduğunu belirterek, “*Biz bu ilkelere dayanarak ilişkilerimizi geliştirmeye devam edeceğiz. Küresel krizden dolayı ikili ticaret hacmi biraz geriledi, ancak bu yıl sonunda ticaret hacminin 3 milyar doları geçeceğini umuyoruz*” diye konuştu.

Ziyaretin ardından Rusya’nın devlete ait olan silah şirketi Rosoboroneksport’tan yapılan açıklamada, “*askeri işbirliğinde Azerbaycan’ın öncelikli ülkeler arasında bulunduğu*” vurgulandı. Bu vurgu, Azerbaycan’ın da Rusya’dan füze ve tank gibi silahlar alabileceğini yazan Rus basınının, “*Şimdiye kadar Ermenistan faktörünü göz önünde bulunduran Rusya, Azerbaycan’ın bu başvurularını cevapsız bırakıyordu. Bugünkü Aliyev-Medvedev görüşmesinde ise Azerbaycan’a silah satılmasıyla ilgili olumlu karar alınması bekleniyor*” şeklindeki haberlerini doğruluyor.

Bunlara, Aliyev’in, Azeri-doğalgazının Rusya üzerinden taşınabileceği yönündeki açılması eklendiğinde, tablo tamamlanmaktadır.

Moskova-Bakü hattında görülen bu gelişmeler, sadece Ankara’da değil, Washington’da da rahatsızlık yaracak cinstendir. Ermenistan’ı

Rusya’dan uzaklaştırmayı hedefleyen plan, daha ilk adımda Azerbaycan’ın Rusya ile işbirliğini pekiştirmesine yol açtı. Böylece Rusya’nın Kafkaslar’daki pozisyonu zayıflamak bir yana güçlenmiş oldu.

İran-Ermenistan yakınlaşması

Ankara-Erivan yakınlaşması, iki ülke egemenleri tarafından arzulanan bir gelişme olmakla birlikte, var olan köklü sorunlardan dolayı bunu sağlamak kolay görünmüyor. Ermenistan yönetimi koşulsuz bir anlaşmadan yana olduğunu dile getirirken, Azerbaycan’ı yatıştırmak isteyen Türkiye tarafı, anlaşma için Ermenistan’ın Karabağ’dan çekilmesinin şart olduğunu öne sürüyor. Ermenistan soykırım tezinden vazgeçmeyeceğini ilan ederken, Türkiye ise bu tezin terk edilerek sorunun tarihçilere havale edilmesi gerektiğini savunuyor.

ABD planının figüranı olan tarafların birbirleri üzerinde basınç uygulama şansları bulunmadığı için, bunu Washington’daki patron üzerinden yapmaya çalışıyorlar.

Meselenin dünya gündemine girdiği günlerde Ermenistan devlet başkanı Serj Sarkisyan’ın gerçekleştirdiği İran ziyaretini bu çerçevede değerlendirmek mümkün. İran’a diz çöktürmek için uğraşan ABD’ye Tahran’dan mesaj veren Sarkisyan, belli ki, Washington üzerinden Ankara’ya da basınç uygulamaya çalışıyor.

İran-Ermenistan ilişkileri yeni olmamakla birlikte, Sarkisyan’ın Tahran ziyareti için uygun bulduğu zamanlama dikkat çekicidir.

İran Cumhurbaşkanı Mahmud Ahmedinejad’ın resmi törenle karşıladığı Sarkisyan’ın iki günlük

ziyareti kapsamında, Meclis Başkanı Ali Laricani, İran Ulusal Yüksek Güvenlik Konseyi Genel Sekreteri, nükleer konuların baş müzakerecisi Said Celili ve diğer yetkililerle görüşmesi, Tahran’ın da ziyarete verdiği önemi gösterdi.

Tahran’da yaptığı açıklamada, “*Erivan yönetimi hiçbir koşul getirilmeden Türkiye ile ilişkileri normalleştirmek istiyor. Son döneme dek Türk tarafı bu alanda ciddi adımlara hazırlıklı değildi. Fakat şimdi durum değişti gibi*” şeklinde konuşan Sarkisyan, “*Karabağ’ı hiçbir zaman Azerbaycan’a hediye etmeyeceğiz. Bu bölge Bakü denetimine bir daha geçemez. Bu konudaki tavrımız değişmeyecek*” dedi.

Sarkisyan’ın verdiği bir diğer açık mesaj ise, Erivan yönetiminin ilişkilerin normalleşmesi karşılığında Ankara’ya “soykırım” siyasetinden vazgeçme sözü vermeyeceğidir.

Ermenistan devlet başkanının Tahran’dan Washington’a verdiği bu açık mesajlar, Tayyip Erdoğan’ın, “Karabağ sorunu çözülmeden Ermenistan’la anlaşma yapılmayacak” şeklindeki iddiasının temelden yoksunluğunu ortaya koyuyor.

ABD’nin planını uygulamak için ısrarlı olması, Rusya ile diğer güçlerin ise bu planı boşa düşürmek için karşı önlemler alması, Kafkaslar’da durumun giderek daha karmaşık bir hal almasının kaçınılmaz olduğuna işaret ediyor.

Gericici çıkarlar etrafındaki dalaşmaları devam ederken, bölge halklarının sesi pek çıkmıyor. Oysa gerici çatışmaların bedeli her zaman halklara ödetilmektedir. Bölge halklarının çıkarı emperyalistler ile gerici işbirlikçilerini kovmaktır. Halklar bunu başardığında, Kafkaslar çatışmanın değil kardeşliğin hüküm sürdüğü bir bölge olacaktır.

Hamburg: “DTP’ye yapılan saldırılara hayır!”

Hamburg Kürt Meclisi DTP’ye yönelik saldırıları protesto etmek için 18 Nisan günü yürüyüş gerçekleştirdi.

Yürüyüş için Merkez İstasyon’da toplandı. Toplanma yerine Tertip Komitesi “*Demokratik taleplerimize karşı yapılan saldırılara hayır!*” pankartıyla gelindi. Yürüyüşün en önünde DTP’nin ableminin yer aldığı pankart yer aldı. Arkasında diğer kurumlar yürüdü.

“Yaşasın DTP, terörist Türkiye!”, “Biji serok Apo!”, “Öcalan’a özgürlük!”, “Biji DTP!”, “Tutuklananlar derhal serbest bırakılsın!”, “Kürdistan faşizme mezar olacak!”, “Kahrolsun faşizm!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Yaşasın enternasyonal dayanışma!” vb. sloganlar yürüyüş boyunca gür bir şekilde atıldı.

Bir grup MHP’li yürüyüşü provoke etmeye çalışsa da başarılı olamadılar. Katılımcılar “MHP’nin itleri, yıldırılmaz bizleri!” vb. sloganlar atarak MHP’lileri uzaklaştırdılar. Bu esnada katılımcılar ile polis arasında arbede yaşandı ve polis bir arkadaşı gözaltına almak istedi. Kitle oturma eylemi yaparak polisin bu tavrını protesto etti. Yaklaşık 15 dakika yolun her iki tarafı trafiğe kapatılınca arkadaş serbest bırakıldı.

Yaklaşık olarak 5 km yürünerek Türk konsolosluğu önüne gelindi. Burada DTP’ye yönelik saldırıları kınayan konuşmalar yapıldı. Konuşmalarda yapılan saldırının Kürt halkının demokratik taleplerini geriiletmeye, halkı sindirerek ABD politikalarını hayata geçirmeye ve 29 Mart yerel seçimlerinde ortaya çıkan iradeyi kırmaya yönelik olduğu söylendi.

Kürdistan’da ölen gerillalar anısına ant içilerek yürüyüş sona erdirildi.

Yürüyüşe 500 civarında insan katıldı. BİR-KAR olarak yürüyüşe katılarak destek verdik.

BİR-KAR / Hamburg

Barack Obama'nın Latin Amerika açılımı...

Emperyalist güçler ile ezilen haklar arasındaki çatışma kaçınılmazdır!

ABD emperyalizminin dünya halkları nezdinde yerlerde sürünen imajını düzeltmek için harekete geçen Barack Obama'nın son durağı, Beyaz Saray'ın "arka bahçe" kabul ettiği Latin Amerika oldu.

Trinidad Tobago'nun başkenti Port of Spain'de yapılan 5. Amerika Devletleri Zirvesi'ne katılan Obama, Amerika kıtasındaki tüm uluslarla eşitliğe dayalı bir ortaklık istediklerini söyledi. Zirvede konuşan Obama, *"Öğrenecek çok şeyim var, dinlemek ve nasıl etkili biçimde birlikte çalışabileceğimizin yollarını bulmak arzusundayım"* diyerek, ABD'nin Latin Amerika ülkeleriyle ilişkilerinde yeni bir süreç başlatacağını iddia etti. Küba'ya karşı izlenen politikada da değişime gideceklerini öne süren Obama, ABD emperyalizminin kıta halklarına karşı işlediği vahşi suçları ise görmezden gelip, geçmişe değil geleceğe bakmak gerektiğini savundu.

Kıtanın 12 devlet başkanıyla bir araya gelen ABD başkanı, kullandığı söylemle "sol dalga" ile başa geçen devlet başkanlarını da etkilemeyi başarmış görünüyor. Gerçi devlet başkanları, ABD'nin yakın geçmişte kıta halklarına karşı işlediği suçları gündeme getirdiler. Bununla birlikte Obama'nın olanlardan sorumlu tutulmayacağını savunarak, zirveden iyimser ayrıldıklarını hissettirdiler.

Bu arada söylemin pek önemli olmadığını, belirleyici olanın icraatlar olacağını, tüm taraflar dile getiriyor. ABD'nin somut icraatları noktasında ise, Küba ile ilişkilerin seyrinin belirleyici olacağı konusunda bir tartışma bulunmuyor.

Obama tam da beklentiler oluşturmak için çaba harcarken, ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'ın, Küba ile ilişkileri geliştirmek için "Küba'da gerçek bir demokratikleşme gerçekleşmesi" şartını öne sürmesi, Latin Amerikalı liderlerin tepkisiyle karşılandı. *"Bu, Küba'ya olduğu kadar Latin Amerika'ya da indirilmiş bir tokat. Clinton, Küba ambargosunun kalkması için demokratikleşmenin, siyasi mahkûmların salıverilmesinin şart olduğunu söyledi. Bu sakızı daha ne kadar çiğneyecekler?"* sözleriyle en sert tepkiyi gösteren Chavez, geçen yılın Eylül ayından beri ABD ile kopuk olan diplomatik ilişkileri yeniden kurmak için Washington'a büyükelçi atayacağını da açıkladı. Bu karar, tereddütlere rağmen Barack Obama'nın bazı beklentiler yaratabildiğine işaret ediyor.

Daha düne kadar "arka bahçe"yi neoliberal saldırıların, vahşi özelleştirmelerin laboratuvarı olarak kullanan ABD emperyalizmi, kıtada gelişen toplumsal muhalefeti ise, askeri faşist cuntalar eliyle işlenen toplu kırımlarla ezmeye çalışıyordu. Bu politika kıtanın ezilen halklarına ağır bedellere mal oldu. Ancak bu emperyalist zorbaları başarıya ulaştırmaya yetmedi. Tüm faşist zorbalıklara rağmen ne genel grevlerin, ne halk ayaklanmalarının, ne Amerikancı devlet başkanlarının kovulmasının önüne geçilebildi. Dahası toplumsal hareketlerin kitlesel ve militan karakteri, soldan gelen adayların devlet başkanlığına gelmesini de sağladı.

Bu tablo, ABD'nin kıtaya dönük politikasının iflasını tescil ediyor.

Ortadoğu'da halkları köleleştirme seferine hız veren ABD'nin halkların direnme kararlığına çarparak bataklıkla saplanması, savaş makinesini ölümcül elini

Latin Amerika'ya uzatmaktan alıkoydu. Bu ise, kıtadaki Washington tetikçilerinin son yıllarda ciddi bir güç kaybına uğramalarını kolaylaştırdı.

Son yıllardaki sürecin, ABD emperyalizminin diğer emperyalist güç odakları karşısında mevzi kaybettiği bir döneme denk düşmesi, bazı alanlarda politika değişikliğini zorunlu kıldı.

Verili koşullarda ABD savaş makinesi, Latin Amerika halklarına karşı taarruza geçebilecek olanaktan yoksun görünüyor. Ancak bu, ABD'nin kıta üzerindeki egemenlikten vazgeçtiği anlamına gelmiyor. Buradaki politika değişikliği, esas olarak ilişkilerin biçimiyle ilgilidir. ABD'nin amacı öncelikle kıta hakları nezdinde imajını düzeltmek olsa bile, asıl amaç emperyalist egemenliği tahkim etmektir.

Obama'nın "yeni açılım" yönündeki sözlerini bu çerçevede değerlendirmek gerekiyor. Bunu, "nihai amaç değiştirilmeden, araçlarda yeni arayışlara yönelim" olarak nitelemek mümkündür.

Barack Obama'nın "yeni açılımı" beklenti yaratmış olsa da, başarıya ulaşma şansı düşük görünüyor. Nitekim Amerika Devletleri Zirvesi'ne katılan ülkelerin bir kısmının, Küba'ya uygulanan yaptırımların tamamen kaldırmasını talep ederek ortak bildiriye imza atmayı reddetmesi, bu zorluğun ilk işaretidir.

Fakat asıl zorlu engel, kıtada yükselen toplumsal mücadelenin öznesi olan işçi sınıfı ile emekçi müttefikleridir. Zira meşru zeminde gelişen militan mücadelelerle önemli kazanımlar elde eden birçok ülkedeki emekçi hareketini etkisizleştirmek artık eskisi kadar kolay değildir.

Barack Obama yönetiminin biçime dair önerdiği değişikliklerin kıtada yaratacağı beklenti geçici olmaya mahkumdur. Nasıl ki, özel mülkiyet temeline dayalı kapitalist düzen varolduğu sürece sınıf çatışmaları kaçınılmazsa, emperyalist zorbalara ile ezilen halklar arasındaki çatışma da kaçınılmazdır.

Amerikancı Mısır rejiminden Hizbullah'a saldırı!

Hizbullah'ın İsrail savaş makinesinin Temmuz 2006'daki Lübnan saldırısını kararlı bir direnişle püskürtmesi, sadece ırkçı-siyonist rejimi değil, emperyalistler ile bölgedeki gerici işbirlikçilerini de tedirgin eden bir gelişmeydi. Bölge halkları ise, siyonist orduyu utanç verici bir yenilgiye uğratan Lübnan direnişine tam destek vermişti.

İsrail ordusunun yenilgisi, hem emperyalist-siyonist güçlerin bölgeye yeniden şekil verme planlarının bozulmasına katkıda bulundu, hem de ezilen haklara, işgalcilere karşı etkili mücadele yolunun ne olduğunu gösterdi. İşte ABD ile işbirlikçilerinin her fırsatta direnişe saldırmalarının esas nedeni budur.

Ancak bu yöndeki saldırılar şu ana kadar hedeflenen sonucu yaratmaktan uzak kaldı. Bu saldırılar ne direnişin halklar nezdindeki saygınlığına gölge düşürebildi ne de Hizbullah'ın silahsızlandırılması yönünde mesafe alınmasını sağladı.

Lübnan seçimlerine iki ay kala, direnişe dönük saldırılar yeniden başladı. Bu kez taşeronluğu gerici Mısır rejimi üstlenmiş bulunuyor. Bahane ise, Gazze'ye silah ulaştırmaya çalışırken Mısır'da yakalanan bir grubun içinde Hizbullah militanlarının bulunması.

Olayı fırsat bilen Amerikancı Mısır rejimi Hizbullah'ı karalama kampanyası başlattı. Rejimin borazanlığını yapan medya organları, *"Mısır'ın çıkarlarını vurmaya, önde gelen kişilere suikast düzenlemeyi, ülkenin istikrarını tehdit edip rejimi devirmeyi ve halkı buna teşvik etmeyi hedef alan gizli bir yapılanmanın"* ortaya çıkarıldığını iddia ederek, bu "komplodan" Hizbullah'ı sorumlu tutuyor.

Bu sahte iddiayı dayanak gösteren medya, Hizbullah lideri Hasan Nasrallah'ı da hedef tahtasına yerleştirdi. Lübnan direnişini "terörizm"le aynı kefeye koymaya çalışan Kahire'deki Amerikancılar, Washington'daki efendilerine yaranmak için seferber olmuş görünüyorlar.

Kahire rejiminin bir diğer uydurması ise, Hizbullah militanlarının Şiiliği yaymak için Mısır'da misyonerlik faaliyetleri yürüttükleridir.

Mısır rejiminin Hizbullah'a saldırması rastlantı değil elbette. Lübnan seçimlerine iki ay kaldığı, Hizbullah'ın mecliste güçlü bir grubu olduğu hesaba katıldığında, durum açıklık kazanıyor. Bu yönüyle Mısır'ın girişimini, ABD adına Lübnan seçimlerine yapılan bir müdahale olarak değerlendirmek mümkündür.

Bu arada Lübnan'daki Amerikancı güçler de, Hizbullah'ın silahlarından duydukları rahatsızlığı seçimler arifesinde yeniden dillendirmeye başladılar.

Mısır rejiminin iddialarına yanıt veren Hizbullah lideri Nasrallah, gözaltına alınanların hepsi değil ama bir kısmının örgütlerine bağlı olduğunu, ancak bunların rejim devirmek için değil, İsrail ile savaşmak üzere Gazze'ye silah sevk etmeye uğraştıklarını açıkladı.

Hizbullah'ı suç örgütü gibi gösterip, liderinin İnterpol tarafından yakalanması gerektiğini iddia eden Mısır savcısına ise Nasrallah şu yanıtı verdi: *"Eğer Filistinlilere yardım etmek suçsa ben suçluyum ve bundan gurur duyurum!"*

ABD taşeronluğunu üstlenen Mısır rejimi üzerinden Hizbullah'a yöneltilen bu çirkin saldırı, emperyalist-siyonist güçler ile işbirlikçilerinin, Ortadoğu'daki direniş odaklarından duydukları korkunun göstergesidir.

Batılı emperyalistler ırkçı-siyonistlerin kalkanı!

Birleşmiş Milletler tarafından Cenevre’de düzenlenen Dünya ırkçılıkla Mücadele Konferansı, emperyalist güç odaklarının bu iğrenç illetin en büyük destekçileri olduğunu bir kez daha gözler önüne serdi.

Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği’nin organize ettiği konferansın, sekiz yıl önce Güney Afrika’da düzenlenen ilk ırkçılıkla mücadele toplantısından sonra kaydedilen ilerlemeyi değerlendirmek amacıyla yapıldığı belirtildi.

Konferans, başka bir işe yaramasa bile, batılı emperyalistlerin ırkçılığın en büyük destekçileri olduğu gerçeğinin gözler önüne serilmesini sağladı.

Durban II olarak adlandırılan konferansı ABD, Hollanda, Avustralya, Almanya, Kanada, İtalya ve İsrail boykot ettiler. Boykot gerekçesini, “BM konferansı İsrail’e yönelik eleştiriler tahtası olacak” şeklinde açıklayan adı geçen devletler, Gazze’de 22 günde 400 yüz çocuğu katleden ırkçı-siyonist İsrail’in eleştirilmesine bile tahammül edemeyeceklerini ilan etmiş oldular. Tekelci kapitalizmin bu “seçkin” temsilcileri, siyonist barbarlığın eleştirilmesine karşı çıkararak, ırkçılığa toz kondurmama konusundaki kararlıklarını gösterdiler.

Oysa yaptıkları pazarlıklar sonucunda, yayımlanacak deklarasyonda İsrail adının anılmayacağına dair güvence almışlardı. Ancak bu kadarı yeterli görülmedi. Zira İran Cumhurbaşkanı Mahmud Ahmedinecad ile bazı Arap liderlerin konferansa katılacak olması, siyonist barbarlığın gündeme gelmesini kaçınılmaz kılıyordu.

Nitekim, konferansta konuşan Ahmedinecad, “Avrupa ve ABD Yahudi Soykırımı dünyasından göçmenleri işgal edilen Filistin’de ırkçı bir hükümet kurmak için yolladılar” şeklindeki sözleri, batılları kızdırdı. Yalın bir gerçeği dile getiren bu sözleri gerekçe gösteren Avrupa delegasyonu, konferans salonunu terk etti. Boykotçulara katılan Avrupa delegasyonu da ırkçı-siyonizmin eleştirilmesine tahammül edemediğini ortaya koymuş oldu.

İkinci paylaşım savaşı döneminde Yahudi soykırımını gerçekleştiren batılı emperyalistler, şimdi de Filistin halkına karşı soykırımcı politika izleyen siyonist devlete kalkan oluyorlar. Bu ise, geçen süreye rağmen bu kapitalist düzenin efendilerinin zihniyetlerinde kayda değer bir değişiklik olmadığının somut göstergesidir.

Oysa bu alçaltıcı tutumu alan batılı emperyalistler dahil tüm dünya siyonist rejimin ırkçı olduğunu biliyor. Dahası, İsrail rejiminin eski Güney Afrika Apartheid rejiminden de berbat olduğunu da...

Nitekim, siyonist rejimi Güney Afrika Cumhuriyeti’nde uzun yıllar hüküm süren Apartheid rejimiyle karşılaştıran Güney Afrikalı insan hakları savunucusu Ferid Esack, Filistinlilerin daha ağır baskı ve ayrımcılığa maruz kaldığını ortaya koyuyor.

İsrail’in Batı Şeria’da inşa ettiği ırkçı duvara karşı mücadele eden Esack, yazdığı mektupta, “Yahudi erkek-kadın kardeşlerimiz, onlara uygulanan aşağılanmayı unuttular mı” diye sorarken, “Topraklarınızda, ırkçı rejim altında gördüklerimizden çok daha vahşi, acımasız ve insanlık dışı şeyler görüyoruz” ifadesini kullanıyor.

Güney Afrika’daki ırkçı rejim mahkemelerinin işkenceyi meşrulaştırmadığını vurgulayan Esack,

“beyaz Güney Afrikalılara, (Batı Şeria’da Yahudi yerleşimcilerin sahip olduğu türden) siyah Güney Afrikalıları aşağılamak için kayıtsız şartsız yetki verilmediğini, çılgın Apartheid yanlılarının asla bu ‘duvar’ gibi korkunç rüyaları olmadığını” ifade ediyor. “İrkçı rejimin polisinin operasyonlarında (Gazze’de olduğu gibi) çocukları kalkan olarak kullanmadığını” da vurguluyor.

İsraili ilericileri de, siyonist rejimin Apartheid rejiminden daha katı ırkçı politikalar izlediğini kabul ediyor. Oysa bu değerlendirme başkaları tarafından dile getirildiğinde Yahudi düşmanlığı (anti-semitizm) suçlamasına maruz kalır. Buna karşın siyonist rejimin pek çok icraatı yorum gerektirmeyecek kadar pervasızdır.

Kudüs’te yaşanan Filistinli bir ailenin ev yıkımıyla ilgili aşağıdaki örnek yeterince çarpıcıdır:

“Ailemle birlikte öyle yemeği yerken, büyük bir gürültü duydum. Dışarı çıkıp baktım ve evimin etrafında on kadar asker gördüm. Sivil bir müfettiş bana, ‘Bu ev senin mi?’ diye sordu. ‘Evet benim’ dedim. ‘Pekala, ama artık senin değil, eşyalarını toplayıp çıkmak için onbeş dakikan var’ dedi.

“Karşı çıktım, bana vurmaya başladılar. Beni kelepçeleyip yere fırlattılar. Paniğe kapılan karım altı çocukla birlikte kendini eve kapattı ve çığlık çığlığa

dostlarımızı yardıma çağırdı. Askerler pencerelerden birini kırıp içeriye gözyaşartıcı bombalar attılar; sonra karımı çıkartmak için kapıyı kırdılar; karım bayılmıştı, çocuklar dersin panik içinde avaz avaz bağırıyorlardı...

“Yerden kalkmama izin vermiyorlardı, her şeyi görüyor ama hiçbir şey yapamıyordum.

“Komşular yardıma koştu. Askerler onların üstüne ateş açtı, yedi kişi yaralandı, hatta on beş yaşında bir çocuk böbreğini kaybetti. Yıkımlarla Mücadele Komitesi’nden İsraililer yardıma geldi, buldozerlerin önüne geçtiler; ama onlar da dövüldü ve tutuklandı.

“Her şeyi, hatta ağaçları bile yıktıktan sonra, askerler; evimizin yıkım masrafı olarak elimize bin beş yüz dolarlık bir fatura tutuşturup çekip gittiler...” (Toprağımızın Kokusu, Kenize Mourad, Everest Yayınları)

Bu ve buna benzer sayısız olay, İsrail’deki ırkçılığın iğrençliğini dünyanın gözleri önüne sererken, insan hakları, demokrasi, özgürlük üzerine vaazlar vermeye hevesli olan kapitalist düzenin efendileri, bu rezil rejime toz kondurmamak için çırpınıyorlar.

İrkçılıktan arınmış bir dünyaya ulaşmak için ise, efendileriyle birlikte kapitalist düzenin tarihin çöplüğüne atılması gerekiyor.

Kayıplar için 212. buluşma...

“Kayıplar bulunsun, failler yargılansın!”

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi ve kayıp yakınları tarafından her Cumartesi Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilen eylemlere 18 Nisan günü de devam edildi.

212. buluşma için biraraya gelen kayıp yakınları Hasan Ergul dosyasını gündeme taşıdılar. 5 Haziran 1995’te gözaltında kaybedilmesinden sorumlu olanların yargılanması ve Hasan Ergul davasının Ergenekon davası kapsamındaki soruşturmaya dahil edilmesi istendi.

“Failler belli kayıplar nerede? / İHD Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon” pankartı ve kayıp resimlerinin taşındığı oturma eyleminde “5 Haziran 1995’te kaçırılarak kaybedildi. 14 Nisan 2009’da ölü bedeni Elazığ Kimsesizler Mezarlığı’nda bulundu” yazılı Hasan Ergul’un resmi taşındı.

Eylem, Yazar Neşe Yaşın’ın okuduğu metnin ardından İlkay Akkaya’nın basın açıklamasını okumasıyla sürdü. Açıklamada, Hasan Ergul’un gözaltına alınması anlatıldı, talepler sıralandı.

Basın açıklamasının ardından 19 Ekim 1995’te gözaltında kaybedilen Fehmi Tosun’un eşi Hanım Tosun bir konuşma gerçekleştirdi. 10 senedir mücadele etmelerine rağmen kayıpların bulunamadığını, halen gözaltında kayıpların yaşandığını hatırlatarak, Ergenekon soruşturmasının Fırat’ın ötesine geçmesini istedi. DTP’ye yönelik saldırıları da kınayan Tosun, Kürtlerin baskıyla, gözaltılarla tüketilemeyeceğini ifade etti.

Ardından İHD İstanbul Şube Başkanı Gülseren Yoleri söz alarak, kayıp yakınlarının mücadelesinin önünü açmak için bir Toplumsal Muhalefet Grubu oluşturdukları bilgisini verdi. İHD MYK Üyesi Harun Çatlak ise oluşturulan grubun deklarasyon metnini okudu.

Deklarasyon metninde imzası bulunan kurumlar şunlar: İHD, Alevi Bektaşî Federasyonu, Türkiye Barış Meclisi, ÇHD, DTP, Devrimci ‘78’liler Federasyonu, EMEP, ESP, Halkevleri, Mazlumder, KESK, ÖDP, SDP, Sosyalist Parti, TTB, THİV, 78’liler Girişimi.

İHD Genel Başkanı Öztürk Türkdoğan, Akın Birdal ve Sennur Sezer’in yaptığı konuşmalarla açıklama sona erdi.

İHD İzmir Şubesi’nin kayıplar için her hafta düzenlediği eylem ise 18 Nisan günü Sümerbank önünde gerçekleştirildi. Önce DTP’ye yönelik gözaltıların kınandığı kısa bir konuşma yapıldı.

Okunan basın açıklamasında, İHD’nin de Ergenekon davasına taraf olduğu ve “ülkenin demokratikleşmesi için tüm insanlığa ve halka karşı işlenmiş suçların faillerinin bulunup yargılanması” istendi.

Basın açıklamasının ardından 10 dakikalık oturma eylemi yapıldı. Eylemde, “İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!”, “Kayıplar bulunsun, failler yargılansın!”, “Failler belli, hesap sorulsun!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Biji biratiya gelan!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!” sloganları atıldı.

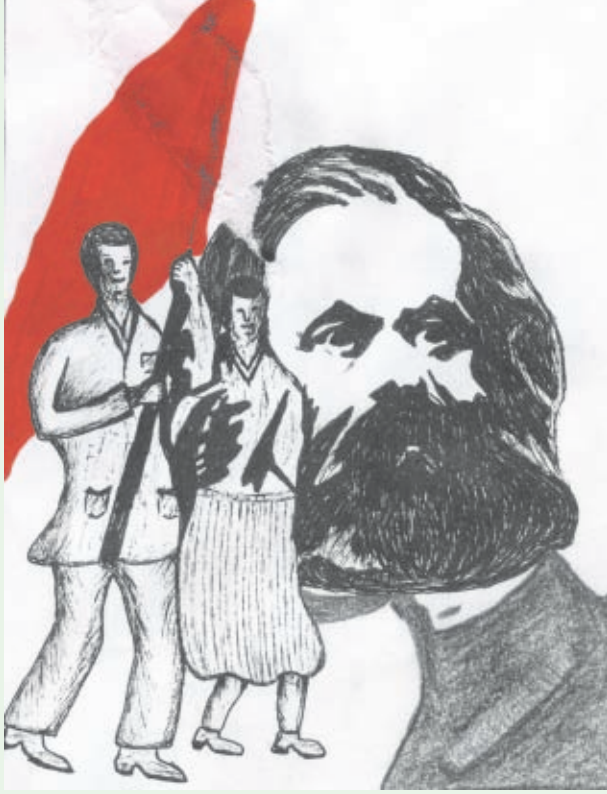
THİV Başkanı Metin Bakkalcı’nın konuşmasının ardından eylem sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul-İzmir

Mücadele Postası

“1 Mayıs’ınızı kutluyorum!”

Merhaba;
Sömürsüz, eşit ve özgür bir dünya yürüyüşünde;
BİRLİK-MÜCADELE ve DAYANIŞMA’nın adı olan 1 Mayıs’ınızı kutluyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz...
Selamlar, saygılar...

Resul Kocatürk

Halkevleri: 1 Mayıs’ta Taksim’deyiz!

Halkevleri Genel Başkanı İlknur Birol 18 Nisan günü yaptığı yazılı açıklama ile 1 Mayıs’ta Taksim’de olacaklarını duyurdu.

Krize karşı 1 Mayıs’ta alanlarda olma çağrısının yer aldığı açıklamada, “emekçilerin tarihinde derin anlam taşıyan simgelere önemsiz bir ayrıntı gibi yaklaşmaması” gerektiğini ifade edildi, son iki yıldır sürdürülen Taksim kararlılığının 1 Mayıs’ın tatil olmasını getirdiği ve halkın haklarının fiili militan meşru mücadeleyle kazanılacağı söylendi.

Sultanbeyli’de gecekondu yıkımı!

Sultanbeyli Belediyesi’ne bağlı Battalgazi Mahallesi’ne 16 Nisan günü sabah saat 4.30’da polis ve zabıta yıkım için girdiler. Mahalle sakinleri evlerinin yıkılacağını uyandırdıkları an öğrendiler. Yıkımı engellemeye çalışan mahalle sakinlerini ile polis ve zabıta arasında yaşanan çatışmanın ardından 25 kişi gözaltına alındı. Bu esnada 45’e yakın ev yıkıldı.

Gözaltına alınan 20 kişi polise mukavemet etmekten tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edildi, akşam saatlerinde ise serbest bırakıldı.

Mahalle sakinlerinden Mustafa Deniz yıkıma ilişkin şunları söyledi: “Mahkeme kararları yoktu. Tebligat göndermediler, hiçbir şey göndermediler. Kafalarına göre gelip yıktılar. ... ‘Seçimden önce yaptınız, hiçbir belgeniz yok’ deyip yıkım yaptılar. Bu arazilerin tarla tapusu var, herkesin adına düzenlenmiş, altı dönümlük arazi. Belediye gelip ‘yasak kardeşim yapma’ diyebilirdi. Seçim arifesi olduğu için kimse bir şey söylemedi. Hatta bir de Sultanbeyli Belediyesi yardım etmek istedi. ‘Siz çabuk yapın, biz bir şey yapmayacağız’ dediler...”

Kızıl Bayrak / Sultanbeyli

Meslek liselerinde sömürü

Hepinizin bildiği gibi, yaz stajları, faşist çeteler, dinci-gerici öğretmenler ve yönetici kadroları meslek lisesi öğrencilerinin en temel sorunlarındandır. Meslek liselerinde 300 saat yaz stajı yapmak zorunludur.

Bizler geleceğin proleterleri olarak daha şimdiden yaz stajlarında burjuvazinin sömürüne maruz kalmaktayız. Fabrikalarda sabahtan akşama kadar emek gücümüzü harcıyoruz. Ne yazık ki emeğimizin karşılığını alamamıyoruz. Bunun adı emek sömürüsüdür, bunu yapanlar ise emek hırsızlarıdır!

Fabrikalarda bizlerin kanını emenler sömürücü asalaklardır. Bunlara seyirci kalırsak sömürden ve zulümden hiçbir zaman kurtulamayız. Amacımız örgütlenerek bu düzeni ve bu düzenin egemenlerini yok etmek olmalı.

Meslek liseli öğrencilerinin bir diğer sorunu ise okuldaki faşist örgütlenmelerdir. Kime hizmet ettiğini, neyi savunduğunu bilmeyen, sadece ve sadece bu zalim düzenin şovenist propagandasını yapan faşistler, okulumuzdaki aydınlık

mücadelemize engel olmaktadır. Zaten bu, düzenin onlara verdiği görevin ta kendisidir. Yani sıra, okulun çevresindeki faşist öğrenciler uyuşturucu satıcılığı yapıyor, onların abileri polisler de buna göz yumuyor. Bunlar gençliği günden güne kirletiyor.

Gün sermayenin bu saldırılarına karşı seyirci kalma günü değildir! Gün emek hırsız burjuvaziye, faşistlere, dinci gericiye, yani bu sömürü düzeninin zorbalarına karşı mücadele etme günüdür!

Meslek lisesli arkadaşlar!

Zorunlu staj adı altında emek sömürüne, faşist gerici çetelere, yozlaşmaya, paralı eğitime ve geleceksizliğe karşı 1 Mayıs’ta alanlara!

Bizler Kocaelili meslek liseli öğrencileri olarak 2009 1 Mayıs’ında Taksim’deyiz.

Gelin, haramilerin saltanatını yıkalım! Özgürlük ve eşitlik üzerine yeni bir düzeni, sosyalizmi kuralım!

Tek yol devrim, kurtuluş sosyalizm!

Kocaeli Endüstri’den Liselilerin Sesi okuru

İHD: “Hasta tutuklular serbest bırakılsın!”

İHD İstanbul Şubesi, tutukluların sorunlarına dikkat çekmek amacıyla gerçekleştirdiği mektup gönderme eyleminin 13.’sünü 17 Nisan günü gerçekleştirdi. Eylemde Aygül Kapçak ve Mehmet Ali Çelebi isimli tutukluların durumuna dikkat çekildi.

“Hasta tutuklular serbest bırakılsın / İHD” pankartının açıldığı eylemde basın açıklamasını İHD İstanbul Şube Yönetim Kurulu üyesi Sevim Kalman gerçekleştirdi.

Kalman, **Aygül Kapçak**’ın 1995’te tutuklandığını ve omurgasında şarapnel parçası olduğu için yumurtalıklarında şiddetli ağrılar olduğunu ifade etti. Kalman, Sincan Cezaevi’nde bulunan Kapçak’ın Ankara Numune’ye götürüldüğünü ancak ağrı kesici verilerek geri gönderildiğini ifade etti.

Mehmet Ali Çelebi’nin ise hayatını kendi başına devam ettiremediğini ve hafıza sorunu yaşadığını ifade etti. Adli Tıp’ın Çelebi’ye bu haliyle hapiste kalabileceği raporu verdiğini hatırlattı.

Kalman, Kapçak ve Çelebi’ye gönderdikleri İHD İstanbul Şubesi mektubunda şu ifadelerle yer verdi: “Biliyoruz ki bu ülkede bu uygulamalar bir anda bitmeyecek, bıçak gibi kesilmeyecektir. Bu bir insanlık mücadelesidir. Demokrasi ve insan hakları mücadelesidir. Bizler, duyması gereken herkese bu sorunları duyurmak için çalışacağız. Cezaevleri ülkenin aynasıdır derler. İşte bizim aynada gördüğümüz manzara bu. Ve size yazdığımız bu dayanışma mektubu ile tekrardan derhal serbest bırakılmanızı talep ediyoruz. Ve diyoruz ki Aygül Kapçak, M. Ali Çelebi derhal serbest bırakılmalıdır. Cezaevlerinin olmadığı günlere özlemimizle tüm insan hakları savunucuları olarak sizleri kucaklıyoruz.”

Kızıl Bayrak / İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Hacı Ali Bey Mah., Çelikel Sok., Sakarya İş Hanı Kat: 5
No: 58 **ESKİŞEHİR**

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/**İZMİR** Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
.....
Tel :

6 Aylık **Yurt içi** **60.000 000 TL** **Yurt dışı** **100 Euro**
1 Yıllık **Yurt içi** **120.000 000 TL** **Yurt dışı** **200 Euro**

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
No’lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

0097680-3
10021127094

**Krizin faturasını ödememek için,
insanca yaşam ve çalışma koşulları için,
sermayeye karşı emeğin gücünü
göstermek için**

**1 Mayıs'ta mücadele
alanlarına!**